

VLAAMS PARLEMENT

vergadering 5
zittingsjaar 2009

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 15 juli 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
REGEERAKKOORD	5
Beraadslaging (<i>Voortzetting</i>)	5
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	17
POLITIEKE FRACTIES	17
Wijzigingen in de samenstelling	17
OPRICHTING VAN EEN COMMISSIE AD HOC	18
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Jan Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer – 105 (2009) – Nr. 1	19
Voorstel tot spoedbehandeling	19
PROFIELEN EN SELECTIEPROCEDURE van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer	19
Voorstel tot aanvulling van de agenda	19
REGEERAKKOORD	20
Beraadslaging (<i>Voortzetting</i>)	20
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	36
REGEERAKKOORD	37
Beraadslaging (<i>Voortzetting</i>)	37
AANWIJZING VAN GEMEENSCHAPSSENATOREN	64
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 13 juli 2009 door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, in plenaire vergadering gehouden regeerverklaring – 104 (2009) – Nr. 1	65
Voorstel tot aanvulling van de agenda	65
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Jan Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer – 105 (2009) – Nr. 1	66
Voorstel tot spoedbehandeling	66
Algemene bespreking	66
Artikelsgewijze bespreking	67
PROFIELEN EN SELECTIEPROCEDURE van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer	67
Voorstel tot aanvulling van de agenda	67
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe, John Crombez en Kris Van Dijck houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie – 106 (2009) – Nr. 1	67
Voorstel tot spoedbehandeling	67
Algemene bespreking	68
Artikelsgewijze bespreking	69

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Kris Van Dijck, mevrouw Kathleen Helsen en de heer Sven Gatz houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 107 (2009) – Nrs. 1 tot 8	69
Voorstel tot aanvulling van de agenda	69
Hoofdelijke stemming	71
REGEERAKKOORD	72
Hoofdelijke stemming	72
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Jan Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer – 105 (2009) – Nr. 1	72
Hoofdelijke stemming	72
PROFIELEN EN SELECTIEPROCEDURE van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer	72
Bespreking en stemming	72
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe, John Crombez en Kris Van Dijck houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie – 106 (2009) – Nr. 1	73
Hoofdelijke stemming	73
VAKANTIEWENSEN	73
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	74
BIJLAGEN	75
Aanwezigheden	76
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	76

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

Ik stel evenwel vast dat de leden van de regering niet aanwezig zijn. Ik schors daarom de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.03 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.04 uur.*

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt: gezondheidsredenen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

■

REGEERAKKOORD

Beraadslaging (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de beraadslaging over het regeerakkoord.

Ik stel vast dat de fractieleider van LDD, de heer Vereeck, niet aanwezig is. Ook de fractieleider van Groen! is er niet.

Ik geef bijgevolg het woord aan de heer Van Dijck namens de N-VA.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, we zijn nog niet voltallig, maar ik zie hier dat de meeste mensen de glimlach op het gelaat hebben. De belangrijkste zijn dus aanwezig. Moet ik het nog zeggen: hier staat een gelukkige fractievoorzitter. Want diegenen onder u die al langer in dit parlement zetelen, zullen zich herinneren dat zes jaar geleden daar bovenaan drie volksvertegenwoordigers van de N-VA zaten: de heren Jan Loones, wijlen Chris Vandembroeke en ikzelf. We werden toen weggestopt achter de toenmalige Spiritisten.

In kartel met CD&V kwamen we met het dubbele aantal terug, om vandaag met een volwaardige, zestienkoppige fractie ons Vlaams nationalisme een stem te geven. Dat heeft – figuurlijk althans – bloed, zweet en tranen gekost. Deze ambitieuze Vlaamse Regering mee vormen en samen het Regeerakkoord onderhandelen geeft een grote voldoening. Met ons – de karakteriëlen – mee aan tafel zijn we erin gelukt om als eerste deelstaat – afgezien van de Duitstaligen – een regering in het zadel te krijgen. Straks zal de stemming uitwijzen of we ook echt van start kunnen gaan. Ik heb er alvast vertrouwen in.

Vorige vrijdag heeft het ledencongres van de N-VA, waar ruim 500 mensen aanwezig waren, op één tegenstem en één onthouding na, het licht op groen gezet. Het congres gaf ook een pluim aan onze onderhandelaars. Het congres had daar een duidelijk reden voor, en ik wil die hier ook beklemtonen. Ik vind het een beetje spijtig dat de minister-president nog niet aanwezig is, want ik wil hem hierbij betrekken.

U zal zich herinneren dat de N-VA de precampagne introk met richtingaanwijzers. We hebben nu eenmaal een zwak voor verkeersborden. Bij de boodschap ‘Afrít Vlaanderen, uitrit crisis’ maakten we duidelijk waar het bij ons op stond en staat. Sommigen zullen zich misschien herinneren dat minister-president Peeters toen stelde dat hij om dat te weten geen borden nodig heeft. Wij van onze kant maakten daarmee duidelijk dat een sterker Vlaams beleid en een slagvaardiger Vlaamse overheid nodig zijn om uit de crisis te geraken. Wij hebben nooit gezegd dat er met meer Vlaamse bevoegdheden geen crisis zou zijn. Wij weten ook wel dat die mondiaal is. We zegden wel, en blijven zeggen, dat we met een eigen beleid de uitdagingen beter kunnen aangaan. Het voorliggend Vlaams regeerakkoord is daarvan de emanatie.

De N-VA trok naar de kiezer met vijf duidelijke speerpunten: een aanvullende Vlaamse kinderbijslag, een Vlaamse hospitalisatieverzekering – beide bouwstenen voor een alternatieve Vlaamse sociale bescherming – een Vlaamse energiemaatschappij, een kordaat Vlaams inburgeringsbeleid en een Vlaams investeringsplan. Het was dan ook onze eerste opdracht om deze speerpunten vertaald te krijgen in de regeringsplannen. En onze mensen hebben goed onderhandeld, want we hebben de vijf punten allemaal binnengehaald. Zo komt er een overkoepeld basisdecreet Vlaamse sociale bescherming met onder andere een nieuwe financiële tegemoetkoming voor kinderen in hun eerste levensjaren en een verhoogde schoolpremie vanaf het derde jaar voor schoolgaande jeugd.

Verder komt er ook een Vlaamse hospitalisatieverzekering waardoor elke Vlaming recht heeft op een Vlaamse hospitalisatieverzekering die alle medische kosten dekt tot op het niveau van een tweepersoonskamer. Dit voorstel van mijn partijgenoot, de heer Louis Ide, wordt hierdoor omgezet in beleid.

Daarnaast wordt een derde speerpunt uit ons verkiesprogramma omgezet in daden. Met het bundelen van krachten en initiatieven en met een forse kapitaalsinbreng wordt het Vlaams energiebedrijf Vlenergie opgestart. Het is de uitdaging van en voor deze Vlaamse Regering om een nieuwe telenetoperatie waar te maken. Wie zegt dat wij niet ambitieus zijn?

Een ander stokpaardje van de N-VA is het Vlaams inburgeringsbeleid. Ook daarin worden forse stappen vooruit gezet. We gaan verder op de lijn die de vorige Vlaamse Regering onder leiding van de heer Keulen heeft uitgetekend, meer nog, we schakelen een versnelling hoger en stappen over naar een inburgeringsbeleid van de tweede generatie. Zo voeren we het decreet-Demesmaeker in waardoor de mogelijkheid wordt geboden om al te starten met een inburgeringscursus in het land van herkomst en komt er een invoering van een inburgeringstekst met het daaraan gekoppelde inburgeringscertificaat. Voor de N-VA betekent inburgeren meer dan ooit deelnemen. Inburgering is een proces van kansen geven aan mensen. Kansen op werk, op sociaal contact, op een diploma, op een certificaat.

Last but not least is er het Vlaams investeringsplan. We stellen een meerjarig investeringsplan op, gefinancierd met geleend kapitaal. Vlaanderen zal lenen, wat de federale regering ook mag denken. Ik heb daarstraks percentages gehoord.

Kortom, vijf op vijf voor wat onze verkiezingsbeloftes betreft.

Moet het nog gezegd, collega's? De economische crisis noopt ons in eerste instantie tot bezuinigingen. Gezonde openbare financiën moeten de basis leggen voor de toekomst. Dat doen we in de eerste plaats door zelf orde op zaken te stellen. Met een algemene efficiëntieoefening besparen we kosten en verbeteren we de werking van de overheid. Bij natuurlijke afvloeiingen gaan we niet zomaar opnieuw aanwerven. Ook de politiek bespaart. We geven het voorbeeld: negen ministers en geen tien of elf zoals wettelijk is toegestaan. Verder is er een forse inkrimping van de kabinetten. De Vlaamse Regering geeft op die manier het goede voorbeeld. Nu nog het Vlaams Parlement?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Van Dijck, ik hoor het u graag zeggen. Laten we eerlijk zijn: u mikte hoger. Het is een spijtige zaak dat we er niet in geslaagd zijn om de regering te beperken tot zeven ministers. Want wettelijk is dat mogelijk. Het had gekund. En dat had gezorgd voor een echt, duidelijk signaal. Negen ministers is goed, maar zeven is beter. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Inderdaad, minder is meer in dit geval. Het had u ook veel problemen bespaard inzake personeelsaanduiding.

Wat ik nog belangrijker vind, zijn de kabinetten. Bij het beter bestuurlijk beleid moet het toch de bedoeling zijn om die kabinetten efficiënter te organiseren en ze vooral zo te organiseren dat het uiteindelijk niet uitdraait op het aanstellen van mensen die men nodig heeft voor partijpolitiek dienstbetoon, voor allerlei partijpolitieke functies en dergelijke meer. En 288 kabinetsmedewerkers, dat is nog altijd zeer ruim bemeten. Ik blijf erbij dat het Nederlandse voorbeeld uiteindelijk ook in Vlaanderen toegepast zou moeten worden. Daar werkt men met een beperkt aantal – twee tot drie – persoonlijke medewerkers. De rest zijn allemaal medewerkers uit de administratie en de ambtenarij. Ik blijf erbij dat het een gemiste kans is om dat nu, bij deze regeringsvorming, te realiseren.

Het zou ook een heel duidelijk signaal geweest zijn voor de publieke opinie, voor de Vlamingen. Als we aan hen vragen om te besparen, zien ze zo ook dat de regering inspanningen levert en werkt met zeven ministers en, dat ze, voor wat de kabinetten betreft, het Nederlandse model overneemt. Ik ontken echter niet dat één vogel in de hand beter is dan tien in de lucht.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even terugkomen op wat de heer Van Dijck daarnet heeft gezegd over de inburgering. Mijnheer Van Dijck, laat daar geen misverstand over bestaan: ik ben het volledig eens met wat u zegt en met de maatregelen die u voorstelt.

We kunnen er echter niet omheen dat daarover veel misverstanden bestaan. Als ik – en let op mijn woorden – de hysterische reacties lees in de Franstalige pers, zoals *Le Soir*, dan vraag ik me toch af of we de maatregelen niet beter moeten uitleggen. Ik ben geneigd om u te geloven. U behoort natuurlijk niet tot dat soort mensen dat een inburgering wil opleggen, dat de verplichting om Nederlands te praten als een soort toegangsvoorwaarde tot dit gewest zou willen maken.

Moeten we echter niet eens allemaal samen nadenken over hoe sommige van die maatregelen gepercipieerd worden door anderstalige landgenoten en, erger nog, in het buitenland? Wij weten vaak heel goed waarover we het hebben. We weten dat het niet om maatregelen gaat om mensen uit te sluiten. Een bepaald soort pers wordt echter vaak ook in het buitenland gelezen. Moeten we niet eens denken over hoe we onze public relations daarover verzorgen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik wil even reageren op het punt dat de heer Dewinter heeft gemaakt in verband met de kabinetten. Gelukkig eindigt hij met een positieve noot. Hij heeft gezegd: beter één vogel in de hand dan tien in de lucht.

Mijnheer Dewinter, uw beoordeling dat het om een gemiste kans gaat, wil ik toch wel tegenspreken. We hebben een grote stap vooruit gezet door met minder kabinetsmedewerkers te werken. U mag niet uit het oog verliezen dat deze regering collegiaal over alles beslist. Dat brengt met zich mee dat als men goed voorbereid naar de ministerraad gaat, men ook een oordeel moet kunnen vellen over de voorstellen van de andere ministers. Men kan, zoals elke minister ook doet, maximaal samenwerken met de administratie ter ondersteuning van het eigen beleid. In onze cultuur is het echter moeilijk om een topambtenaar uit te sturen naar een interkabinettenoverleg om, ter voorbereiding van de ministerraad, een persoonlijk standpunt

of een partijstandpunt te verdedigen. Men moet collegiaal beslissen. U weet dat het onmogelijk is om ter plekke, op de ministerraad, voor het eerst kennis te krijgen van de vele tientallen dossiers die vaak uit tientallen bladzijden bestaan. We hebben echter een grote stap vooruit gezet.

U verwijst naar de Nederlandse cultuur. Dat vergt niet alleen een wijziging van de bijzondere wet, waarbij er een grotere delegatie is naar de minister, maar ook een heel andere manier van omgaan tussen regering en parlement. De minister kan dan voorstellen doen en teruggefloten worden zonder dat daarom de coalitie springt of de minister ontslag moet nemen.

Dat is een geheel van maatregelen waartoe we zullen kunnen komen als een aantal voorwaarden vervuld zijn waar we nu toch een hele grote stap vooruit zetten. Ik ben blij dat u daarmee geïndigd bent.

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de voorzitter, ik wil reageren op de tussenkomst van de heer Van Der Taelen. Hij verklaart dat hij het eens is met de maatregelen die wij nemen inzake inburgering. Ik moet er hem op wijzen dat hij behoort tot een fractie die het daar niet mee eens is, die die maatregelen altijd heeft afgestreden en die tijdens de campagne alle misverstanden die daarover bestaan en die door Franstaligen worden verspreid – en dat zijn dan leugenachtige verklaringen over het beleid – mee heeft ondersteund. De verklaringen over de Wooncode – dat men moet bewijzen Nederlands te kennen vooraleer men een sociale woning kan krijgen, wat de Franstaligen graag willen doen geloven: die zijn door Groen! verklaard. Ik heb dat in debatten meegemaakt. Het Grond- en Pandendecreet is door een nationale mandataris van Groen! vergeleken met een bloed-en-bodembeleid. Als je dit soort misverstanden uit de wereld wilt ruimen, als je respect wilt, respect dat je betoont ten aanzien van de andere gemeenschappen maar ook respect dat je vraagt van de andere gemeenschappen, dan begint dat met zelfrespect. Als je dat niet hebt, ben je geen onderdeel van de oplossing maar een deel van het probleem.

De heer Lukas Van Der Taelen: Laat hierover toch geen misverstand bestaan. Ik wil een einde maken aan het gelijk hebben in eigen kring. Misschien komt het doordat ik in Brussel leef, maar ik probeer er iets aan te doen. Het is zo gemakkelijk om in dit parlement of in Vlaamse kranten zijn gelijk te halen. Ik ben het een beetje beu steeds opnieuw te moeten horen dat dezelfde misverstanden kunnen bestaan omdat er vanuit Vlaamse kant niet de nodige duidelijkheid over gegeven wordt. Er bestaat natuurlijk een verschil tussen wat wij horen in debatten en wat wij doen aan de basis, waar we aan Franstaligen proberen uit te leggen dat Vlaanderen geen gesloten gewest is waar men aan de poort Nederlands moet leren praten vooraleer men er binnen mag, maar dat men het aanleren van het Nederlands ziet als een vereiste om te kunnen deelnemen aan het sociale weefsel.

U kunt er toch niet omheen dat er in het buitenland, in de internationale pers – en ik weet dat die veel minder belangrijk is dan de nationale pers – en tot in het verre Amerika artikels verschijnen die een niet zo positief beeld van Vlaanderen schetsen. Kunnen wij zeggen dat wij ons daar niets van aantrekken? Dat wij ons niets aantrekken van wat de Brusselaars zeggen over ons? Dat wij ons niets aantrekken van wat de Franstalige Belgen zeggen over ons? Dat wij ons niets aantrekken van wat de wereldbevolking zegt over ons? Dat kunnen wij zeggen, en het zal hier op applaus worden onthaald. Ik zeg alleen maar dat we eens een inspanning moeten leveren om de politiek die wij voeren, op een positieve manier uit te leggen en dat we niet altijd moeten zeggen dat het de fout is van de anderen als ze ons misverstaan.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, de heer Van Der Taelen slaat de bal toch compleet mis. Als het over de Wooncode gaat, of over de burgemeesters, of over de Rand, dan hebben wij niet alleen een misperceptie aan de andere kant van de taalgrens – hoewel het hier allemaal netjes wordt uitgelegd. U moet niet alleen – en dat is nu juist het

drama – Le Soir lezen om dat allemaal de grond in te boren en in een negatief daglicht te stellen. Men kan ook De Morgen en zelfs soms De Standaard lezen: daar wordt het ook de grond in geboord. Hoe zouden wij moeten veronderstellen dat men daar in het buitenland een goede perceptie van heeft? Ik geloof niet meer in de goede wil van een aantal mensen, die het gewoon niet willen in een goed daglicht en in een correcte context stellen. Als wij hier de Raad van Europa op ons dak krijgen, hoe komt dat dan, mijnheer Van Der Taelen? Omdat wij het hier niet genoeg uitgelegd hebben? Ik heb het met mijnheer Keulen, die daar nu op de bank van de oppositie zit, weken- en maandenlang gehad over het dossier van die burgemeesters. Mijnheer Keulen was er zo overtuigd van. Hij stuurde een dossier naar de Raad van Europa om het goed uit te leggen, om eens uit te leggen dat hier wetten en decreten bestaan en dat dat niets met uitsluiting te maken heeft. Hij kreeg internationaal het deksel op de neus.

Als u dan toch de oproep doet om het eens aan de andere kant van de taalgrens te gaan uitleggen, zou ik de oproep willen doen aan de Vlaamse Regering om naar het buitenland – en dat is toch de term die als een rode draad door dit regeerakkoord loopt – iets assertiever op te treden, want aan Franstalige kant misbruikt men altijd internationale instellingen om ons in een kwaad daglicht te stellen.

We hebben Le Soir niet nodig om te weten dat sommige mensen vinden dat een aantal maatregelen die hier worden genomen nogal aan de donkere kant zijn. We hebben daar zelfs, helaas, onze eigen kranten voor.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer Van Der Taelen, u zit hier pas. Ik kan u zeggen dat we de voorbije jaren hier herhaaldelijk gediscussieerd hebben over hoe we het imago van Vlaanderen in het buitenland kunnen verbeteren.

We zitten natuurlijk met twee grote problemen. Enerzijds zitten we met een Franse Gemeenschap die ook wat dit betreft niet te goeder trouw is en een zeer doelbewuste strategie heeft om Vlaanderen te beschadigen in het buitenland en om via internationale instellingen, Raad van Europa en andere, Vlaanderen onder druk te zetten, zodat Vlaanderen een aantal toegevingen zou doen wat taalwetgeving, minderhedenverdrag enzovoort betreft.

Een tweede handicap is dat de Belgische diplomatie, waarop we als Vlaanderen in een normale, fatsoenlijke federale staat zouden moeten kunnen rekenen om onze belangen in het buitenland te verdedigen, compleet abdiceert als dit soort dossiers op tafel komen. De Belgische diplomatie zegt dat men neutraal moet zijn. Als Vlaanderen in het buitenland door Franstaligen wordt aangevallen, kunnen we niet op de Belgische diplomatie rekenen om onze standpunten op een fatsoenlijke manier naar voren te brengen.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik ben blij dat vanuit de Groen!-fractie nu die bekommernis komt. Mijnheer Van Der Taelen, in het regeerakkoord is daar terdege mee rekening gehouden. Er is een hele paragraaf gewijd aan het feit dat we inderdaad moeten werken aan ons internationaal imago. We zullen dat doen via een veel betere uitbouw van onze Vlaamse vertegenwoordigingen en ook door gebruik te maken van culturele diplomatie, economische diplomatie en publieksdiplomatie. We zullen ons daarbij in het bijzonder richten op de internationale gemeenschap in Brussel en Vlaanderen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, het verheugt mij dat ook de oppositie, de heer Van Der Taelen in het bijzonder, geen probleem heeft met het inburgeringsbeleid van deze Vlaamse Regering, maar wel vraagt om het positief proberen te duiden. Aangezien ik de bevoegdheid heb voor Buitenlands Beleid kan ik alleen maar beamen dat we daar in het verleden al inspanningen voor hebben gedaan en dat zullen blijven doen. Het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie in de tweede helft van 2010 is een ideale gelegenheid

om op een goede, assertieve manier het beleid in Vlaanderen aan de wereld kenbaar te maken en ervoor te zorgen dat men met kennis van zaken ons beleid kan taxeren.

De voorzitter: Dit onderwerp zal ongetwijfeld nog ter sprake komen.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Van Der Taelen, ik denk dat ik heel duidelijk ben. Voor ons is inburgering een aspect om mensen op te tillen, om ze kansen te geven. Ik daag, als u daarnaar verwijst, de wereldgemeenschap uit te zeggen welke gemeenschappen echt investeren in nieuwkomers om de taal te leren. Als men in Amerika komt, moet men zijn plan trekken om Engels te leren. Wij investeren in mensen. Het is ook een vernieuwend Vlaams beleid. Zolang het beleid in handen was van de Belgische regering is er inderdaad weinig gebeurd.

Collega's, we gaan een legislatuur in met vanaf 2011 een begroting in evenwicht. Geen tekorten, ook geen overschotten. Dat betekent dat we gezond blijven voor de komende generaties, dus ook geen overschotten wegboeken voor de federale overheid, die er, zoals ze zelf zegt, niet in slaagt om de tering naar de nering te zetten. Er zijn te weinig middelen in vergelijking met de bevoegdheden, horen we vaak. Maar ik zou zeggen: mijnheer Van Rompuy – en dan bedoel ik Herman Van Rompuy – wat dat laatste betreft, willen we u met plezier helpen.

Daarnaast bestrijden we de economische crisis met alle middelen en mogelijkheden die we hebben. Dit is misschien een voorbeeld van assertief beleid: indien de federale overheid halsstarrig blijft vasthouden aan haar voornemen om het doelgroepenbeleid af te schaffen, zullen wij met een Vlaamse loonpremie komen voor langdurig werkzoekenden en leefloners. We richten open opleidingscampussen op waarbij diverse opleidingsverstrekkers samen onder een dak opleidingen aanbieden. We gaan voor een intense activering, ook van de 50-plussers. De tewerkstellingsgraad moet omhoog. Werkonwilligheid omwille van bijvoorbeeld gebrekige taalkennis, zeker in Vlaams-Brabant maar ook elders in Vlaanderen, zal niet langer getolereerd worden.

Doorheen het hele regeerprogramma vinden we genoeg accenten om onze medewerking toe te zeggen, accenten die we aanbrachten of die onze volle steun kregen. In vogelvlucht zou ik er een aantal kunnen opsommen. Met de N-VA in de regering – ik verwijs naar de toespraak van de heer Gatz daarstraks – komt er inderdaad geen eenzijdige drempelverhogende verenigings van ons hoger onderwijs maar wel een grootscheeps actieplan om de taalvaardigheid te verbeteren, in de eerste plaats de taalvaardigheid van het Nederlands maar ook van andere talen. We gaan voor extra ondersteuning van scholen met veel anderstaligen. Dat beleid wordt uitgebreid naar alle basisscholen in Vlaanderen en naar het secundair onderwijs in Halle-Vilvoorde.

Mijnheer Smet, ik zou los van de opmerkingen die er daarstraks zijn gemaakt, een vermanend vingertje willen opsteken. Ik vermoed dat het misschien te wijten is aan het feit dat u de inhoud van het Vlaamse regeerakkoord nog niet helemaal onder de knie hebt. Dat is geen verwijt, want ook bij ons zijn ministers maar mensen. Of misschien verwacht u het Vlaamse regeerakkoord op sommige punten een beetje met dat van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dat zou me helemaal verbazen. Wij hebben heel duidelijk gemaakt dat het tweetalig onderwijs in Brussel niet kan op de manier zoals het geformuleerd werd in de CLIL-projecten, Content and Language Integrated Learning, waarbij bepaalde vakken in een andere taal worden gegeven. De N-VA is bereid om deze projecten op het einde van het schooljaar 2009-2010 met open vizier te bekijken. De vorige Vlaamse Regering heeft onder de verantwoordelijkheid van voormalig minister Vandenbroucke heel duidelijk gesteld dat zulke projecten niet kunnen in Brussel en in de Rand omdat daar de omgeving van die aard is dat we wel eens met neveneffecten zouden kunnen krijgen die we niet beogen. Ik wil die waarschuwing meegeven aan heel de Vlaamse Regering.

Collega's, wij investeren extra in het kleuter- en hoger onderwijs. Daar situeren zich de meest acute pijnpunten, waarbij het eerste het niveau van het lager onderwijs bereikt en waarbij de basisfinanciering voor het hoger onderwijs verhoogd moet worden tot het Europees streefcijfer van 2 percent van het brp. We zetten in op meer instrumenten om bedrijfsinvesteringen mogelijk te maken en we versterken de ondernemerscultuur en het ondernemersklimaat. Hefbomen daartoe zijn het uniek loket en de nodige afspraken met het lokaal beleid. Ook het stimuleren van internationaal ondernemen voor kmo's en technologiebedrijven zijn uitdagingen voor deze regering.

Het is daarnet al aangehaald. We focussen op slimme elektriciteitsnetten, op gezondheids-technologie en nanotechnologie. We gaan voor de 3 percentnorm voor onderzoek en ontwikkeling. Die moet worden gehaald. We zullen een onderzoeksbeleid voeren dat meer output-gedreven is. We willen efficiënter en kostenbewust omgaan met grote projecten en investeringen in openbaar vervoer, maar ook in privévervoer. We streven naar een snelle uitvoering van het RegioNet Brabant-Brussel en naar slimme wegen, met een multimodaal dynamisch verkeersmanagement.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Sorry, ik had iets vroeger mijn hand opgestoken. Ondertussen bent u misschien al bij een ander punt beland. Het gaat over onderzoek en ontwikkeling. Ik ben blij dat die 3 percent van het bbp opnieuw wordt aangehaald, maar daar wordt al lang over gesproken. Zelfs in de voorbije hoogconjunctuur zijn we nooit voorbij 2 percent geraakt. Het jongste cijfer dat ik heb gelezen, was dat van ongeveer 2,03 percent. De jaren ervoor schommelde het cijfer ook reeds rond die 2 percent. Ik heb dus wat twijfels over de geloofwaardigheid, als u nu verklaart echt te zullen gaan voor die 3 percent van het bruto binnenlands product voor O&O.

De heer Kris Van Dijck: Ik kan aannemen dat u daaraan twijfelt, maar ik herinner me ook regeringen die uitgingen van 0,7 percent voor ontwikkelingssamenwerking. Dat is ook nooit gehaald. Deze regering heeft duidelijk die ambitie geformuleerd, ook in haar regeerakkoord. Het is belangrijk om ook te gaan voor die duurzaamheid. Ik verwijs naar de titel van het regeerakkoord. We gaan voor het behouden van werkgelegenheid. Willen we in Vlaanderen de kwaliteit van welvaart en welzijn verankeren, dan is er maar één zaak waarin Vlaanderen echt het verschil kan maken, namelijk in innovatie. Daarvoor is onderzoek en ontwikkeling de belangrijkste hefboom. Daar niet in investeren, is de klok stilzetten, en de klok stilzetten, is achteruitgaan. Het is aan ons om uw wantrouwen ter zake weg te nemen.

We willen daarop inzetten. Straks zal de heer Vandaele namens onze fractie het woord voeren over Vlaanderen als dynamisch stedengewest.

Al die elementen moeten natuurlijk hand in hand gaan met het inzetten op een warme samenleving. Ook wij hebben bij die twintig bladzijden in het regeerakkoord onze duit in het zakje gedaan. Ik overloop heel snel wat voor ons heel belangrijk is ter zake, zonder de andere punten echt naar achter te willen schuiven. Er is de optimalisatie van het Vlaamse aandeel in de federale bouwkalender voor ziekenhuizen, met inbegrip van de 90/10-regel. Er moet een verdere ondersteuning komen van thuiszorg, thuisverpleging en palliatieve zorgen. Er moeten meer plaatsen in gedecentraliseerde kinderopvang komen. Er is het versterken van preventieprogramma's voor tabak, alcohol en drugs, en het optrekken van het budget voor zelfdodingspreventie. Personen met een handicap moeten als een volwaardige doelgroep binnen het gelijkekansenbeleid worden aanzien.

Mijnheer Van Der Taelen, er komt een internationaal kunstenbeleid voor Vlaamse kunstenaars. Er zal worden geïnvesteerd in nieuwe, multifunctionele voetbalstadions. We willen de Voetbalfederatie Vlaanderen voldoende ademruimte geven om ook in het voetbal een zeer kwaliteitsvol en dynamisch sportbeleid te voeren. We willen sociaaleconomische toeristische plannen, geconcentreerd op de kust, de kunststeden en de groene regio's.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Van Dijck, ik hoor u met enthousiasme pleiten voor een Voetbalfederatie Vlaanderen.

De heer Kris Van Dijck: Die bestaat al.

De heer Filip Dewinter: U weet dat sport de natie bindt. Ik zou dus zeker bij u informatie willen inwinnen over de plannen die er zijn om eventueel te komen tot een nationaal Vlaams voetbaleftal. Mogen we dat verwachten, nu de N-VA deel uitmaakt van deze coalitie?

De heer Kris Van Dijck: Neen, mijnheer Dewinter, dat zult u echt niet kunnen verwachten. Om op dat niveau als staat te kunnen meespelen, moeten we inderdaad eerst een erkende natie zijn. Dat zou pas assertief zijn. Ik zie sommigen neen schudden. Ik denk dat ze het dossier niet volledig kennen.

De uitzondering die voor Wales, Noord-Ierland, Schotland en Engeland is gemaakt, heeft te maken met het feit dat deze landen door de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) als de bakermat van het voetbal worden erkend. Mochten we op het vlak van kwaliteit zeer hoog scoren, zou het misschien mogelijk zijn. In ons geval vrees ik dat de ezel achter de wortel aanloopt. Ik deel deze droom. Het zal echter niet voor nu zijn. Bovendien hebben wij het niet alleen voor het zeggen.

De heer Filip Dewinter: Als het voor de Schotten, de Noord-Ieren en de Welshmen kan, moet het voor de Vlamingen ook kunnen. Ik ben er trouwens van overtuigd dat een Vlaamse nationale ploeg het beter zou doen dan wat de Rode Duivels momenteel neerzetten. Wat dit betreft, had ik van de N-VA toch iets meer ambitie verwacht.

De heer Kris Van Dijck: Zoals al eerder is aangehaald, streven we naar een afgeslankte overheid. We geven op dit vlak het voorbeeld.

We streven ook naar een interne staatshervorming met een tweedeling. Voor eender welk dossier zullen nog slechts twee beleidsniveaus bevoegd zijn. De klemtoon ligt hierbij op sterke gemeenten en op Vlaanderen.

In Vlaanderen willen we een beleid voeren dat ons niet op een eiland plaatst. We willen open zijn tegenover de wereld. We willen het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie in 2010 aangrijpen om de rol en de rechtstreekse inspraak van de deelstaten binnen de EU te versterken. We zullen de samenwerking met andere regio's met een grote autonomie verstevigen. Schotland, Baskenland, Catalonië en de Duitse Länder vormen interessante bondgenoten. We willen kennis en ervaringen met deze sterke Europese deelstaten uitwisselen.

De ontwikkelingssamenwerking zal in de meerjarenbegroting een groeipad kennen. Zuidelijk Afrika krijgt een voorkeursbehandeling. We zullen een dubbele toets invoeren. In het decreet dat het vergunningenbeleid inzake de in-, de uit- en de doorvoer van wapens zal regelen, zullen we een economische en een ethische toets inbouwen. Hierdoor zal een uitgebreidere parlementaire en publieke controle mogelijk worden. Last but not least zullen we ook de culturele, economische en publieksdiplomatie verder uitbouwen. Dit omvat een doeltreffende communicatiestrategie ten aanzien van het buitenland en van de internationale gemeenschap die in Vlaanderen en in Brussel aanwezig is.

Hoe moet het nu verder met de staatshervorming, met Brussel en met de Vlaamse Rand? *(Opmerkingen)*

Blijkbaar worden een aantal mensen wakker. Ons referentiepunt voor de institutionele eisen en voor BHV blijft het regeerakkoord van de Vlaamse Regering. Zoals daarstraks al is gezegd, veranderen we het geweer van schouder. Dat is ondertussen gemeengoed geworden. Ik heb dat al vaak gelezen. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Van Dijck net heeft gezegd waar het effectief om gaat: hij heeft het geweer van schouder veranderd.

Minister Bourgeois zit opnieuw op de regeringsbanken. Op 22 september 2008 heeft hij ontslag genomen en is hij in het Vlaams Parlement komen zitten. Hij heeft toen zwaar gefulmineerd over de onbetrouwbaarheid van CD&V en van de andere coalitiepartners. Hij heeft toen het volgende verklaard: “Ik ben nog de enige in de Vlaamse Regering die de Vlaamse beloftes effectief wil uitvoeren”. Dat is de reden waarom hij toen van de regeringsbanken naar de oppositiebanken is verhuisd.

Ik stel nu vast na negen maanden dat de heer Bourgeois daar weer zit.

Het recept is eigenlijk niet moeilijk. Zijn er nog beloftes? Neen, er zijn geen beloftes meer, zo eenvoudig is het: er zijn gewoon geen beloftes meer, noch van CD&V, noch van uw partij. En dan wordt dat gecamoufleerd en weggemoffeld met de nieuwe, geniale term dat het een nieuwe strategie is, dat het geweer van schouder is veranderd. Excuus, mijnheer Van Dijck, maar dat is me iets te doorzichtig.

De heer Kris Van Dijck: Dat kan doorzichtig zijn, ik stel alleen vast dat bepaalde, en niet de minste, van uw partijgenoten over die strategie lovenswaardige woorden spraken. En ik denk niet dat ik het proces van het verleden moet maken. Waar wij niet in geloofden in september, mijnheer Van Hauthem, dat was in een dialoog die geen dialoog was.

De heer Joris Van Hauthem: Dus is er geen dialoog meer, voilà.

De heer Kris Van Dijck: Ik denk dat de geschiedenis ons daar gelijk in gegeven heeft. Maar we willen vooruit kijken. We hebben de ambitie – en staat u me toe om daar nu over verder te gaan – om te duiden wat voor ons het geweer van schouder wisselen, betekent. Sommigen kunnen daar inderdaad smalend over doen: geen ambities meer. Ik ben het daar niet mee eens. Het werd hier al aangehaald door andere actoren op het speelveld – en dat speelveld strekt verder dan het Vlaams Parlement. Ze zijn het allesbehalve eens met de manier waarop wij het aanpakken.

Ik wil toch nog maar herhalen dat we maximaal gebruik maken van onze bevoegdheden: een eigen Vlaams stookoliefonds, een eigen groene autofiscaliteit, een Vlaams decreet Sociale Bescherming, een gezondheidsbeleid met hospitalisatieverzekering, enzovoort. We maken maximaal gebruik van onze eigen middelen om de noden van zes miljoen Vlamingen te lenigen, en we doen dit in een gezond en goed evenwicht tussen investeren in stenen, in bedrijven en in mensen, terwijl we andere overheden op de vingers zullen tikken als ze op onze bevoegdheidsdomeinen ageren. Een gezonde assertiviteit, collega's, geen agressiviteit.

De heer Joris Van Hauthem: Ik hoor het u graag zeggen, mijnheer Van Dijck. ‘Een gezonde assertiviteit’, ik neem dus aan dat als in het najaar de federale begroting wordt ingediend en daar staat een hoofdstuk stedenbeleid in, wij in het Vlaams Parlement een belangenconflict zullen indienen. Ik neem aan dat dat past binnen de assertiviteit, ik neem dat toch aan indien men op ons bevoegdheidssterrein komt?

De heer Kris Van Dijck: Ik heb gezegd wat ik heb gezegd.

De heer Joris Van Hauthem: Dus als dat daarin staat, zullen we met driekwart van dit parlement de federale begroting tegenhouden? Graag hoor, onze steun hebt u. Ik wil nu aan u eens vragen en eventueel ook aan de minister-president, of dat onze bedoeling is. Want laten we wel wezen, het is al maanden dat de minister-president zegt dat aan de usurperende bevoegdheden van de federale overheid – en hij heeft die term gebruikt – een einde moet komen.

Ik lees in uw regeerakkoord dat u alle wettelijke middelen zult inzetten om indien men op ons bevoegdheidssterrein komt, daar wat aan te doen. Dan zijn er twee mogelijkheden en de lakmoesproef zal vlug komen, mijnheer de minister-president, als de federale begroting er is. U hebt zelf het voorbeeld van het stedenbeleid aangehaald. U stelde: “Hoe is dat nu mogelijk, laat ons dat maar doen, dat is geen federale bevoegdheid”. Ik neem dan ook aan dat u het Vlaams Parlement zult uitnodigen om een belangenconflict in te dienen. Of vergis ik mij?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of de term usurperende bevoegdheden van mij komt of niet, maar ik wil er wel de auteur van zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Dat kwam van u, absoluut.

Minister-president Kris Peeters: Voilà, het is dan ook een heel mooi woord.

Het werd door mij aangewend – en de aangelegenheden werden door mij ook opgelijst – omdat als men aan Vlaanderen in het kader van de begroting meer zou vragen dan een evenwicht, we het dan moeten hebben over bijkomende bevoegdheden. In dat kader werd dat door mij heel duidelijk op tafel gelegd, hier en ook bij de toenmalige premier.

De heer Joris Van Hauthem: Dat is geen antwoord op mijn vraag, mijnheer de minister-president, u weet dat heel goed.

U hebt dat toen gezegd, in dat kader inderdaad, het betrof de vraag van de federale overheid om maatregelen te nemen om het begrotingsplaatje te laten kloppen. En u hebt toen gezegd dat het afgelopen moet zijn met de usurperende bevoegdheden – u hebt die term effectief gelanceerd – waaronder het stedenbeleid, maar er waren er nog bij, zoals in de gezondheidszorg de preventie en dergelijke meer.

Dat hoofdstuk is ten einde, en ik lees in uw regeerakkoord dat de Vlaamse Regering of Vlaanderen alle wettelijke mogelijkheden wil aanwenden om te verhinderen, onder meer misschien met het argument dat het een goed budgettair argument zou zijn ten aanzien van de federale overheid, dat men de bevoegdheden blijft usurperen.

Mijn vraag is zeer duidelijk. Als in het najaar een federale begroting wordt ingediend, en stedenbeleid, preventiebeleid inzake gezondheidszorg, en nog een aantal andere dingen die de facto onze bevoegdheden zijn, staan daar opnieuw in, gaat u dan, zoals Frank Vandenbroucke heeft gedaan, naar dit Vlaams Parlement komen om dat tegen te houden met een belangenconflict? Dat is een heel concrete vraag op basis van uw tekst. Wij zouden graag een heel duidelijk en concreet antwoord krijgen, mijnheer de minister-president. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters. Rumor*)

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Van Hauthem, mijn partij zit federaal in de oppositie. Ik ga ervan uit dat, wanneer de federale overheid een begroting moet opmaken, zij zeer duidelijke keuzes zal moeten maken om die begroting sluitend te maken. Het zou inderdaad van weinig wijsheid getuigen om bevoegdheden te gaan uitoefenen die niet de hare zijn. Voor het zover is, zullen wij hun van onze kant duidelijk maken dat ze eerst moeten investeren en dat ze moeten doen wat ze moeten doen, en niet wat ze niet moeten doen.

Ik hoop dat het antwoord namens mijn partij duidelijk is. Straks antwoordt de minister-president.

De heer Joris Van Hauthem: Mijn vraag was niet wat u in het federale parlement gaat doen met de begroting. Ik neem aan dat u daar zult tegenstemmen. U hebt in het verleden al federale begrotingen goedgekeurd. Maar goed, ik neem aan dat u tegen zult stemmen.

Mijn vraag was niet wat u in de Wetstraat gaat doen, maar wat u hier, onder deze koepel gaat doen met de federale begroting. Ik krijg geen antwoord op die vraag. Het feit dat u rond de pot draait, zegt in feite alles.

De heer Kris Van Dijck: Ik draai helemaal niet rond de pot, mijnheer Van Hauthem.

De voorzitter: Zo hebt u meteen ook een antwoord gegeven, door het feit dat u rond de pot draait. Ik stel voor dat u verder gaat met uw tussenkomsst.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat u de heer Van Dijck zelf laat antwoorden.

De voorzitter: U kunt uw vraag hier natuurlijk drie keer herhalen, mijnheer Van Hauthem, maar dat heeft geen zin. Dan doen we aan bezigheidstherapie. Het is aan de heer Van Dijk om al of niet te antwoorden en vervolgens verder te gaan met zijn toespraak.

De heer Kris Van Dijk: Ik heb heel duidelijk gesteld wat de houding en de visie zijn. U hebt gezegd dat dat alleen hiernaast zou zijn; ik heb gezegd dat dat het standpunt is van mijn partij.

Collega's, wij gaan niet onderhandelen zolang alleen wij degenen zijn die staan te bidden en te bedelen bij de poort. En wat ondertussen met Brussel en de Vlaamse Rand? De Brusselse Vlamingen en al diegenen die in onze hoofdstad een geëngageerde keuze maken, zijn volwaardig lid van onze gemeenschap. Alle Brusselaars kunnen gebruik maken van de Vlaamse gemeenschapsinstellingen, indien ze dat wensen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Dat laatste leek mij heel duidelijk, mijnheer Van Dijk, maar die 'geëngageerde keuze' staat toch niet zomaar in uw regeerakkoord?

De heer Kris Van Dijk: Neen. Als je de voorbije jaren het debat mee gevolgd hebt met betrekking tot het onderwijs in Brussel, heb je gemerkt dat daar ook het woord 'engagement' in zat. Een engagementsverklaring, waarbij mensen die kiezen voor het Nederlandstalige onderwijs, dat ook met een duidelijk engagement doen. Dat wil zeggen dat zij er mee zorg voor dragen dat die kinderen ondergedompeld kunnen worden in die Nederlandse taal en cultuur, en dat wij hen behoeden voor wat bijvoorbeeld de heer Maingain vertelt, die tegen de Franstalige ouders zegt: "Pas op met uw kinderen naar het Nederlandstalige onderwijs te sturen, want ze zouden ook wel eens de Vlaamse mentaliteit kunnen krijgen."

Wij eisen dus gewoon – en ik denk dat dat niet meer dan normaal is – dat die kinderen alle kansen krijgen, dat ze daar van thuis uit mee in ondersteund worden, en dat het niet is om een vlucht te zijn voor een of andere kwaliteit.

De heer Sven Gatz: Wat u nu beschrijft, bestaat al in het Nederlandstalige onderwijs. Ik vind het bijgevolg vreemd dat u daar dan plots de heer Maingain bijhaalt. Ik vind het niet nodig om ons Vlaams beleid hier of ons Vlaams-Brusselse beleid in de VGC af te stemmen op wat de heer Maingain zegt. Enerzijds bent u duidelijk, anderzijds blijven er raadsels bestaan. Ik neem aan dat ik de komende maanden in de commissievergaderingen opheldering zal verkrijgen.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik sluit me aan bij wat de heer Gatz zegt, en wil nog iets verder gaan dan dat. U maakt het zichzelf wat gemakkelijk door het in uw antwoord over de geëngageerde keuze alleen over onderwijs te hebben. Het gaat veel verder dan dat. U weet dat de zorgverzekering in Vlaanderen is ingevoerd zonder goed te beseffen wat dat voor Brussel betekende. In Brussel zorgt dat voor het ontstaan van een duaal systeem waarbij sommige Brusselaars van die zorgverzekering kunnen profiteren en anderen niet, tenzij ze zich engageren om tot een bepaalde gemeenschap te behoren. Komt men zo niet heel dicht in de buurt van – horresco referens – de creatie van een subnationaliteit?

Ik hou van de politiek omdat in de politiek duidelijke stellingnamen en keuzen moeten worden gemaakt. Wilt u ter vervanging van dergelijke sibillijnse zinnen eens de achterkant van uw tong laten zien en zeggen of dit betekent dat u in Brussel voor een subnationaliteit opteert?

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: De heer Van Der Taelen heeft zelf het antwoord al gegeven: wat de zorgverzekering betreft, kunnen de mensen een uitkering krijgen als ze een premie betalen. Dat is een vorm van engagement; we zullen zien hoe alles inzake andere aspecten evolueert.

De heer Kris Van Dijck: Ik kan daar inderdaad weinig aan toevoegen: men treedt toe of men treedt niet toe. Men zou kunnen stellen dat diegene die toetreedt een Vlaming is en daardoor deel uitmaakt van een subnationaliteit. Ik ben wel bevreesd dat sommigen zullen proberen van twee walletjes te eten. Ik denk dan niet zozeer aan mensen, maar aan instellingen. Ik geef een voorbeeld waarvoor ik in het verleden al heb gewaarschuwd. In de sportsector richt men zich voor het ene tot de Vlaamse Gemeenschap en voor het andere tot de Franse Gemeenschap. Ik heb daar problemen mee, want zo krijgen Brusselse clubs voordelen die andere niet hebben. Draai ik zo rond de pot? Neen. Maar ik denk dat men per domein duidelijk moet kiezen waartoe men zich engageert. Dat wil niet zeggen dat een Franstalige niet langer welkom is in een Nederlandstalige bibliotheek. Maar beide gemeenschappen bouwen instellingen uit ten bate van alle mensen die in Brussel wonen.

De heer Luckas Van Der Taelen: Geachte assemblee, geachte media, geachte minister van Brussel, geachte minister-president, vandaag horen we hier een zeer duidelijke uitspraak waarbij een lid van de meerderheid het heeft over een subnationaliteit in Brussel waarbij de toegang afhankelijk is van een soort van toegangspremie. Ik heb dat gehoord. Is dat een verkeerde interpretatie van mij? Ik denk dat ik niet de enige ben die dat heeft gehoord.

De heer Kris Van Dijck: Ik heb dat niet gezegd.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik wil even repliceren op wat de heer Caluwé heeft gezegd. Hij zegt dat de toetreding tot de zorgverzekering vereist dat men betaalt, zoals men betaalt om lid te mogen worden van. Hier is iets anders in het geding: het regeringsproject houdt in dat men betaalt om uiteindelijk premies – kinderbijlagen, schoolpremies – te krijgen. Dat is iets anders.

Ik ben het er helemaal mee eens dat dit het creëren is van een subnationaliteit in Brussel.

De heer Ludwig Caluwé: Ik begrijp echt niet goed waar men zich hier zorgen over maakt. In de inleiding van het hoofdstuk over Brussel staat duidelijk dat wij ons willen richten tot ten minste 30 percent van de Brusselse bevolking. We kunnen hopen en dromen, maar ik kan echt niet geloven dat meer dan 30 percent van de Brusselaars zou toetreden tot een Vlaamse subnationaliteit.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sta toch wel te kijken van de interpretatie die hier wordt gegeven aan de tekst van het regeerakkoord. Als we die tekst lezen, dan zien we dat het gaat om een heel open opstelling van de Vlaamse Gemeenschap naar iedereen binnen Brussel die dat wenst. Er staat gewoon dat wie een keuze maakt voor instellingen en/of dienstverlening zoals de zorgverzekering, welkom is en dat de Vlaamse Gemeenschap al haar engagementen ten aanzien van die mensen zal nakomen. Daar staat niets meer of niets minder in. Wie daar subnationaliteit in ziet, geeft een andere onbedoelde lezing aan de tekst. De lezing van sommige oppositieleden is negatief. Ik weet dat het de bedoeling was om een heel positieve keuze te maken voor iedereen in Brussel die gebruik wil maken van de dienstverlening van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is net het tegenovergestelde van subnationaliteit.

De heer Kris Van Dijck: Ik ben een niet-Brusselaar, maar ik stel genoeg vast dat de Vlaamse instellingen in Brussel open staan, ook voor anderstaligen. Ik zou ze niet de kost willen geven, al diegenen die gebruik maken van de diensten van Kind en Gezin in Brussel en naar onze Nederlandstalige scholen gaan. We zijn bereid die mensen te laten toetreden tot de Vlaamse zorgverzekering en in de toekomst tot de Vlaamse hospitalisatieverzekering. Dit is een aanbod. Het is aan de Brusselaar om daarop in te gaan.

We investeren in het aantrekken van Vlamingen naar Brussel. Daarvoor moeten een aantal instrumenten verder worden uitgebouwd en geïntensifieerd. Ik heb het dan over huisvesting, kinderopvang, gezondheidszorg en kwaliteitsvol onderwijs. Voor deze gemeenschapsbe-

voegdheden creëren we een taskforce Brussel om het Vlaams en het Vlaams-Brussels beleid consequent op elkaar af te stemmen, en komen we tot een strategische visie. Daarvoor blijven de zogenaamde Brussel-norm en Brussel-toets van kracht. We zetten ook in op taalpromotie en taalverwerving Nederlands.

Anderzijds tekenen we ook voor een structurele samenwerking tussen Vlaanderen en Brussel op sociaaleconomisch vlak. Want, na 180 jaar is het misschien ook eens tijd om een offensief beleid te voeren wat onze cultuur betreft. Ook in de Vlaamse Rand is dat het parool. Gastvrij en open, maar mijnheer Van Eyken, met respect voor onze groene open ruimte en voor onze taal en cultuur. Dat betekent stipte naleving van de taalwetgeving, taalbereidheid voor de toekenning van sociale woningen, gronden en arbeidsbemiddeling, extra middelen en heroriëntering van Vlabinvest, evaluatie van wonen in eigen streek met het oog op uitbreiding en versterking, verdere ondersteuning van vzw De Rand, de gemeenschapscentra en Ring-tv, uitbouw van een strategisch project in de faciliteitengemeenten, zeer concreet in Rode met een Vlaamse wetenschapspool en de site Felix de Boeck in Drogenbos, het niet-ratificeren van het minderhedenverdrag en het doorgaan op het interpretatief decreet faciliteitenonderwijs.

Als ik het Vlaams regeerakkoord in drie begrippen moet samenvatten, dan denk ik aan mijn SIS-kaart: saneren, investeren, sociaal.

Aan die plannen, aan het formuleren van al die doelstellingen heeft de N-VA de afgelopen weken hard meegewerkt. Ons ledencongres gaf er bijna haar unanieme steun aan. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Mijnheer de minister-president, we zullen dan ook met vertrouwen ons jawoord geven omdat we nu, in deze beslissende tijden, een daadkrachtige regering nodig hebben. (*Applaus bij de meerderheid*)

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, de groepsfoto wordt gemaakt omstreeks 16 uur. Ik heb gevraagd de fractiesecretariaten van alle partijen te verwittigen zodat iedereen aanwezig kan zijn. We willen niet het risico lopen dat, als deze zitting uitloopt, een aantal mensen niet op de foto zouden staan.

■

POLITIEKE FRACTIES

Wijzigingen in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 14 juli 2009 delen de heren Peter Vanvelthoven, voorzitter van de sp.a-fractie, en Jan Roegiers mee dat de heer Jan Roegiers tot de sp.a-fractie behoort.

Bij brief van 15 juli 2009 delen de heer Ludwig Caluwé, voorzitter van de CD&V-fractie, en mevrouw Vera Jans, mevrouw Sabine Poleyn, mevrouw Valerie Taeldeman en de heer Koen Van den Heuvel mee dat mevrouw Vera Jans, mevrouw Sabine Poleyn, mevrouw Valerie Taeldeman en de heer Koen Van den Heuvel vanaf die dag deel uitmaken van de CD&V-fractie. De brief is medeondertekend door de heren Paul Delva en Jan Durnez, die reeds deel uitmaakten van de CD&V-fractie.

■

OPRICHTING VAN EEN COMMISSIE AD HOC

De voorzitter: Dames en heren, het Uitgebreid Bureau heeft op 13 juli 2009 beslist om in afwachting van de benoeming van de commissies een commissie ad hoc op te richten.

De commissie ad hoc is samengesteld uit vijftien vaste en vijftien plaatsvervangende leden en heeft alle bevoegdheden van een commissie zonder inhoudelijke specificatie.

Bovendien stel ik voor dat de voorzitter van het Vlaams Parlement de voorzitter van de commissie ad hoc is.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de fracties komen vier mandaten toe aan de CD&V-fractie, drie aan de VB-fractie, twee aan de Open Vld-fractie, twee aan de sp.a-fractie, twee aan de N-VA-fractie, één aan de LDD-fractie en één aan de Groen!-fractie.

De fracties hebben de volgende leden aangewezen als lid van de commissie ad hoc:

als vaste leden:

voor de CD&V-fractie:

de heer Marc Van de Vijver;
de heer Tom Dehaene;
mevrouw Tinne Rombouts;
mevrouw Kathleen Helsen;

voor de VB-fractie:

de heer Filip Dewinter;
mevrouw Marijke Dillen;
de heer Joris Van Hauthem;

voor de Open Vld-fractie:

de heer Sven Gatz;
mevrouw Annick De Ridder;

voor de sp.a-fractie:

mevrouw Michèle Hostekint;
de heer Jan Roegiers;

voor de N-VA-fractie:

de heer Kris Van Dijck;
de heer Jan Peumans;

voor de LDD-fractie:

de heer Lode Vereeck;

voor de Groen!-fractie:

de heer Filip Watteeuw;

als plaatsvervangende leden:

voor de CD&V-fractie:

de heer Jan Verfaillie;
de heer Jan Laurys;
de heer Carl Decaluwe;
mevrouw Veerle Heeren;

voor de VB-fractie:

de heer Frank Creyelman;
de heer Jan Penris;
mevrouw Gerda Van Steenberghe;

voor de Open Vld-fractie:

mevrouw Marleen Vanderpoorten;
mevrouw Fientje Moerman;

voor de sp.a-fractie:

mevrouw Güler Turan;
mevrouw Yamila Idrissi;

voor de N-VA-fractie:

mevrouw Vera Celis;
mevrouw Lies Jans;

voor de LDD-fractie:

de heer Peter Reekmans;

voor de Groen!-fractie:

de heer Hermes Sanctorum.

■

**VOORSTEL VAN DECREET van de heer Jan Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer
– 105 (2009) – Nr. 1**

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, ik stel de spoedbehandeling voor van het voorstel van decreet van de heer Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

Wij zullen ons straks over dat voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

■

PROFIELEN EN SELECTIEPROCEDURE van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor om de agenda aan te vullen met de profielen en de selectieprocedure van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

We zullen ons straks over dat voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

■

REGEERAKKOORD

Beraadslaging (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de beraadslaging over het regeerakkoord.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik wil me eerst en vooral verontschuldigen voor het feit dat ik te laat was.

Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, geachte collega's, op 7 juni was het signaal van de kiezer klaar en duidelijk. De Vlamingen wensten een centrumrechts beleid en meer Vlaamse autonomie. Daarvan blijft in dit regeerakkoord niet veel over. Meer zelfs: opnieuw blijkt hoe de zuilenorganisaties nog steeds de werkelijke macht uitoefenen en niet dit parlement, alle goedbedoelde democratische principes ten spijt. Vlaanderen wordt opgescheept met een linkse vakbondsregering zonder ambities op het vlak van Vlaamse autonomie. Kortom, Peeters heeft gewikt maar het ACW heeft beschikt.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Vereeck, als u op dergelijke toon spreekt... Ik zag daar net nog een foto van het sociaal overleg van 2003. Daar zaten toen twee huidige leden van de regering bij. Zij zaten daar aan de kant van de werkgevers.

De heer Lode Vereeck: Laat ik u zeggen waar ik dit uit afleid. Ik citeer uit de boodschap van de ACW-topman Jan Renders: "Zolang de N-VA constructief meewerkt aan een zogenaamd sociaal programma en niet te radicaal de staatsvorming nastreeft, en zolang het promiddenveldkamp in de N-VA de scepter zwaait, is er geen probleem." Kortom, de N-VA gaat hier dienst doen als een soort van Vlaams schaamlapje voor een regering die steunt op belgicistische zuilen.

Daarnaast heeft mevrouw Caroline Gennez binnen de sp.a zoveel vertrouwen verworven dat ze zowaar als de woordvoerder van mijnheer Rudy De Leeuw mag fungeren. In een kranten-interview liet hij optekenen: "De federale overheid ontmantelen is onbespreekbaar voor ons. De Wever zal water in de wijn moeten doen." De sp.a zal er in de komende jaren dan ook nauwlettend op toezien dat de roep om meer Vlaanderen en minder België een roep in de federale woestijn blijft. Daarom stuurt de sp.a de heer Pascal Smet naar de regering, de man die recent nog pleitte voor de territoriale uitbreiding van Brussel. N-VA-volksvertegenwoordiger Mark Demesmaecker noemde de heer Smet op zijn website "rijp voor het gekkenhuis". Deze man is, gek genoeg, de bevoegde minister voor Brussel. Dames en heren van de N-VA, we zullen nog zeer lang in de file staan vooraleer we de afrit Vlaanderen zullen kunnen nemen. (*Applaus bij LDD*)

Het viel mij vanmorgen op dat deze regering alvast van Open Vld niet veel oppositie te vrezzen heeft. Dat kan ik intellectueel wel begrijpen. Het is hier al gezegd dat deze partij naar aanleiding van de formateursnota zonder schroom alle zelf naar voren geschoven breekpunten heeft ingeslikt. Zelfs deze buigzaamheid volstond niet om tot de coalitiebesprekingen te worden toegelaten. Open Vld moet nu dus oppositie voeren.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer Vereeck, het is interessant om zien dat u niet alleen oppositie voert tegen de meerderheid, maar ook oppositie tegen de oppositie. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Lode Vereeck: Ik zei dat ik daar intellectueel gezien alle begrip voor heb. Maar ik zal u zeggen waarom het belangrijk is dat u daarnet niet zo hard uit de hoek bent gekomen. U zult nu oppositie moeten voeren tegen een regering die plannen koestert waarmee u zelf aanvankelijk uit opportunisme enthousiast had ingestemd. Open Vld ging ook de federale rege-

ring verlaten indien zij niet tot de Vlaamse Regering zou behoren. Niet dus. Daarom ligt het in de lijn der verwachtingen dat Open Vld op het federale niveau voor zogenaamde ‘stabiliteit’ zal zorgen. De kans dat nu eindelijk de politieke moed wordt opgebracht om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen, is ironisch genoeg door deze coalitievorming tot nul herleid.

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat er in dit regeerakkoord geen enkel concreet, nieuw initiatief wordt aangekondigd om meer initiatieven naar Vlaanderen te halen. Dat heeft vermoedelijk als nefast gevolg dat de Vlaamse regeringspartijen andermaal in gespreide slagorde naar de onderhandelingen over de staats hervorming zullen trekken – als die onderhandelingen er al komen.

Om dat te vermijden heeft LDD een aparte constructieve motie ingediend, om de vijf resoluties van het Vlaams Parlement alvast toe te voegen aan dit regeerakkoord. Voor de veiligheid, zullen we maar zeggen. We hebben hier de steun van Jong N-VA.

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer Vereeck, dat lijkt me niet echt een verstandige motie te zijn. U moet weten dat de resoluties van 1999 voor een deel verouderd zijn, wegens voor een deel uitgevoerd door de Lambermontakkoorden. Alles wat nog niet was uitgevoerd van de resoluties wordt letterlijk, punt voor punt, hernomen in de Octopusnota, maar er staat nog veel meer in. Er worden heel wat punctuele zaken aan toegevoegd, ook bijvoorbeeld de houding inzake Brussel-Halle-Vilvoorde. De nota is, toen die in de commissie werd besproken, bijvoorbeeld ook door het Vlaams Belang gunstig onthaald. Het was onvoldoende – maar het is altijd onvoldoende voor het Vlaams Belang –, maar de fractie stond er gunstig tegenover. Dat is eigenlijk de meest recente opsomming van wat hier de collectieve wil is, misschien op de Groen!-fractie na, inzake de staats hervorming. Het is dus het meest relevante document om naar te verwijzen.

Als we uw motie aannemen, zetten we een duidelijke stap achteruit inzake ambities. Als u een zeer communautair getinte speech geeft, is dat een late roeping, want in de campagne van LDD hebben we daar helemaal niets over gehoord. Maar plotseling is dat voor u het nec plus ultra, dus ik denk dat het dat niet is dat u kunt wensen.

De heer Lode Vereeck: Ik wil de motie ook nog op een ander moment bespreken, maar het is in ieder geval zo dat in het Octopusakkoord deze vijf resoluties maar tot een denkkader zijn herleid.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Vereeck, wat staat er in de resoluties dat niet in de Octopusnota staat? Geef één voorbeeld van wat niet in de Octopusnota staat en wel in de resoluties zou staan.

De heer Lode Vereeck: Wij vinden dat die vijf resoluties meegenomen moeten worden in uw strategie. Uw strategie tot nu toe is: we wachten af. Het is ons niet erg duidelijk wat u vervolgens gaat eisen.

In de Octopusverklaring staat alleen maar dat het een denkkader is. Tot vandaag menen wij, net zoals Jong N-VA, dat we die vijf resoluties nieuw leven moeten inblazen, om de puntjes op de i te zetten.

Mijnheer de minister-president, het voeren van een beleid valt of staat uiteraard met de beschikbaarheid van middelen. Op dat vlak knelt het schoentje. Uw regeerakkoord besteedt er zowaar een halve pagina aan – proficiat.

Onder het motto goed bestuur werd door de vorige Vlaamse Regering een begrotingstekort nagelaten van 1 miljard euro voor 2009. Voor 2010 loopt dat tekort zelfs op tot 2,1 miljard euro. Elk zinnig mens zou in die penibele omstandigheden denken dat het de hoogste tijd is om zo snel mogelijk in te grijpen. Mijnheer de minister-president, een begrotingsevenwicht in

2010 had dan ook de doelstelling moeten zijn, zoals u ook beloofde in uw oorspronkelijke informateursnota. Daar kon LDD mee instemmen. Helaas hebt u deze doelstelling snel laten varen. Bezweek u onder de druk van socialisten en syndicalisten in uw regering? We weten het niet, maar het is in ieder geval niet opportuun.

Niemand kan ontkennen dat de economische crisis zorgt voor een sterke daling van de inkomsten en hierdoor de begroting onder druk zet. Maar u bent samen met uw coalitiepartners, die ook in uw vorige regering zaten, zelf in belangrijke mate verantwoordelijk voor de zorgwekkende toestand van de begroting. De Vlaamse Regering kende de voorbije jaren een zeer sterke stijging van de middelen. Ik verwijs naar de toenmalige minister van Begroting, Dirk Van Mechelen, die het in zijn voorwoord tot de bespreking van de Vlaamse begroting 2009 had over een expansieve groei van de beleidsruimte in 2007 en 2008, en overigens ook in 2009. U hebt dit geld lustig rondgestrooid, en Vlaanderen zit nu met de gebakken peren.

Voor het geval u LDD van vooringenomenheid zou verdenken, verwijs ik naar het rapport van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), dat expliciet stelt dat de Vlaamse Regering in 2008 en 2009 een veel te expansieve begroting heeft aangehouden. U hebt tijdens de vette jaren het belastinggeld niet zuinig genoeg beheerd. Daar betalen we nu dus mee de rekening voor.

U hebt beslist om in 2010 slechts 1,6 of 1,7 miljard te besparen. Hierdoor komt er pas in 2011 een evenwicht via eenmalige maatregelen en pas een structureel evenwicht in 2012. Als Vlaanderen zijn daadkracht wil bewijzen, dan moet het echter uitgaan van een begrotings-evenwicht in 2010 en geen jaar later. Dat stelde minister Muyters recent zelf nog, weliswaar met een andere pet op.

Uw begrotingsopdracht wordt echter belemmerd door de taboes van de partijen van uw coalitiepartners. U laat vele kansen onbenut om de overheidsfinanciën op orde te brengen. Ik geef u twee voorbeelden. Een grote slokop in uw begroting is de vervoersmaatschappij De Lijn. Die krijgt van u jaarlijks een riant subsidie van 900 miljoen euro. De Lijn haalt slechts 12 procent van haar inkomsten uit verkoop van haar tickets en abonnementen. In geen enkel ander land liggen de subsidies per hoofd zo hoog. Indien De Lijn zou instaan voor 40 procent van haar inkomsten, zoals bijvoorbeeld in Nederland het geval is en zoals de heer Peumans enkele maanden geleden nog voorstelde, dan zou dit een vermindering van de dotatie met 300 miljoen euro inhouden.

U miste tevens de unieke kans om de provincies als beleidsniveau af te schaffen om de politieke zelfbediening in de intercommunales af te schaffen of om het gestage ritme van de vergrijzing van het ambtenarenapparaat af te bouwen. Deze maatregelen hadden binnen deze legislatuur 1,5 tot 2 miljard euro structurele besparingen kunnen opleveren. Voor elke twee ambtenaren die vertrekken, mocht er één nieuwe worden aangenomen, zo luidde het nog in uw Voka-memorandum, minister Muyters. Het kan verkeren.

Dit zijn slechts twee voorbeelden die aantonen dat u veel verder had kunnen gaan en veel verder had moeten gaan.

Hallucinant is ook dat deze Vlaamse Regering de nodige besparingen ten dele wil realiseren via eenmalige maatregelen ten bedrage van 500 miljoen euro. Voor CD&V waren de eenmalige maatregelen in oppositietijden de grote schandvlek op de sprookjesbegrotingen van paars. Nooit zou CD&V zich verlagen tot dergelijke praktijken. 500 miljoen aan eenmalige maatregelen is voor LDD te veel om van een geloofwaardige begrotingsaanpak te kunnen spreken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Vereeck, niet alle eenmalige maatregelen zijn dezelfde. CD&V heeft altijd gezegd tegen eenmalige maatregelen te zijn die op termijn kosten. Heel bekend zijn de sale-and-leasebackoperaties. Deze eenmalige maatregelen kosten op

termijn niets aan de Vlaamse overheid. Dat is een heel groot onderscheid. Daarom kan CD&V achter deze operaties staan. Op termijn kosten ze niets.

De heer Lode Vereeck: We wachten de concrete invulling van die eenmalige maatregelen voor een half miljard verder met u af.

Toch blijft bij ons de vrees bestaan dat het op die manier een rommelbegroting wordt. Het is blijkbaar moeilijk om sterk te zijn in moeilijke tijden.

Mijnheer de minister-president, wat betreft de inhoud van uw regeerakkoord valt vooral op dat het ontbreekt aan een visie. Het is een overzicht van intenties, onderzoeken, halve maatregelen, 100 bladzijden lang, maar zonder een maatschappelijk project. Goed bestuur heet nu daadkrachtig bestuur. Dat is voor mij wollig taalgebruik voor een overheid die gelooft in de maakbaarheid van de samenleving, die zich daarom met elk aspect van het maatschappelijke leven bemoeit, die zelfingenomen van mening is dat ze de enige garantie vormt voor het welzijn van de burgers. Subsidies, fondsen, plannen moeten de maatschappij monitoren, beheersen, sturen in een richting die ze vaak zelf niet uit wil. Het ontbreekt in dit document aan een voorafgaande analyse van de maatschappelijke problemen die aanleiding kunnen geven voor overheidsinterventie, want vaak is die tussenkomst overbodig, ondoeltreffend en zelfs contra-productief. Een beetje meer vertrouwen en geloof in de mensen zou u sieren.

Uw regeerakkoord bevat ook weinig vernieuwende dingen. Net als vijf jaar geleden gaat het weer over de wachtlijsten voor personen met een handicap, de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, het waterval syndroom in het secundair onderwijs, de aantrekkelijke loopbaan voor leerkrachten, de missing links, de administratieve vereenvoudiging, het beschikbare risicokapitaal, de oplossing voor de knelpuntberoepen enzovoort. Het gaat over dezelfde kwesties met dezelfde partijen.

Het verbaast LDD ook dat dit regeerakkoord zo relatief weinig aandacht heeft voor het kloppende hart van de Vlaamse economie, namelijk de kleine en middelgrote ondernemer: de bakker, de slager, de aannemer, de cafébaas en de restauranthouder, die al jaren snakken naar zuurstof in plaats van de nek te worden omgedraaid met topzware lasten en een overvloed aan wetten, decreten en regeltjes, die het zelfstandig ondernemen in dit land net niet onmogelijk maken. Misschien heb ik erover gelezen, maar in deze regeringsverklaring lees ik alvast niets meer over het afschaffen van lokale pestbelastingen, zoals die op drijfkracht. Van een minister-president met een UNIZO-verleden hadden we alleszins meer verwacht.

Mijnheer de minister-president, u hamert in uw regeerakkoord op het belang van een efficiënte en effectieve overheid, en terecht. U hebt het over het boeken van efficiëntiewinsten, een vernieuwend personeelsbeleid, administratieve vereenvoudiging enzovoort. Op zich zijn dat allemaal goede voornemens. Wat dat betreft, zult u in LDD een constructieve bondgenoot vinden. De vraag is echter wat de geloofwaardigheid ter zake is van uw regering. Dit was immers ook de belofte van uw vorige regering. Laten we eerlijk zijn, de balans ter zake is bijzonder mager. Wat de administratieve vereenvoudiging betreft, weet u net zo goed als ik dat er van die beloften weinig in huis is gekomen. De heer Mark Suykens, de directeur van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, trok in april nog aan de alarmbel in Het Nieuwsblad. Hij stelde: “Nooit eerder zijn er zo veel nieuwe regels gemaakt. Dit is pure waanzin.” Zelfs uw toenmalig Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, de heer Keulen, gaf in diezelfde krant het falen toe. Ik citeer opnieuw: “We hebben er de afgelopen jaren werk van willen maken, maar zijn er niet zo ver mee gekomen als we wilden.” Nu belooft u diezelfde administratieve vereenvoudiging, opnieuw. U begrijpt wellicht ons scepticisme.

Het streven naar een efficiëntere overheid houdt ook in dat de instellingen zelf in vraag moeten worden gesteld. U hebt, zoals ik al eerder aanhaalde, een unieke kans gemist om de provincies als beleidsniveau af te schaffen, net op het moment dat vrijwel iedereen het erover eens is dat ze eigenlijk overbodig zijn geworden. De provincies kosten handen vol geld: jaarlijks meer dan 1 miljard euro. Een smak geld voor een overbodige instelling, zo lijkt me. U

zou hiermee een jaarlijkse nettobesparing van 450 miljoen euro, dus bijna een half miljard euro, kunnen realiseren. Waarom hebt u dat niet gedaan? Waarom maakt u geen werk van de overheveling van de provinciale bevoegdheden naar het Vlaamse Gewest of naar de gemeenten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vereeck, u citeert natuurlijk enigszins eenzijdig uit het regeerakkoord. U zou moeten weten dat dit regeerakkoord stelt dat we de planlast voor de steden en gemeenten drastisch zullen vereenvoudigen. Dat is ook concreet gemaakt. We hebben de vaste wil om van steden en gemeenten nog maar één plan te vragen, één legislatuurplan, dus geen plan meer per beleidsdomein en geen plannen meer die daarna moeten worden gevolgd door uitgebreide rapporten, wat een enorme planlast veroorzaakt bij de gemeenten. We zullen hen daarvan ontslaan. We zullen hen behandelen als partners en hen vertrouwen geven. We zullen wel zorgen voor een zekere vorm van benchmarking en visitatiecommissies, maar heel die planlast zal op dit vlak drastisch worden vereenvoudigd.

Ook wat de binnenlandse staatshervorming betreft, zetten we een heel grote stap voorwaarts. Ik hoop dat u ervan uitgaat dat er in Vlaanderen wel een intermediair niveau nodig is. We zullen alle tussenniveaus drastisch vereenvoudigen. We zullen de provincies een lijst van toegewezen bevoegdheden geven. Die bevoegdheden zullen zich beperken tot wat grondgebonden is. We zullen het hele veld van intercommunales, intergemeentelijke samenwerkingen, gedeconcentreerde diensten enzovoort in kaart brengen en drastisch vereenvoudigen. We zullen de klemtoon leggen bij de gemeenten en bij het Vlaamse niveau. Dat impliceert inderdaad dat er bevoegdheden en middelen van de provincies naar andere besturen zullen worden overgedragen. Dat is misschien niet de heel drastische hervorming die u voor ogen staat, maar alleszins heeft deze regering de vaste wil om drastisch te gaan vereenvoudigen. Ik ben blij dat u concludeert dat u met het afschaffen van de provincies niet 1 miljard euro zou besparen. De provincies voeren heel nuttige taken uit die, als die provincies worden afgeschaft, door andere bestuursniveaus zullen moeten worden verricht, neem ik aan.

De heer Lode Vereeck: Op geen enkel ander bestuursniveau in België is het aantal ambtenaren de voorbije jaren sterker gestegen dan in Vlaanderen. In het regeerakkoord staat de doelstelling geformuleerd het aantal Vlaamse ambtenaren niet meer te laten aangroeien. Blijkbaar heeft de minister-president niet de moed gehad de enige juiste doelstelling voorop te stellen, met name het ambtenarenkorps af te slanken zoals in het memorandum van Voka te lezen staat. Het Federaal Planbureau heeft al aangegeven dat alle andere landen het met veel minder ambtenaren doen. De kwaliteit van de openbare dienstverlening blijkt vergelijkbaar.

Het is dan ook dringend tijd in te grijpen. De vergrijzing biedt een unieke mogelijkheid om het aantal ambtenaren op een sociaal verantwoorde wijze te verminderen. Tussen 2008 en 2011 zal 20 percent van de Vlaamse ambtenaren met pensioen gaan. De minister-president laat hier, waarschijnlijk onder syndicale druk, een enorme kans liggen om het Vlaamse overheidsapparaat kostenefficiënter te maken en om op termijn honderden miljoenen euro te besparen.

Gezien de stijgende werkloosheid en de toenemende vergrijzing waarmee onze economie wordt geconfronteerd, is er dringend nood aan een activeringsbeleid dat erop is gericht meer mensen aan het werk te krijgen en aan het werk te houden. De LDD-fractie is het hier volmondig mee eens. Inherent aan een dergelijk beleid is het feit dat arbeid moet lonen. Logischerwijze houdt dit een drastische lastenvermindering op arbeid in. LDD stelt vast dat de Vlaamse Regering precies het tegenovergestelde doet.

De schuchtere aanzet om de lasten op arbeid door middel van de jobkorting te verlagen, wordt compleet tenietgedaan door de beslissing enkel nog aan de mensen met de laagste lonen 125 euro toe te kennen. Voor wie werkt en net iets meer dan het absolute minimuminkomen verdient, worden de belastingen met in totaal 585 miljoen euro verhoogd. Dit is uiteraard

spek naar de bek van de heer Renders, topman van het ACW. Op 7 juli 2009 heeft hij in De Standaard het volgende verklaard: “De Vlaamse onderhandelaars hebben een zeer goed signaal gegeven door de jobkorting te reduceren.” We nemen er akte van dat de werkende Vlaming zijn jobkorting wordt ontnomen. De minister-president bespaart op de kap van de werkende mens. Ik verwijs in dit verband naar de woorden die de heer Jambon van de N-VA op 24 maart 2009 heeft uitgesproken: “Nu de belastingen verhogen in een land met de hoogste belastingsdruk van heel Europa, zou een al te gemakzuchtige en onverantwoordelijke oplossing zijn. (...) Het zou getuigen van een ongehoord cynisme.” Zo horen we het eens van een ander.

Mijnheer de minister-president, in het investeringsplan kondigt u massale investeringen in het openbaar vervoer aan. Laat mij u iets vertrouwelijk toefluisteren: openbaar vervoer levert zo goed als niets op, het kost alleen maar geld. En tussen haakjes, ook uw energie-‘bedrijf’ is geen echt bedrijf maar een subsidieloket.

Er is één onderdeel in het investeringsplan waarvoor ik de bijzondere aandacht vraag van zowel de regering als het parlement. De regering wil de administratieve procedures voor infrastructuurwerken versoepelen. Dat draagt in principe de goedkeuring van de LDD-fractie weg. Er is al genoeg immobilisme in dit land. Maar daarvoor wil de regering onderzoeken in welke mate ze voor onteigeningen in voortuintjes een “onmiddellijke grondinname” kan invoeren. Dit onderdeel van het regeerakkoord is absoluut verwerpelijk. Onmiddellijke grondinname door de overheid ondergraaft het eigendomsrecht op een fundamentele, bijna ongrondwettelijke wijze. Je moet maar een klein voortuintje bezitten. Maar meer nog is het principe gevaarlijk: het zet de deuren open naar nog meer ingrijpende en onverantwoorde aantastingen van de private eigendom. Dit is er echt over.

Mijnheer de minister-president, LDD zal constructief meewerken aan het voornemen van uw regering om verder werk te maken van verkeersveiligheid en van de missing links. Ook investeringen in de binnenvaart en in de maritieme toegang dragen onze principiële goedkeuring weg. Helaas zwijgt u in alle talen over hoe belangrijk de investeringen zijn en welke investeringen prioritair zijn.

Bovendien stonden veel van deze projecten vijf jaar geleden ook al in het regeerakkoord. Na dertig jaar wordt nu “verder geijverd voor de realisatie van de IJzeren Rijn”. Als dit een voorbeeld is van de daadkracht van onze bestuurders inzake dringende mobiliteitsbeslissingen, vrezen we dat de Oosterweelverbinding er tegen 2050 nog niet zal zijn.

Toen sp.a haar veto stelde tegen het BAM-tracé, vond de toenmalige fractieleider van de oppositie, de heer Jan Peumans, ik citeer: “zulke houding een regeringspartij onwaardig”. Uw coalitie lijkt alvast verdeeld over de Lange Wapper, zoals ik maandag heb kunnen vaststellen in TerZake. Vraagt u trouwens ook uw N-VA-collega’s eens wat ze precies met de noord-zuidverbinding in Limburg willen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer Vereeck, u hebt gelijk, deze regering is voor wat BAM en het Oosterweelverhaal betreft, heel duidelijk verdeeld, maar over uw fractie vragen wij ons soms hetzelfde af, want zelfs vanuit Antwerpen hebben we, ook tijdens de campagne, af en toe tegengestelde berichten te horen gekregen. Wat is nu het standpunt van LDD in dit dossier?

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Penris, u stelt een heel terechte vraag, ik ben blij dat ik dit kan uitklaren. U vindt het standpunt bij de persberichten op onze website: wij staan achter het BAM-tracé, tenzij het referendum anders zou uitwijzen. (*Rumoer*)

Mijnheer de voorzitter, zet u even stop?

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, gaat u rustig verder, laat u niet afschrikken. (*Gelach*)

De heer Lode Vereeck: Laat me dat eventjes toelichten. Wij zijn ervan overtuigd dat als wij de kans krijgen om bij zo'n referendum – uiteindelijk zijn we democraten – de voordelen van het BAM-tracé uit te leggen aan de bevolking, ze daar inderdaad voor zal kiezen.

De heer Jan Penris: Ik ga een kleine suggestie doen, mijnheer de voorzitter, en ik richt me daarbij ook meteen tot u. Arup-Sum, dat fameuze studiebureau, heeft drie alternatieven onderzocht en op verzoek van de stad Antwerpen nog een vierde alternatief, namelijk een totale tunnelvariant.

Mijnheer Vereeck, u kent wellicht, door de mensen in Antwerpen die voor uw partij dit dossier mee opvolgen, minstens in grote lijnen de inhoud van dat alternatief. Kunt u daarmee leven? Of hebt u al fundamentele bezwaren tegen dat alternatief waardoor u zegt te zullen blijven vasthouden aan het viaducttraject?

En nu, mijnheer de voorzitter, maak ik even misbruik van de gelegenheid. We hebben zopas een commissie ad hoc geïnstalleerd, en ik denk dat het nuttig is dat die commissie ad hoc in de komende vakantieperiode kennis neemt van de studie van het studiebureau Arup-Sum. Waarom zeg ik dat? Omdat in Antwerpen, als ik de laatste persberichten mag geloven, op 18 oktober reeds een referendum zal plaatsvinden. En dit parlement komt in volle bevoegdheid pas bijeen op 28 september, dat is vrij laat. Ik vrees dat we het dossier in de bevoegde commissies, die dan nog moeten worden geïnstalleerd, niet uitgeklaard zullen hebben. Ik zou willen suggereren om de commissie ad hoc in de loop van de komende weken of maanden bijeen te roepen. U zult daar oor naar hebben, want u hebt het dossier met veel zorg en vlijt mee opgevolgd in het verleden – en dan wijk ik mijn woorden nog. Zo kunnen we ook als parlementairen van de studie kennisnemen.

De voorzitter: We noteren uw verzoek, mijnheer Penris.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp natuurlijk dat de heer Penris in het licht van de brug waar ze altijd tegen zijn geweest – maar ze zijn tegen vanalles en nog wat in Antwerpen –, het dossier toe-eigent als zijn dossier en het naar voren wil brengen. Ik sta er toch een beetje van te kijken, en ik voel me geroepen om te reageren aangezien ik ook in de Antwerpse gemeenteraad zit. Ik heb al een paar keer duidelijk in die gemeenteraad vermeld wat ons standpunt was. Ik weet niet waaraan het ligt dat hij dat vergeet, misschien ligt het aan de vooruitgang der dingen in leeftijd, maar hij is het in ieder geval kwijt. (*Rumoer*)

Ik vind het toch een beetje vreemd dat hij nu probeert om een bepaald dossier dat in Antwerpen behandeld wordt, hier nu op de agenda te krijgen, dat hij de gemeenteraad eigenlijk hier in het Vlaams Parlement wil plaatsen zonder het geduld op te brengen voor de Antwerpse politiek, waarvan akte.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, ik stel vast dat aangesloten wordt bij de traditie van de vorige legislatuur en dat hier in een plenaire zitting altijd minstens één keer wordt gesproken over de gemeenteraad van Antwerpen. (*Gelach*)

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat we kennis hebben genomen van het standpunt van LDD, maar het is natuurlijk correct dat de regering wat onduidelijk is over de Lange Wapper.

Het blijft een feit dat de regering onduidelijk is over de Lange Wapper. De sp.a heeft vroeger de Lange Wapper afgewezen. De voorzitter van dit parlement, die altijd kritisch was tegenover de BAM en het BAM-tracé, mocht niet in de regering, en in zijn plaats zit daar nu Philippe Muyters, die vorige week in een open brief nog pleitte vóór het Lange Wappertracé. Nu zit met mevrouw Lieten ook nog een voormalig BAM-bestuurder in de regering. Als ik dat allemaal zie, vraag ik me af wat er gaat gebeuren met dit project. Zal dit monsterproject erdoor komen? Zal de regering daarmee doorgaan?

Dat staat in elk geval niet in het regeerakkoord. In het regeerakkoord staat wel dat men het Masterplan Antwerpen gaat uitvoeren. Er komt duidelijkheid, want ik zie de heer Decaluwe knikken. Ik moet daaruit besluiten dat het Lange Wappertracé zal worden uitgevoerd, en dat de Lange Wapper er komt.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik kan u uit uw lijden verlossen, mijnheer Watteeuw. Tijdens de coalitiesprekken is ook dit dossier aan bod gekomen. U hebt terecht verwezen naar het regeerakkoord, waarin staat dat het masterplan wordt uitgevoerd. Maar daarnaast hebben wij ook herbevestigd wat de vorige Vlaamse Regering heeft beslist op 28 maart 2009. In die beslissing staat bijvoorbeeld, onder punt 9: “De Vlaamse Regering stelt vast dat zij in het najaar van 2009 uitspraak zal dienen te doen over de ingediende bouwvergunningaanvraag, en dit op grond van de aangereikte elementen uit het openbare onderzoek en de adviesverlening.”

Wij hebben ook gesproken over het rapport van de auditeur van de Raad van State dat intussen bekend is. Indien de Raad van State een arrest zou vellen voordat de stad Antwerpen en andere gemeenten hun advies hebben geformuleerd, zullen wij daar in overleg met de stad over spreken.

Dat is heel duidelijk, mijnheer Penris. Wij bevestigen wat de vorige keer is beslist en wachten op het advies en de uitslag van het referendum. Tegen het einde van het jaar zullen we daarover dan een beslissing nemen.

De heer Jan Penris: Er is ondertussen wel een nieuw element opgedoken in het dossier. Ik heb begrepen dat INR en Eurostat bepaalde vragen stellen bij dit dossier. Zij vinden dat de pps-constructie die rond dit project werd opgezet, niet zo kostenneutraal is als ze zou moeten zijn. Zij gaven u, blijkens bepaalde persartikelen, de ernstige waarschuwing mee om die kostenneutraliteit alsnog te bewaken. Bent u dat van plan? Hoe ernstig zijn de verwittigingen die u van de twee genoemde instellingen hebt gekregen? Hoe gaat u daarop anticiperen?

In uw regeerverklaring zegt u dat u het Masterplan Antwerpen verder zult uitvoeren, maar dat kan alleen maar als alles blijft zoals het was. Als de twee genoemde instanties echter gelijk hebben, en een pps-constructie, zoals de BAM er een is, niet meer mag, zult u het hele verhaal van voren af aan moeten herberekenen en herbekijken. Hoe gaat u dat doen, mijnheer de minister-president?

Minister-president Kris Peeters: Dit debat kan en moet inderdaad op het Antwerpse niveau gevoerd worden, maar ik zal u toch antwoord geven, mijnheer Penris. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

Ik ga er in elk geval van uit dat dit dossier ook in Antwerpen van zeer nabij wordt opgevolgd.

De reacties van INR en Eurostat zijn niet nieuw. Ze dateren al van voor het einde van de vorige Vlaamse Regering. Natuurlijk zullen we daar antwoorden op formuleren. De gesprekken in dat verband zijn al volop aan de gang. We zullen immers geen constructies kunnen uitvoeren of behouden indien er geen fiat komt van Eurostat en INR. Ook dat probleem zal dus verder worden aangepakt. De BAM is daar zelf zeer intensief mee bezig.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de minister-president, ik kan alleen maar vaststellen dat u beslist hebt om de verschillende standpunten in de regering te laten bestaan.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb de indruk dat de mensen van Groen! soms zaken gehoord hebben die niet zijn gezegd. Eerst was het de heer Van Der Taelen, nu u.

De heer Filip Watteeuw: Misschien ligt het aan mijn karakter. De sp.a heeft duidelijk stelling ingenomen tegen de Lange Wapper. De krantenkoppen waren heel duidelijk: ‘De sp.a heeft de Lange Wapper begraven.’ Nu treden mevrouw Lieten en de heer Muyters toe tot de regering, en ze nemen duidelijk stelling in voor de Lange Wapper. Hoe zit het nu? Er leven

daarover verschillende standpunten. U schuift het probleem voor zich uit. Het is dus erg belangrijk dat de commissie ad hoc in de vakantie samenkomt om kennis te nemen van de studie en van wat hier is gezegd.

Minister-president Kris Peeters: Nogmaals, de beslissing van 28 maart 2009 is erg duidelijk. De collega's van Open Vld hebben die beslissing trouwens mee genomen. Ik ga ervan uit dat u die beslissing in uw bezit hebt; als dat niet het geval is, zal ik ze u graag bezorgen. Lees ze eens rustig door, ze is erg duidelijk. Als u toch nog vragen zou hebben, dan kunt u ze dan stellen.

De heer Bart De Wever: Niet alleen verstaat de Groen!-fractie zaken die niet worden gezegd, ze zegt ook zaken die volgens mij niet te verstaan zijn. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de uitspraak dat in de ministerkeuzes de voorkeur voor de Lange Wapper tot uiting zou zijn gekomen. Ik voel me daarbij niet zozeer gegriefd als lid van de Antwerpse gemeenteraad, maar wel als partijvoorzitter. Ik kan u meedelen dat van alle mogelijke overwegingen die bij die keuze hebben meegespeeld dat wel de laatste was. Elke minister in de regering, ook de onze, zit daar op basis van het regeerakkoord dat inzake de Lange Wapper een duidelijke lijn heeft, en die is uitgelegd door de minister-president. Het is alleen zaak om dat te willen begrijpen.

De voorzitter: Ik dank de heer De Wever voor het geruststellende antwoord.

Op basis van artikel 25 zal ik de commissie ad hoc, in de samenstelling die is goedgekeurd, samenroepen. Ik zal de diensten van het parlement vragen daartoe de nodige voorbereidingen te treffen. Elke volksvertegenwoordiger is trouwens uitgenodigd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, u moet eens aan de N-VA-ministers vragen wat ze precies met de Limburgse noord-zuidverbinding willen. U zult dan nog raar opkijken, en ik hoop dat de heer Peumans niet daarom naar de voorzittersstoel van dit parlement is verbannen.

Minister-president Kris Peeters: De Limburgse noord-zuidverbinding staat duidelijk in het regeerakkoord als een uit te voeren missing link. Wat u daarover nog meer vertelt, zijn wat mij betreft verzinsels.

De heer Kris Van Dijck: Ter verduidelijking nog iets wat ik in de vorige legislatuur ook enkele keren tegen de heer Dewinter heb moeten zeggen, want soms is men 'dure de compreneure'. Het regeerakkoord is door onze basis met een meerderheid van 99,99 percent goedgekeurd. Dat is bijna een stalinistische uitslag. Maar laat het duidelijk zijn: de N-VA-fractie, maar ook onze ministers staan achter het regeerakkoord en de keuzes daarin. Vorige week hadden onze ministers misschien een andere functie en een andere opdracht, want toen waren ze werknemers, maar nu zitten ze hier als lid van een regering, en we steunen die ten volle.

De heer Lode Vereeck: Ik zal de minister-president een toelichting over de achtergrond van mijn vraag verschaffen: in Limburg is iedereen het voor de Limburgse noord-zuidverbinding eens over een bepaald tracé ter hoogte van Houthalen, behalve de heer Peumans en de N-VA. Ik neem daar akte van.

Wat in uw beleidsintenties inzake mobiliteit nogal opvalt, is de veelheid aan plannen en onderzoeken. De 'daadkracht' van deze regering moet dan ook als 'plankracht' worden begrepen. Inzake wegenonderhoud bengelen we al jaren aan de staart van Europa, en we verwachten niet dat de komende vijf jaar veel putten en bulten worden weggewerkt. We hebben immers vastgesteld wat er gebeurt met het zwartepuntenbeleid: Peeters-I ging ervoor zorgen dat die allemaal zouden worden weggewerkt, maar het budget van 550 miljoen euro was helaas op toen men aan de laatste 40 percent wou beginnen.

Vielen de rekeningen duurder uit dan voorzien of was 100 percent weer een van die vele overdreven beloftes? Wie zal het zeggen? Nu gaat u in uw regeerakkoord opnieuw een geac-

tualiseerde lijst laten opstellen van zwarte punten. Na een wachtlijst voor kinderopvang en gehandicaptenzorg hebben weggebruikers nu ook hun wachtlijst voor zwarte punten.

Terwijl zowat 85 percent van alle personenvervoer plaatsvindt over de weg, gaat de prioriteit van Peeters II opnieuw naar het openbaar vervoer. Voor alle duidelijkheid, de LDD-fractie is niet gekant tegen het openbaar vervoer maar wel tegen eenzijdige en onrendabele investeringen waarvan ook dit regeerakkoord weer blijkt geeft. Miljarden zuurverdiende belastingcenten van onze burger werden de voorbije jaren besteed aan bussen, belbussen en trams die niet zelden fungeerden als oversized taxi's met weinig of zelfs geen passagiers aan boord.

Zijn de files daardoor korter geworden? Neen. Het budget van de sp.a-zustervereniging De Lijn was nochtans de snelst groeiende post van de Vlaamse begroting, een post die in tien jaar tijd verdrievoudigde en vorig jaar al was opgelopen tot 943 miljoen euro of 210 miljoen euro meer dan in 2007. Wanneer de vertraming van Vlaanderen er komt, dan mag u er op zijn minst nog een onbescheiden 1,7 miljard euro aan toevoegen. De vertraming, ontsproten aan het romantische brein van een salonsocialist die te lang in Bokrijk heeft vertoefd, hoort niet thuis in het mobiliteitsluik maar veeleer in het toeristische luik van dit regeerakkoord.

Door de geldzucht van De Lijn is er nauwelijks budget voor de wegen. De weginfrastructuur wordt niet uitgebreid maar zelfs afgebouwd ten voordele van vrije busbanen. Ondanks alle geplande onderzoeken ligt de uitkomst van het beleid al duidelijk vast: het STOP-principe.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Vereeck, u hebt de tekst van het regeerakkoord niet gelezen. De missing links staan nominatief opgesomd. De inhaalbeweging inzake wegenonderhoud wordt duidelijk vermeld. Het probleem van de zwarte punten, de veilige schoolomgeving, de fietspaden enzovoort staat daar duidelijk in. U kunt van mening zijn dat het luik openbaar vervoer minder of meer aandacht krijgt dan het luik openbare werken, maar zeggen dat er niets in staat, is pertinent onjuist. Ik zou trouwens het alternatief van LDD voor het STOP-principe wel eens willen kennen.

De heer Lode Vereeck: Het STOP-principe staat voor 'Saboteer te allen prijze de opmars van het privévervoer'. De werkende Vlaming ploetert maar voort en staat dag na dag in de file. Naar goede gewoonte krijgt hij de rekening gepresenteerd. In eerste instantie zal rekeningrijden enkel betrekking hebben op het vrachtvervoer, alsof de transportsector het in deze crisistijden nog niet moeilijk genoeg heeft.

Vlaanderen start ook een onderzoek naar de invoering van een tweede kilometerheffing, meer bepaald voor personenauto's. De auto is en blijft ondanks alle plannen het meest succesvolle vervoermiddel en vormt dus de echte basismobiliteit. Vandaag stelt de auto ons in staat om onze drukke agenda rond te krijgen. Iedere werkdag vormt immers een uitdaging om werk, gezin, recreatie en sociale activiteiten te combineren. De vooruitgang, de werkgelegenheid, het comfort dat de auto ons nu al jaren biedt, wordt door uw regering daarbij bewust genegeerd. Ondertussen ontbreekt elk spoor van een beleid om de files structureel op te lossen. Hoever kan de Vlaamse overheid gaan in het ontmoedigen van wat de bevolking daadwerkelijk wil?

De toekomst van de mobiliteit ligt niet in het openbaar vervoer, maar in schonere auto's, veilig, milieuvriendelijk, met elektrische motor of hybride.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Mijnheer Vereeck, met dat laatste punt ben ik het, in een zeldzaam moment van luciditeit, met u eens. Maar u mag mij eens uitleggen hoe u de mensen uit de file haalt in het woon-werkverkeer via het promoten van het privéautovervoer. Wat is uw alternatief? Dat is een heel duidelijke vraag waarop ik van u graag een antwoord zou horen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Als dit de voorafspiegeling is van het mobiliteitsbeleid dat LDD voorstaat, dan gaan we naar een verkeersinfarct. Mijnheer Vereeck, u begint uw uiteenzetting met te stellen dat u niets tegen het openbaar vervoer hebt. Als mensen zo beginnen, houd ik mijn hart vast. Daarna houdt u een soort heiligverklaring van de auto. Ik heb de indruk dat u geen zicht hebt op wat de gebruikers van het openbaar vervoer, zeker tijdens de spits, allemaal meemaken. Ze weten maar al te goed dat bijkomende investeringen, bijkomende inspanningen voor voldoende en voldoende kwalitatief openbaar vervoer nodig zijn. Wat deze regering vooropstelt, is een evenwichtig zoeken naar oplossingen voor een beter en kwalitatiever openbaar vervoer enerzijds en het aanpakken van een aantal knelpunten van het wegverkeer anderzijds. Het zogenaamde alternatief van LDD is werkelijk een karikatuur. Het leidt ons naar een totaal verkeersinfarct. Het laat de gewone gebruikers van de openbare weg aan hun lot over. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Lode Vereeck: Mijn tijd is natuurlijk beperkt. Ik zal de discussie hierover dan ook niet uitgebreid voeren. *(Rumoer)*

De grote lijnen wil ik echter wel voor u uittekenen. Als we het over het openbaar vervoer hebben, hebben we het eigenlijk over het treinverkeer. Ikzelf kom met de trein van Limburg naar hier. Ik doe dat niet met de auto. Waar we wel een probleem mee hebben, zijn al die lege belbusjes, die trammetjes voor de kortere afstand. De auto is de meest fijnmazige manier om zich te verplaatsen. Als er problemen zijn met de auto op het vlak van milieu en verkeersveiligheid – en ik ontken dat niet –, dan moet u die direct aanpakken. Voor de files denken we dan bijvoorbeeld aan het durven uitbreiden van de weginfrastructuur, aan verkeersmanagementsystemen. Waarom komen die er niet? Dat kost natuurlijk geld, in tegenstelling tot flitspalen. We zijn ook van plan verder te gaan op het vlak van de vergroening van de auto.

Er is echter een duidelijke keuze, namelijk ofwel voor het individuele personenvervoer – fijnmazig, comfortabel, snel beschikbaar – en worden de problemen direct aangepakt, ofwel voor het openbaar vervoer. Met uitzondering van de trein is dat niet onze keuze.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: U werpt zich op als grote verdediger van het eigendomsrecht. Ik hoor dat u zich uitspreekt voor het uitbreiden van de weginfrastructuur. U beseft toch dat u op sommige momenten een keuze zult moeten maken.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Collega's, ik zou toch even willen citeren uit de regeringsverklaring. "We zetten het programma voor gevaarlijke punten voort". Collega's, mag het! In 2003 is in dit parlement de tijdelijke vennootschap TV3V opgericht: Tijdelijke Vennootschap Veilig Verkeer Vlaanderen. Ze had als doelstelling 800 zwarte verkeerspunten weg te werken tussen 2003 en 2009. Vandaag is die termijn voorbij. Van de 800 verkeerspunten zijn er 400 weggewerkt. Het budget van 550 miljoen euro is op en de Vlaamse administratie zegt zelf dat voor de resterende 40 percent minimaal 300 miljoen extra nodig zal zijn. En wat staat in dit regeerakkoord? We zullen opnieuw een studie maken.

Het standpunt van LDD is dat er misschien meer daadkracht moet zijn en minder studies, minder miljoenen investeringen in de studies die Vlaanderen al heeft gemaakt, effectief overgaan tot de uitvoering van de beslissingen die al lang genomen zijn en de 400 resterende punten aanpakken. Mijn vraag is dan waar deze regering die 300 miljoen euro zal halen die ze tekort komt.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de voorzitter, dit is onvoorstelbaar. Ik vraag me af of de heer Vereeck weet hoe dicht ons wegnen is. We zijn de regio met het dichtste wegnen van heel Europa: vijf kilometer wegen per vierkante kilometer. Het gemiddelde in Europa is één kilometer weg per vierkante kilometer.

Nederland, dat economisch toch op gelijke voet met ons staat, heeft 3 kilometer wegen per vierkante kilometer. U wilt meer wegen. En u doet alsof dat niets kost. Het wegenonderhoud is een zware kost. Uit een recent krantenartikel bleek dat het bijna onbetaalbaar is om een zo dicht wegennet te onderhouden. U wilt er nog wegen bij. Ik vind dat onvoorstelbaar.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, wij zullen in deze legislatuur nog het debat kunnen voeren over openbare werken, mobiliteit en verkeersveiligheid. Maar als ik de standpunten van LDD in losse flarden hoor, zowel van de fractieleider als van een aantal fractieleden, kan ik niet anders dan concluderen dat hun aanpak en alternatieven in een uitgebreide paragraaf van het regeerakkoord staan. Straks zal uit de beleidsnota's blijken dat dit inderdaad veel geld kost en dat dit een stukje van de oplossing zou kunnen zijn. De heer Reekmans heeft het over onderzoek naar de gevaarlijke punten. Dat is inderdaad de bedoeling. De vroeger opgemaakte lijst van zwarte punten is nog niet gefinaliseerd. Men moet voortdurend aanvullend onderzoek doen om nieuwe elementen te vinden en om die lijst uit te breiden en een inhaalbeweging uit te voeren. Daartoe zal in de komende legislatuur in de nodige middelen voorzien zijn.

Mijnheer Vereeck, u zegt dat u niet tegen het openbaar vervoer bent. Maar u bent wel tegen het openbaar busvervoer. Wij hebben daar ook kritische vragen bij. Maar in het regeerakkoord staat ook dat de kostenefficiëntie moet worden verhoogd.

Mijnheer Vereeck, bij Lijst Dedecker is er de populistische aanpak van de heer Dedecker zelf, die zegt dat we viaducten gaan bouwen boven de autosnelwegen maar niet hoe we daar op en af moeten rijden. We zitten hier niet in Shanghai. Of hij wil een extra rijstrook aanleggen, maar vergeet dat men dan alle bruggen langer moet maken omdat de pijlers ervan toevallig op de reserverijstrook staan. Mijnheer Vereeck, ik kan uit het betoog van Lijst Dedecker enkel maar voorlopig concluderen dat uw aanpak de files zal vergroten en het aantal verkeersdoden zal doen stijgen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Vereeck, ik wil toch wat duidelijkheid scheppen want u was hier niet tijdens de vorige legislatuur. Toen werd heel duidelijk gesteld dat de achthonderd zwarte punten zouden worden weggewerkt. Voor alle achthonderd zijn een plan en een ontwerp klaar. Ze worden systematisch weggewerkt. In het regeerakkoord staat heel nadrukkelijk dat de punten waarvoor de wegenwerken nog niet zijn aangevat, zo snel mogelijk zullen worden aangepakt. Daarvoor moet helemaal geen studie gebeuren. Meer zelfs, in het regeerakkoord staat uitdrukkelijk dat de middelen komen van het Financieringsfonds voor schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven, zoals dat trouwens in de voorbije jaren altijd het geval is geweest. Het gaat om 100 miljoen euro per jaar.

Verkeersveiligheid is iets wat evolueert. Als die achthonderd punten allemaal zijn uitgevoerd, zullen er nieuwe problemen zijn ontstaan. Het is de bedoeling om daarvan de screening onmiddellijk te doen, zodat we ervoor kunnen zorgen dat de verkeersveiligheid een constant beweeglijk gegeven blijft. U gaat er hier van uit dat na die achthonderd punten alles voorbij en afgewerkt zal zijn. Dat is helemaal niet het geval.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Decaluwe zei daarnet dat de achthonderd punten nog niet allemaal zijn gedefinieerd. Minister Crevits heeft u gecorrigeerd, mijnheer Decaluwe.

Mevrouw de minister, u weet wel degelijk dat het over achthonderd punten gaat en natuurlijk evalueert u de zwarte punten. Er komen er steeds bij. Maar als we er in zes jaar nog niet in slagen om met een budget van 550 miljoen euro de achthonderd punten weg te werken, zijn we niet goed bezig. En dan lees ik in het regeerakkoord dat we opnieuw een studie gaan bestellen. Mevrouw de minister, ik baseer mij op de mobiliteitsbrief van uw eigen administratie. Daarin staat dat 789 van de achthonderd gevaarlijke punten al een ontwerp hebben, dat er vierhonderd zijn uitgevoerd en dat er 112 in aanbesteding zijn.

Daar zit nu net het probleem. Voor 288 punten is er momenteel geen geld. Uw administratie, mevrouw de minister, vraagt zelf 300 miljoen euro extra. Ik stel me de vraag waar u die gaat halen. Dat moet ten koste van iets zijn. Hopelijk, na een doorlichting van De Lijn, kunnen we daar wat middelen halen, om eindelijk te investeren, niet om Vlaanderen vol flitscamera's te plaatsen, maar om werk te maken van verkeersveiligheid die op tijd komt.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Reekmans, ik stel voor dat u straks het verslag leest. Dan zult u duidelijk zien dat beide uiteenzettingen complementair zijn en er geen enkele tegenspraak is.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Reekmans, u moet zich niet opwinden. Op bladzijde 20 van het regeerakkoord staat heel nadrukkelijk: "Het definitief wegwerken van de resterende gevaarlijke punten, via het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven FFEU." Daar zullen de middelen vandaan komen. Dat staat in het regeerakkoord, dus u hoeft zich geen zorgen te maken.

Ik zal nog iets meer zeggen. Parlementsleden van uw partij hebben de voorbije maanden herhaaldelijk gesteld dat er te veel wegenwerken zijn. Dat klopt. De budgetten zijn van 30 naar 90 miljoen euro per jaar gegaan voor het gewone wegenonderhoud. Er staat in het regeerakkoord dat die middelen de komende jaren constant blijven of zelfs zullen stijgen. Dus ook daar hoeft u zich echt geen zorgen over te maken.

De heer Marcus Vanden Bussche: In veel gevallen biedt de trein in feite geen oplossing. Alleen al de mensen die van Veurne en Koksijde naar Brussel komen, zijn twee uur onderweg. De mensen die van Knokke naar De Panne moeten, zijn twee uur onderweg met de tram. Veel mensen zijn gebonden aan agenda's en kunnen dus niet het openbaar vervoer nemen. De auto is voor veel mensen het enige alternatief. Laten we dat niet vergeten en ook voor die mensen blijvend een oplossing zoeken.

De voorzitter: De heer Verfaillie en de heer Bouckaert krijgen nog het woord en dan gaan we deze discussie afronden, want u krijgt de komende vijf jaar nog alle mogelijkheden om daar met de respectieve vakministers over te discussiëren.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat de collega van Koksijde met de kusttram naar Veurne spoort, want zowel het gemeentebestuur van Koksijde als het stadsbestuur van Veurne zijn grote voorstanders van de doortrekking van de kusttram tussen Koksijde en Veurne, en dan in Veurne de trein neemt richting Brussel.

De voorzitter: Mijnheer Verfaillie, het is niet omdat men hier het woord Veurne gebruikt dat u dat moet misbruiken als een persoonlijk feit.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Onze partij is uiteraard niet tegen wegenwerken, maar wij hebben altijd geprotesteerd tegen de slechte coördinatie van wegenwerken. Soms organiseert men wegenwerken tegelijkertijd, zodat dikwijls een hele streek lam ligt en bepaalde ondernemingen van het wegennet zijn afgesloten, waardoor ze grote problemen hebben om voort te functioneren. Maar we zijn absoluut niet tegen de wegenwerken op zich, en dat weet u zeer goed.

De heer Lode Vereeck: De regering moet begrijpen dat er een grote tegenstelling bestaat tussen enerzijds haar anti-autobeleid en anderzijds haar wens om van de automobielsector een speerpuntsector te maken, zowel naar industriële verankering als ecotechnologische innovatie.

Op het vlak van mobiliteit moet u echt de platgetreden paden durven te verlaten en veel meer ambitie tonen. Durf te investeren in de groene autotechnologie, durf te investeren in ondergronds pijpleidingentransport. Niet plannen, maar gewoon doen.

Mijnheer de minister-president, een van de CD&V-beloften naar aanleiding van de verkiezingen in 2004 was dat de lange wachtlijsten in de gehandicaptenzorg zouden verdwijnen. Een legislatuur later is het aantal dringende zorgvragen op een wachtlijst bijna verdubbeld, van 5600 in 2004 naar 10.500 eind 2008. De wachtlijsten zijn vandaag langer dan ooit. Uiteraard zijn er inspanningen gebeurd, maar te weinig.

De LDD-fractie had dan ook gehoopt en verwacht dat u van het wegwerken van de wachtlijsten deze keer wel een echte prioriteit zou maken. LDD is hierin een trouwe bondgenoot. Voor ons wordt de beschaving van een land afgemeten aan de zorg voor de allerzwaksten. In het regeerakkoord neemt u geen enkel realistisch budgettair engagement en na het gebrek aan daadkracht van de vorige legislatuur, hoop ik dat u begrijpt dat ik niet langer geloof hecht aan goede voornemens. Trouwens, op de regionale Limburgse televisie heeft de kersverse minister van Welzijn Vandeurzen al aangegeven dat het niet voor de komende vijf jaar zal zijn. Dat is een slag in het gezicht van de 10.500 gehandicapten en van hun ouders die vaak hun job moeten opgeven om hun kind te verzorgen en zich bang afvragen wat er met hun kind gebeurt na hun dood.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Dit debat zal de volgende maanden wel ten gronde worden gevoerd. Het is evident dat er voor de sector van personen met een handicap een bijzonder grote inspanning wordt gedaan. Door sommige fracties wordt gezegd dat er niet genoeg keuzes worden gemaakt: wel, dit is er een die mag tellen.

Wij gaan een moeilijke besparingsronde tegemoet, en ondanks die besparingsronde wordt er uitdrukkelijk voor gekozen om de investering in meer capaciteit voor het beantwoorden van zorgvragen, door te zetten. Als we een keer door die moeilijke periode heen zijn en er beleidsruimte komt, ook dan zal er zeer expliciet en met stip prioriteit gegeven worden aan het geven van antwoorden op een meer adequate en kwaliteitsvolle manier, vanuit zelfsturing en vraaggestuurde organisatiemodellen. Ik verberg niet dat we geleerd hebben dat een engagement kan worden genomen met grote inspanning, maar dat het niet mogelijk is om in een glazen bol te kijken en een aantal dingen te voorspellen. We weten dat een aantal omstandigheden, en niet alleen de organisatie van het aanbod, daar een heel belangrijke en vaak terechte rol in spelen.

Die keuze is zeer prominent en uitdrukkelijk in het regeerakkoord aanwezig. Daar ben ik bijzonder blij om en fier op. Dat is trouwens door iedereen in de coalitie tijdens de onderhandelingen gedragen. Ik vind uw insinuatie wat betreurenswaardig. Als er iets is dat overeind blijft in de eerste moeilijke jaren op het vlak van Welzijn, dan zijn het de belangen en zorgen van de mensen met een handicap. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik wil u een vraag tot verduidelijking stellen. We kunnen waarderen dat die optie in het regeerakkoord staat. Ik zou van u graag willen weten hoe hard die optie wordt doorgezet.

Ik vraag u dat omdat de prognose en de noden zeer goed bekend zijn. Uw eigen administratie heeft op het einde van de voorbije legislatuur uitdrukkelijk berekend wat de meerkosten zouden zijn om alle zorgvragen te behandelen, ook de meerkosten die veroorzaakt worden door de bestaande voorzieningen op het juiste niveau te betoelagen. Dat is bekend. U moet niet zeggen dat u een glazen bol nodig zult hebben. Die is niet nodig: alle cijfers zijn bekend.

Mijn vraag is: is het de bedoeling om een inspanning te doen die verder gaat dan de inspanning van de voorbije jaren? Of wilt u die invulling intenser maken, want anders zullen we nog decennia moeten wachten voor we het probleem kunnen oplossen. Hoe hard worden die meerkosten ingevuld de komende jaren?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, u bent natuurlijk kersvers minister van Welzijn. Nog niet zo lang geleden, in de loop van de maanden maart en april – en ik neem aan dat u daarvan in kennis bent –, hebben we in het Vlaams Parlement bijzonder boeiende hoorzittingen in de commissie voor Welzijn meegemaakt. Er werden zeer schrijnende getuigenissen afgelegd door alle betrokken partijen, maar er werd vooral zeer veel duidelijkheid gecreëerd over de budgetten die nodig zijn om gedurende deze legislatuur de wachtlijsten weg te werken. Op dit ogenblik zijn er meer dan 10.000 wachtenden met een dringende zorgvraag. Het Vlaams Agentschap, het vroegere Vlaams Fonds, heeft becijferd dat er gedurende deze legislatuur minimaal 466 miljoen euro extra nodig is om de tekorten in de gehandicaptensector op te lossen.

Er werden zeer lange discussies gehouden, mevrouw Heeren was toen minister en zal zich dat zeker heel goed herinneren. Zij was in haar enthousiasme zelfs bereid om onze fractie mee het voorstel van resolutie te laten tekenen, wat botste op weerstand van de linkerzijde.

Voor ons telt echter niet de naam die erop staat. Uiteindelijk heeft de toenmalige voorzitter van de commissie voor Welzijn, de heer Luc Martens, het voorstel van resolutie opgesteld, samen met alle partijen in dit parlement. Met die resolutie zijn zeer duidelijke engagementen aangegaan, mijnheer de minister. Ik heb het niet over jaren geleden, maar over enkele weken geleden, toen het Vlaams Parlement al zeer duidelijk wist dat we te kampen hebben met een grote economische en financiële crisis. Van dat gegeven van de budgettaire krapte kunt u dus geen gebruik maken om u erachter te verschuilen en daarvan niet meteen werk te maken.

Mijnheer de minister-president, op dat ogenblik heeft het Vlaams Parlement unaniem, met instemming van alle partijen, en gelukkig maar, zich er heel duidelijk toe verbonden om vanaf 1 januari 2010, dus vanaf de eerste begroting die uw regering zal moeten goedkeuren, fundamentele inspanningen te doen. Er zal een masterplan worden opgesteld dat in dit parlement zal moeten worden besproken. Er moeten genoeg budgettaire middelen worden vrijgemaakt om daadwerkelijk iets te doen. Mijnheer de minister, het is op dit ogenblik dus absoluut onaanvaardbaar dat dit op de lange baan zou worden geschoven en dat u zich verschuilt achter de budgettaire krapte van deze Vlaamse Regering. Het parlement wist dat enkele weken geleden ook. Het getuigt enkel en alleen maar van fatsoen dat er prioritair werk wordt gemaakt van het uitvoeren van die unaniem door het parlement goedgekeurde resolutie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Dillen, geachte leden, minister Vandeurzen heeft het al onderstreept. We zullen ook in de moeilijke jaren 2010 en 2011 budgetten vrijmaken, en zeker ook nadien, voor de personen met een handicap en om de problematiek van de wachtlijsten voort aan te pakken. Ook in moeilijke tijden zullen we daar het nodige geld voor vrijmaken. Dat is een terechte vraag van dit parlement. Ook al is het moeilijk en moeten we heel sterk besparen, de Vlaamse Regering zal niet besparen op de budgetten voor personen met een handicap en het voort aanpakken van de wachtlijsten. Die bedragen en dat groeipad zullen zeker worden bekendgemaakt wanneer we het zullen hebben over de begrotingscontrole en de begroting 2010.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister-president, een van de volgende weken zult u beginnen met het opstellen van – op de eerste plaats – uw meerjarenbegroting. U zult uiteraard dan ook heel vlug werk maken van de begroting voor volgend jaar. Ik ben zo vrij nogmaals te verwijzen naar de resolutie, meer bepaald naar het vierde punt ervan. Ik hoop dat u woord zult houden en gevolg zult geven aan het engagement uw begroting vanaf volgend jaar, zoals hier staat, “globaal substantieel te verhogen, met een bedrag dat niet geringer is dan de budgettaire inspanningen die tijdens de voorbije legislatuur werden geleverd, in functie van een uitbreidingsbeleid dat jaar per jaar wordt doorgezet”. Ik hoop dat u daarmee rekening houdt en dat we dat zullen terugvinden in de meerjarenbegroting en de begroting voor volgend jaar.

De heer Lode Vereeck: Zoals de collega's van Groen! en Vlaams Belang al aangaven: de budgetten zijn gekend. Een falend beleid ter zake is dan ook volstrekt onaanvaardbaar. Het huidige systeem, met zijn lange wachtlijsten, is een welvarende regio als Vlaanderen onwaardig. Extra geboortegeld of een hospitalisatieverzekering zijn zeker aardig. Het is nu niet meteen datgene waarop Vlaamse werknemers en bedrijven zitten te wachten in de crisis. Doe nu echter eens eerst de dingen goed waarvoor u nu al verantwoordelijk bent. LDD wil geen wachtlijsten voor gehandicapten meer. Zet daarop in. En als u toch wilt doorgaan met die kinderbijslag, dan wilt u misschien een stuitende discriminatie opheffen: kinderen die de pech hebben dat hun ouders zelfstandigen zijn, krijgen minder kinderbijslag. Ik geef het u maar mee.

Mijnheer de minister-president, het belang van degelijk onderwijs en wetenschappelijk onderzoek voor het individu en voor de samenleving staan buiten kijf. Ook hier zult u in LDD een constructieve oppositiepartij vinden. We juichen dan ook toe dat uw regering de onderwijsregulering terecht eenvoudiger en transparanter wil maken. Schooldirecties klagen immers steen en been over de overregulering in hun sector.

Tegelijkertijd, en in strijd met uw doelstelling, worden in het regeerakkoord al meteen drie nieuwe decreten aangekondigd. Bovendien wordt nergens aangegeven hoe de betuttelingsdrift van de vorige Vlaamse Regering zal worden ingeperkt. LDD denkt in dit verband onder meer aan de maximumfactuur, die tot de schrapping van talrijke aangename en leerrijke nevenschoolse activiteiten heeft geleid.

Het ontbreekt de Vlaamse Regering blijkbaar ook aan ambitie op het institutionele vlak. De Vlaamse Regering durft het debat over een twintigste-eeuwse invulling van het onderwijspluralisme niet te voeren en blijft in negentiende-eeuwse tegenstellingen, zoals die tussen het vrij onderwijs en het overheidsonderwijs, steken.

Daarnaast leidt de aanpak van op leerlingen gerichte kenmerken tot een steeds grotere ongelijkheid in de financiering van scholen. In het regeerakkoord staat dat het financieringssysteem zal worden geëvalueerd. Nergens staat te lezen in welke richting dit zal gebeuren. Dit mogen we van een regeerakkoord nochtans verwachten. Hetzelfde geldt trouwens voor de vaak mensonwaardige inschrijvingsproblematiek.

LDD vraagt zich vooral af of het onderwijsbeleid van de Vlaamse Regering voldoende kwaliteitswaarborgen biedt. Een verhoging van de budgetten van het hoger onderwijs met tien percent volstaat immers niet. De kwaliteitsverlaging is het gevolg van de door de vorige minister van Onderwijs ingestelde outputfinanciering, van het massaonderwijs in bepaalde bacheloropleidingen, van de povere loopbaanvooruitzichten van jonge docenten en van de gebrekkige kwaliteit van de opleidingen in het buitenland waaraan onze Vlaamse jongeren participeren.

Ik heb vorige maandag al opgemerkt dat twee ministers niet zijn verkozen. Vanuit democratisch oogpunt blijf ik dit inopportuun vinden. De mensen vragen zich af waar de Vlaamse verkiezingen eigenlijk voor dienen. Wie in Vlaanderen een bestuursverantwoordelijkheid ambieert, moet het lef hebben de kiezer om een mandaat te vragen. Beide ministers zijn uit belangenorganisaties afkomstig. Nu moeten ze plots het algemeen belang dienen. De heer Vanvelthoven twijfelt hier ook aan. Het draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van deze regeringsploeg. Het gaat ons om het principe en niet om de personen, die stuk voor stuk capabel zijn of kunnen zijn.

Ik wil toch een opmerking maken aan het adres van minister Muyters. Sport ligt LDD na aan het hart. Het is voor onze fractie dan ook een zure ervaring in het VRT-journaal te moeten vernemen dat hij zijn bevoegdheid voor sport als ontspanning beschouwt.

De heer De Wever, die ondertussen is vertrokken, heeft zich in de media laten ontvallen dat hij enkel toppers naar deze regering stuurt. Hij kiest voor de sterkste mensen en niet voor de mensen die toevallig veel stemmen halen – zelfkennis is het begin van alle wijsheid. De kie-

zer heeft natuurlijk wel op de heer De Wever en niet op minister Muylers gestemd. Als de slimste mens van Vlaanderen al niet goed genoeg is om een ministerambt op te nemen, vraag ik me af wie dat wel is. Het beste Vlaamse parlamentslid is het ook al niet. Eerlijk gezegd, vind ik de uitspraken van de heer De Wever wat minachtend ten overstaan van de kiezer en van zijn eigen politiek personeel. Huist er in de N-VA-fractie dan werkelijk geen enkele andere ministerabele kandidaat; of durft geen enkel ander N-VA-politicus de kastanjes uit het vuur te halen en besparingen door te voeren?

Mevrouw Gennez, die ondertussen ook is vertrokken, bakt het nog bruiner. Bij haar is er blijkbaar maar een criterium, met name de onderwerping aan de partijvoorzitter. Haar fractie moet nochtans voldoende bekwame volksvertegenwoordigers bevatten om een ministerambt in te vullen. LDD is het vaak niet eens met de betuttelende aanpak van de sp.a. Wij geven echter de voorkeur aan een verkozen minister met een slecht karakter dan aan een onverkozen minister waar mevrouw Gennez goed mee opschiet. (*Applaus bij LDD*)

Ik richt me specifiek tot de leden van de N-VA- en de sp.a-fracties. Omwille van inhoudelijke verschillen in de visie op mens en op samenleving zal LDD straks tegen het regeerakkoord stemmen. Jullie partijcongressen hebben dit regeerakkoord goedgekeurd. Ik roep jullie evenwel op om straks niet tegen het regeerakkoord, maar tegen deze regering te stemmen. Het feit dat jullie partijbesturen ministers van buiten het Vlaams Parlement in de Vlaamse Regering droppen, getuigt immers van een diep gebrek aan respect voor jullie politiek engagement en van een misprijzen voor jullie kunnen. Jullie hoeven dit niet te pikken. Uit respect voor de Vlaamse kiezer en uit zelfrespect mogen jullie dit niet pikken.

Tot slot, mijnheer de minister-president, wil ik besluiten dat dit regeerakkoord het beeld schetst van een Vlaamse overheid die haar burgers van de wieg tot het graf betuttelt, een overheid die meent dat ze beter weet wat goed is voor haar burgers, een overheid die het eigendomsrecht met voeten treedt en een onmiddellijke grondinname kan doorvoeren. Dat is oude politiek, een regelrechte planeconomie met een werkgelegenheidsplan, een investeringsplan, een zorgplan, een innovatiepact, een speerpuntbeleid, een diversiteitsplan, streekpacten, masterplannen, actieplannen, steunpunten, fondsen enzovoort. Dit is geen warme samenleving. Dit is een arme volksrepubliek met een overheid die zich met alle aspecten van het maatschappelijke leven bemoeit.

Mijnheer de minister-president, onder het mom van de crisis hebben de vakbonden u aangehaand om het voorzichtig aan te doen. Toch is de crisis precies een opportuniteit om het roer echt om te gooien: een echte afslanking van overbodige overheidsdiensten, een innovatief mobiliteitsbeleid in dienst van de burger en niet van De Lijn, meer koopkracht voor de werkende Vlaming, een drastische vermindering van regelgeving en administratieve lasten. Als de George Clooney van de Vlaamse politiek bent u wellicht 'beautiful', maar zeker niet 'bold'.

Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, geachte collega's, dit regeerakkoord weerspiegelt niet de liberale maatschappij- en toekomstvisie van LDD. Wij willen een open, ondernemend, optimistisch Vlaanderen waarin mensen vrij zijn en individuele creativiteit alle kansen krijgt. LDD zal dan ook tegen dit regeerakkoord stemmen. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vereeck, u hebt dit binnen de tijd gedaan, ik moet u daarvoor feliciteren.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: We schorsen nu de vergadering om over te gaan tot het maken van de foto. U wordt allen vriendelijk verzocht om naar de voorkant van het parlamentsgebouw te gaan.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.26 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.01 uur.*

■

REGEERAKKOORD

Beraadslaging (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de beraadslaging over het regeerakkoord.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, toen ik deze middag De Tijd doornam, schrok ik wel even, en niet alleen vanwege die 1,7 miljard euro aan saneringen – een zware opdracht voor u, mijnheer de minister-president. Als nieuw parlements lid en nieuwe fractievoorzitter vond ik het niet vanzelfsprekend om dit regeerakkoord door te nemen en te beoordelen. Dat had alles te maken met het feit dat ik in dit document geen cijfers of bedragen terugvind. Dat maakt het behoorlijk moeilijk om het te beoordelen. Ik zie die cijfers wel in De Tijd en in de Atoma-schriftjes staan, maar wij, parlementsleden, hebben ze niet gekregen in het regeerakkoord.

Ik vind in het regeerakkoord wel heel wat beloftes, een aantal interessante aanzetten en vrome intenties, maar het blijft onduidelijk hoe dat allemaal zal worden waargemaakt. Ik kan u geruststellen, mijnheer de minister-president. Ik schrok vanmiddag wel even, maar mijn humeur is niet aangetast. In diezelfde De Tijd stond immers ook een artikel met als titel 'Groene economie kent sterke groei'. Er werd onder meer gesproken over evenveel werknemers in de groene economie als in de luchtvaart en de auto-industrie. Als je weet dat het gaat over tewerkstelling in kmo's en diensten, toont dit aan welke enorme mogelijkheden een vergroening van de economie met zich meebrengt.

De heer Jan Penris: Ik heb De Tijd ook gelezen, mijnheer Watteeuw. U hebt gelijk, maar u vergeet één ding te zeggen. Wie zijn de mensen die daar tewerk worden gesteld? Dat zijn mijns inziens de hoogopgeleiden, en niet de mensen die nu in onze traditionele maakindustrie aan de slag kunnen.

Het is bon ton om in te zetten op die nieuwe industrieën, maar Vlaanderen heeft ook een sociale opdracht. Vlaanderen heeft onder meer als taak om ervoor te zorgen dat de mensen in die zogenaamde oude industrie aan de slag kunnen blijven. Ik deel uw optimisme maar ten dele, want we moeten ook voor die zwakkere werknemers in onze Vlaamse samenleving een oplossing bieden. Is uw partij wat dat betreft bereid om inspanningen te doen?

De heer Filip Watteeuw: De vaststelling van daarnet toont net aan welke enorme mogelijkheden er zijn. Nu zijn het nog de hoger opgeleiden die daar tewerkgesteld worden, maar er zijn ook enorme mogelijkheden voor gewone jobs. Ik geef een eenvoudig voorbeeld: windturbines maken vraagt ook metaalbewerkers. In die zin zijn er heel wat mogelijkheden. Ik hoop dat we die mogelijkheid aangrijpen en dat we die opportuniteiten daar gaan zoeken.

Ik heb, samen met mijn fractie, drie vragen gesteld om dit regeerakkoord te beoordelen. Krijgen we in de komende jaren een omslag naar een groene economie en een performant milieubeleid? Welke impact hebben de keuzes van de Vlaamse Regering op de leefbaarheid en de kwaliteit van de leefomgeving? Biedt dit regeerakkoord ook een perspectief voor kwetsbare groepen?

Die drie vragen bestrijken niet het hele regeerakkoord, maar het zijn voor ons, ecologisten, wel essentiële vragen.

Ik heb in de aanloop naar de verkiezingen gemerkt dat bijna alle partijen een vergroening van de economie bepleiten. Dat is nieuw, maar ook hoogst noodzakelijk. Want we doen het op dat

vlak in Vlaanderen eigenlijk niet zo goed. We bengelen op het vlak van hernieuwbare energie achteraan in het Europese peloton. Plaatsen in de industriële sectoren waar die vernieuwing al op gang is gekomen, zijn schaars. Misschien is dat wel het geval in de sector van de bio-brandstoffen, maar die sector is inzake duurzaamheid op zijn minst omstreden.

Ik geef graag toe dat in het regeerakkoord een aantal positieve aanzetten staan: de beter gerichte ecologiepremie, het groene investeringsfonds en de groene fiscale instrumenten. Wij ondersteunen dat. De aanzetten zijn er, maar er is meer nodig. De Bond Beter Leefmilieu herinnert eraan dat Europa binnen ongeveer tien jaar minstens 30 percent minder CO₂ moet uitstoten; tegen 2050 moet dat minstens 90 percent minder zijn. Dat betekent eigenlijk dat het energieverbruik en de energieproductie fundamenteel moeten veranderen. Ik denk dat dit nu moet gebeuren, maar ik vrees dat het niet zal gebeuren.

De opstart van een Vlaams energiebedrijf kan nochtans een goede zaak zijn. Wij hopen dat dit bedrijf een belangrijke speler op de energiemarkt wordt en Vlaanderen helpt om meer hernieuwbare energie op te wekken. Maar de oprichting ervan is niet genoeg. Het is belangrijk dat de centen er zijn. Die 200 miljoen euro zijn belangrijk, maar het is niet echt veel. Daarmee zullen we de Franse dominantie op de Vlaamse energiemarkt niet doorbreken. Er is meer nodig om het duopolie van Electrabel en SPE te doorbreken. Ik denk dat de federale regering dat moet doen. De vraag is evenwel of premier Van Rompuy dat wel wilt. Als ik zijn uitspraken hoor over het langer openhouden van de kerncentrales in functie van zijn begroting, dan ben ik ervan overtuigd dat hij niet bereid is om dat te doen.

Ook het nemen van minderheidsbelangen in relatief kleine energieproducenten zal de markt niet openbreken. Ik denk daarom dat we meer moeten samenwerken met kleinere spelers en coöperatieven. De Organisatie voor Duurzame Energie wil van het Vlaamse energiebedrijf een platform maken voor alle gedecentraliseerde duurzame producenten. We zijn het daarmee eens. Het Vlaamse energiebedrijf is mooi, maar het valt op dat de regering tegelijkertijd ijvert voor een billijk aandeel van Vlaanderen in de doelstelling om tegen 2020 13 percent hernieuwbare energie op te wekken. Ik vertaal dat even: ‘billijk’ kan enkel maar ‘minder’ betekenen. Men blaast dus warm en koud tegelijkertijd. Pittig detail: die 13 percent is op zichzelf al een verlaagde doelstelling. Europa wil meer: 20 percent tegen 2020.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: U hebt het over het billijke aandeel van Vlaanderen in de doelstelling om tegen 2020 13 percent hernieuwbare energie op te wekken, en zegt ook dat dit vanzelfsprekend minder dan dat betekent. We zullen dat nog zien.

Als ik er het Brusselse regeerakkoord op nalees, dan zie ik dat men het daar letterlijk zegt. In dat akkoord, dat u mee hebt onderhandeld, staat letterlijk dat omwille van de extra verstedelijingsgraad van Brussel en dergelijke, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – en ik citeer: “niet dezelfde vorderingen kan maken als het Waalse en Vlaamse Gewest voor wat betreft de doelstellingen die de Europese Unie België heeft opgelegd om 13 percent van de energie op te wekken met behulp van hernieuwbare energiebronnen.”

Mijnheer Watteeuw, veeg dus eerst voor eigen deur. U wou, door ons uit de Brusselse regering te wippen, van Brussel de ecologische hoofdstad van Europa maken. Maar u gooit nu al de handdoek in de ring en zegt nu al dat u de 13 percentnorm niet zult realiseren en dat men het maar in Vlaanderen en Wallonië moet klaren.

Mevrouw Mieke Vogels: Er staat veel meer in het Brussels regeerakkoord. Er staat onder meer in dat het resultaat moet zijn de ecologische voetafdruk te verminderen. Het Brussels regeerakkoord heeft een aantal duidelijke engagementen die het Vlaams regeerakkoord niet heeft, bijvoorbeeld het terugdringen van het personenvervoer met 20 percent. Dat lees ik niet in het Vlaams regeerakkoord, integendeel. In het Vlaams regeerakkoord lees ik alleen dat er meer moet worden ingezet op infrastructuurprojecten om de auto- en vrachtwagenmobiliteit te verhogen. Mijnheer Martens, in het Brussels regeerakkoord staan een aantal heel duidelijke

engagementen die stukken verder gaan dan de engagementen uit het Vlaams regeerakkoord voor wat het terugdringen van de ecologische voetafdruk betreft.

De heer Hermes Sanctorum: In het Brussels regeerakkoord staat onder meer dat 30 percent van het energieverbruik van de overheidsgebouwen door die overheidsgebouwen zelf moet worden geproduceerd. Dat is een enorm ambitieus cijfer, mede dankzij de groenen.

De heer Bart Martens: Er staat helemaal niet in dat die 30 percent in eigen gebouw moet worden geproduceerd maar wel dat wat de nieuwe openbare gebouwen betreft, voor 30 percent een beroep zal worden gedaan op groene energie. Het is dus ook mogelijk dat die groene energie wordt aangekocht. Dat steekt toch schril af tegen de 100 percent aankoop van groene energie door de Vlaamse overheid voor de Vlaamse overheidsgebouwen in het Vlaams regeerakkoord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, dit regeerakkoord vraagt heel wat lectuur. Wij verwijzen naar de Mobiliteitsvisie 2020, die als uitgangspunt dient voor het verder implementeren van het openbaar vervoer. Daar zit een verdubbeling in. U hebt dus de verkeerde vergelijking gemaakt. Wat de visie betreft, doen we het minstens even goed als Brussel. U hebt geen antwoord kunnen geven op de opmerking van de heer Martens.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Martens, het gaat wel degelijk over 30 percent zelfgeproduceerde energie. Ik heb gisteren nog met de onderhandelaars gepraat.

Mijnheer Martens, we hebben het hier niet over het Brussels regeerakkoord. U zou zelf toch bekommerd moeten zijn om het bewerkstelligen van een hoger aandeel hernieuwbare energie in Vlaanderen. Die 13 percent is minder dan wat Europa vraagt. Europa vraagt 20 percent tegen 2020. Er is overeengekomen dat België minder moet realiseren. Ik heb me laten vertellen dat de vorige Vlaamse Regering actief heeft geprobeerd om die 13 percent nog verder naar beneden te halen. Het gaat hier over een billijk aandeel. Als u die 13 percent ook gaat realiseren, dan moet u dat niet schrijven.

De heer Bart Martens: Die 13 percent is exact wat de Europese Commissie van ons gevraagd had, rekening houdend met een billijke lastenspreiding en uitgaande van het principe dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Met die 13 percent moeten wij, van de 27 Europese lidstaten, de tweede zwaarste inspanning leveren wanneer die inspanning wordt uitgedrukt ten opzichte van het bruto nationaal product. De investeringsnoodzaak ten opzichte van het bruto nationaal product ligt voor ons land het tweede hoogste van heel de Europese Unie. Wanneer u dat weinig ambitieus vindt, mijnheer Watteeuw, dan vraag ik me af wat u wel ambitieus vindt. Wij laden hier een enorme last op onze schouders. Wij gaan het engagement aan en zullen dat uitvoeren. In het Vlaams regeerakkoord zult u lezen dat wij vast van plan zijn om die doelstelling zo veel mogelijk in eigen land te realiseren.

De heer Filip Watteeuw: Ik zou het betreuren indien u dat engagement niet zou nemen.

Ik wil ook een antwoord op een andere vraag. Hebben steenkoolcentrales nu nog een plaats in Vlaanderen of niet? Ik zou toch eens duidelijk willen horen of die er nu komen of niet. In het regeerakkoord staat daarover niets. Ik vind dat vreemd. Het zou toch absurd zijn om via een Vlaams energiebedrijf hernieuwbare energie te promoten en tegelijkertijd vervuilende steenkoolcentrales met enorme hoeveelheden fijn stof en CO₂ toe te laten. Ik zou graag weten of steenkoolcentrales een plaats hebben in Vlaanderen of niet.

De regering kan natuurlijk zeggen dat ze tegen 2020 alle daken wil laten isoleren. Dat is niets nieuws. Dat stond ook al in het vorige energieplan. Daar is echter niet veel van in huis gekomen. Veel mensen met een relatief beperkt inkomen worden door het bestaande premiebeleid niet over de streep getrokken. Enkel via een derdebetalersysteem kan dat gerealiseerd worden en kunnen we daadwerkelijk stappen vooruit zetten. Dat geldt niet enkel voor dakisolatie, maar ook voor gevelisolatie, superglas en energieaudits. Want energie gaat natuurlijk niet alleen verloren langs het dak.

We hadden wat meer ambitie verwacht. Minister-president Peeters wil van Vlaanderen een top 5-regio maken. Wat dit betreft, komt dat er echter niet echt uit. Een Vlaams energiebeleid met een onmogelijke opdracht, bitter weinig ambitie voor hernieuwbare energie en onvoldoende instrumenten om isolatie volledig ingang te doen vinden, vormen de drie pijlers van het groene energieluik in deze regeringsverklaring.

Een ander probleem voor Vlaanderen is de mobiliteit. Daarover hebben we het daarnet uitgebreid gehad. Het autoverkeer stijgt nog, wegen slibben verder dicht. Dat zal niet veranderen. Want ook op het vlak van de mobiliteit durft deze regering de consequenties van haar logica niet volledig aan. De voorstadsnetten en vooral de tramprojecten in alle provincies, dat zijn erg positieve voorstellen. Maar ook hier is de vermelding niet genoeg. Hoe zullen die gefinancierd worden? In de vorige legislatuur waren er ook grote plannen. Ze zijn niet allemaal gerealiseerd. Ik verwijs naar het Pegasusplan in Gent. In januari 2003 werd daarover een plan voorgesteld. Er is nog maar amper iets van gerealiseerd. De vraag is dus of de goede plannen ook gerealiseerd zullen worden. We zullen zien. De financiering ervan zal natuurlijk de grote moeilijkheid zijn.

We steunen ook de vergroening van de autofiscaliteit en het bonus-malussysteem op basis van milieukeurmerken. Dat is ook logisch. Een tijd geleden diende Groen! al een voorstel van decreet in die zin in. Ook de slimme kilometerheffing voor vrachtwagens tegen 2013 kan op onze steun rekenen. Maar ook voor personenwagens is dit een interessante piste. Die stap durft deze regering echter voorlopig nog niet zetten. Nochtans verwachten alle experts bij ongewijzigd beleid nog een verdere toename van het autoverkeer. Er zijn niet alleen ecologische gevolgen, maar ook economische. Vrachtwagens die stilstaan in de file, kosten heel wat geld. Wij denken dat we ons dat niet kunnen veroorloven, niet ecologisch en niet economisch.

Bovendien kiest de regering er verder voor om grote infrastructuurwerken te realiseren die verkeersgenererend zijn. Het verkeersinfarct volgt onvermijdelijk. Ik zal daarop straks verder ingaan.

Even opvallend is dat deze regering op het vlak van eerlijke internationale handel en duurzame landbouw weinig concreet is. Amper één vage paragraaf is eraan gewijd. Een aantal leden van deze meerderheid, en niet van de minsten, hebben nochtans voor de verkiezingen het Fairtrade-engagement van Oxfam ondertekend.

Collega's, mijn eerste vraag is beantwoord. Groen! twijfelt heel erg aan de groene ambities van deze regering. Deze regering richt immers een Vlaams energiebedrijf op, maar durft niet voluit te gaan voor hernieuwbare energie. Deze regering zegt te kiezen voor duurzame mobiliteit, maar organiseert nu al de files van morgen. Deze regering ontwikkelt een groene logica, maar handelt er niet naar.

De tweede vraag die we ons stellen, is wat de impact is van de keuzes van de Vlaamse Regering op de leefbaarheid en de kwaliteit van de leefomgeving en wat de regering daarmee doet. Vlaanderen is, zoals wordt aangegeven in het regeerakkoord, een van de meest dichtbebouwde regio's in Noord-West-Europa. We hebben ook een dicht wegennet: meer dan vijf kilometer wegen per vierkante kilometer. Open ruimte is heel schaars.

Vlaanderen verliest momenteel iedere dag meer dan 5 hectare open ruimte. Een leefbare en gezonde omgeving is ontzettend belangrijk voor mensen. Tal van studies tonen aan dat verkeer, lawaai en gebrek aan open ruimte een grote gezondheidsimpact hebben. Dat de regering zorgvuldig wil omspringen met de ruimte en de ruimtebalans van het ruimtelijk structuurplan wil respecteren, is een goede zaak. Onbenutte bedrijfsgronden en bedrijfspanden activeren, bedrijventerreinen verduurzamen: dat zijn allemaal positieve keuzes. Ook de nieuwe winkelvisie lijkt interessant. Maar dan is het toch onwaarschijnlijk dat deze logica niet wordt aangehouden. Deze regering gaat tegelijk de andere kant uit en kiest voor meer wegen, meer verharding, meer industriezones en verdere regularisatie van zonevreemde inrichtingen.

Ik geef een voorbeeld. Lokale besturen krijgen de mogelijkheid om in het buitengebied kmo-zones van meer dan 5 hectare te ontwikkelen. Daarmee is de kans op versnippering, mobiliteitsproblemen en andere hinder zeer groot. Met alle respect, maar nog niet veel lokale besturen waren de voorbije jaren echte behoeders van de open ruimte. Dit is dan ook een nefaste maatregel. Bovendien wil ook het kaderdecreet Ruimtelijke Economie een bijkomende impuls geven voor de aanleg van nieuwe bedrijventerreinen.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer Watteeuw toch even duiding geven. In de tekst staat duidelijk “gemeenten in het buitengebied”. Dat wil niet zeggen dat lokale besturen in open ruimten kmo-zones zullen kunnen creëren. Het staat heel duidelijk in de tekst dat het gaat om gemeenten in het buitengebied, dat zijn dus gemeenten die niet in stedelijke centra liggen. Zij zullen op een goede manier, op een manier die voor de ruimtelijke ordening verantwoord is, extra kmo-zones kunnen maken. Dat is goed. Dat geeft ruimte aan de lokale plaatselijke ondernemer. Zo kan hij doorgroeien en zal hij niet verstikt worden door te lang te blijven hangen in de dorpskern, waardoor er wellicht af en toe ook overlast ontstaat voor de buurtbewoners.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Van den Heuvel, in het kader van de goede ruimtelijke ordening is er al heel veel kapotgemaakt. Ik weet dat er lokale besturen zijn, en gemeenten in het buitengebied, die zeer zorgzaam omspringen met de open ruimte. Maar daarvoor bestaat er geen garantie. Als men opeens de mogelijkheid geeft om terreinen van meer dan 5 hectare te ontwikkelen, dan vrees ik ervoor dat er heel wat open ruimte verloren zal gaan. Ik kan dit niet voorspellen. Ik hoop dat ik ongelijk krijg.

De heer Jan Verfaillie: Ik stel vast dat Groen! hier duidelijk niet kiest voor het platteland. Hoe meer kansen je op economisch vlak aan plattelandsgemeenten biedt om een aantal mogelijkheden voor bedrijfshuisvesting te creëren, hoe minder mobiliteit er nodig is. Een aantal kleinere bedrijven die gevestigd zijn in de woonkern, wensen uit te breiden. Als ze dat niet kunnen in de eigen gemeente, moeten zij industriegronden aanschaffen in de grote kernen. Daardoor krijg je mobiliteit van al die werknemers uit de kleinere gemeenten naar de grote stad. Dat kan leiden tot een verkeersinfarct.

Een extra bedrijventerrein betekent voor de lokale besturen extra ademruimte en extra fiscale ontvangsten, waardoor ze beter kunnen overleven. Ik stel hier dus alleen maar vast dat Groen! niet kiest voor de leefbaarheid van het platteland.

De heer Dirk Peeters: Ik kom tussen omdat ik schepen van Ruimtelijke Ordening ben geweest in een lokaal bestuur. Ik vrees dat deze maatregel een voorafname is van het komende Structuurplan Vlaanderen. De volgende planperiode, tot 2020, gingen wij uitvoeren wat we nu hadden: 5 hectare in het buitengebied. Als we die deur nu al openzetten – en we weten dat in lokale besturen de druk op lokale mandatarissen ontzettend groot kan zijn – creëren we nu de problemen van morgen op het vlak van milieu en van mobiliteit. Dit is een voorafname op het toekomstige beleid en eigenlijk in tegenspraak met het begrip rechtszekerheid, zoals dat verder in dit regeerakkoord staat. Het is om die reden een te verwerpen maatregel.

De heer Lode Ceysens: Ik zou niet weten waarom dit een voorafname zou moeten zijn, als duidelijk wordt gestipuleerd dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dient uitgevoerd te worden, waarbij ik ervan uit ga dat de ruimtebalans gerespecteerd wordt.

Het is zelfs dikwijls niet mogelijk om die bedrijven te herlokalisieren naar industrieterreinen, precies omdat het kleine, ambachtelijke bedrijven zijn die verankerd zijn in een lokale gemeenschap en daar hun cliënteel hebben. Ze zijn dikwijls een draaischijf in de lokale gemeenschap, sponsor van de voetbalploeg en dergelijke meer en horen onlosmakelijk thuis in de plattelandsgemeenten.

De heer Ludwig Caluwé: Ik kan trouwens getuigen van tal van gevallen waar een gebrek aan bedrijventerreinen een slechte zaak is voor de mobiliteit. Mensen die voordien met de

fiets naar het bedrijf konden, moeten, nadat het bedrijf werd geherlokaliseerd, met de wagen naar het bedrijf.

De heer Filip Watteuw: Als ik dit aanhaal, doe ik dat natuurlijk vanuit een ecologische logica, maar ook vanuit een economische logica. Regio's rondom ons hebben soms ruimte zat. Als we Vlaanderen vergelijken met Nederland, zien we dat men daar heel wat meer ruimte heeft. Dat betekent dat we zuinig moeten omspringen met die ruimte. Ik zie voortdurend bedrijventerreinen waar bedrijven gevestigd zijn die daar eigenlijk niet thuishoren, tot kappers toe. Dat vind ik verspilling van ruimte. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

De voorzitter: Mijnheer Verfaillie, we gaan die discussie nog uitgebreid kunnen voeren. Als we bij elk onderwerp zo lang gaan stilstaan, geraken we er niet. Ik denk dat verschillende fracties hun standpunt naar voren hebben gebracht.

De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Als we het niet hebben over die uitzondering, mijnheer Verfaillie, zie ik dat op bedrijventerreinen nagenoeg alle bedrijven eenlagig zijn. Kunnen we ons dat permitteren? Hebben we zo veel ruimte? U pleit toch niet voor de verspilling van de ruimte op bedrijventerreinen? We moeten daar zuinig mee omspringen.

Ik gaf al aan de het kaderdecreet Ruimtelijke Economie een bijkomende impuls geeft voor de aanleg van nieuwe bedrijventerreinen. We vrezen dat de taakstelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voor bedrijventerreinen overschreden zal worden. Voor natuurontwikkeling en het behoud van landbouwgrond is dat wel even anders.

Deze regering wil ook verder infrastructuurwerken realiseren, om zo Vlaanderen uit te bouwen tot de logistieke draaischijf van Europa. Voor ons is dat duidelijk een foute keuze. Een aantal van deze infrastructuurwerken hebben een betwistbaar economisch voordeel, maar wel een zware impact op de leefbaarheid: meer vrachtwagens, meer files, meer lawaai. Meerwaarde: nul.

Het regeerakkoord blijft vaag over die projecten. Ik begrijp niet goed waarom. We hebben het al uitgebreid gehad over het Masterplan Antwerpen, maar er zijn nog andere voorbeelden. Ik begrijp bijvoorbeeld niet dat de regering het Seine-Schelde-West-project, de verbreding van het Schipdonkkanaal, niet definitief opbergt. De studies zijn op komst, zo luidt het, maar studieresultaten zijn een element, maar een politiek draagvlak is iets anders. Het politieke draagvlak voor de verbreding is er niet. Sp.a is tegen, de Boerenbond is tegen, de milieubeweging is tegen en zelfs een van uw ministers, mevrouw Schauvliege, was prominent aanwezig op een feest van het actiecomité tegen de verbreding van het Schipdonkkanaal. Mijnheer de minister-president, wat bent u nu van plan met dit project?

Hetzelfde verhaal voor Doel en het Saeftinghedok. In dit regeerakkoord staat duidelijk te lezen dat Saeftinghe wordt ingericht als havengebied. Ik begrijp daaruit dat Doel helemaal verdwijnt. Dat verraste mij, want de N-VA heeft zich de voorbije maanden meerdere malen uitdrukkelijk uitgesproken tegen het verdwijnen van Doel. Wat bent u nu van plan met dit project?

Ik veronderstel dat we hier straks zicht krijgen op wat werd neergeschreven in die befaamde atomaschriftjes.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik wil graag even corrigeren. De N-VA heeft zich nooit uitgesproken tegen het verdwijnen van Doel, maar wel tegen de afbraak voor het einde van het woonrecht. We waren tegen de afbraak vooraleer een beslissing werd genomen of er inderdaad een dok kwam in Doel. Dat wou ik even ter correctie meegeven.

We hebben ons er ook niet tegen verzet dat er momenteel mensen in Doel wonen. Vooraleer er een duidelijke beslissing genomen wordt, waren wij tegen de afbraakwerken in het dorp Doel.

De heer Filip Watteuw: Dat is dan duidelijk geworden, maar ik denk dat de mensen van de actiescomités in Doel dat toch enigszins anders hebben begrepen als ik hun websites bekijk. Maar goed, dit is duidelijk. Toch blijft de vraag: wat bent u hier verder mee van plan?

Een ander punt is de versoepeling van de ruimtelijke procedures. Dat is toch wel opvallend. Die versoepeling is voor ons geen probleem, wel integendeel. Alleen is er de vraag wat dat betekent voor de realisatie van de megaprojecten waarvoor het draagvlak bij de burgers eerder afneemt. Ik denk niet dat dat enkel te maken heeft met het optrekken van meer windturbines. Hier zit het gevaar dat open ruimten en inspraak ondergeschikt worden gemaakt aan de investeringsambities van deze regering.

Ook een performant milieubeleid blijft uit. Neem nu de aanpak van fijn stof. We hebben het al gehad over de uitspraken van minister Schauvliege in Terzake. Ik wil het ook even hebben over het probleem zelf. Alle metingen tonen aan dat Vlaanderen een enorm probleem van fijn stof heeft. We leven eigenlijk allemaal voortdurend in een stofwolk. Je zou kunnen zeggen dat de Vlamingen in Europa ingekwartierd zijn in een kolenhok. Europa laat per jaar 35 overschrijdingen van de norm toe. In Vlaanderen wordt die norm ongelooflijk vaak overschreden. De trieste koploper in Vlaanderen met nu al 51 overschrijdingen in 2009, en we zijn nog maar in de helft van het jaar, is de gemeente Evergem. Dat is toevallig de gemeente van minister van Leefmilieu Schauvliege. Ik hoopte dat dit feit het fijn stof tot een topprioriteit zou maken. Maar neen, dat is dus niet zo. We blijven in het regeerakkoord steken in vage zinnen als: “De impact van fijn stof op mens en milieu wordt beperkt.” Ik denk dat een krachtiger beleid zal moeten worden gevoerd.

In ieder geval vindt Europa dit beleid onvoldoende. Je zou toch verwachten dat het Vlaamse beleid wordt aangepast. Maar neen, wat doet de Vlaamse Regering? Ze maakt zich sterk bij monde van minister Crevits dat de Europese beslissing om België geen uitstel toe te kennen, zal worden aangevochten.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Watteuw, u leest het regeerakkoord wel heel selectief. U leest maar één zinnetje uit het deel luchtbeleid. Er staat ook uitdrukkelijk in dat wij de fijnstofplannen verder uitvoeren en dat wij die ook zullen aanpassen waar nodig om de Europese doelstellingen te halen. U hebt dat blijkbaar overgeslagen. Dat is toch wel essentieel.

De heer Filip Watteuw: Dan is het maar de vraag waarom die Europese beslissing wordt aangevochten en waarom u in Terzake stelde dat het Europese milieubeleid zich moet aanpassen aan de Vlaamse noden. Het is bijna een tweede copernicaanse revolutie. We hebben er al een waarbij de deelstaten zich anders gaan verhouden tot de federale overheid. Nu zal Europa zich moeten aanpassen aan Vlaanderen. Mijnheer de minister-president, u hebt al een opvolger. U hebt de eerste copernicaanse revolutie veroorzaakt, we hebben iemand die dat nu weer doet.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Watteuw, ook wat dat betreft is het regeerakkoord heel duidelijk. Europese en internationale afspraken zullen we nakomen, met aandacht voor de eigen Vlaamse situatie. Er wordt inderdaad ook verwezen naar het Europese voorzitterschap dat we zullen aangrijpen om te tonen waar Vlaanderen internationaal staat. Het regeerakkoord is wat dat betreft heel duidelijk.

De heer Filip Watteuw: De heer Sanctorum heeft deze morgen letterlijk geciteerd wat u hebt gezegd. Dat klonk wat mij betreft toch wel enigszins anders.

Ondertussen wil Vlaanderen nog meer inzetten op logistiek en transport. We hebben een fijnstofprobleem maar toch gaan we meer inzetten op logistiek en transport. Dan vraag ik me af:

wat zijn de prioriteiten: de gezondheid van de Vlamingen of grote infrastructuurwerken om nog meer verkeer te kunnen genereren waardoor we Vlaanderen nog meer laten stikken?

Terecht verwijt de Europese Commissie – dat is niet om het even welke kleine organisatie – dat België en Vlaanderen onvoldoende alternatief beleid overwegen zoals rekeningrijden of lage-emissiezones.

Een regeerakkoord is ook belangrijk om wat er niet in staat. Over het klimaat staat er in feite niets in dit akkoord. Ik vraag me af of deze regering beseft dat de grote klimaatconferentie van Kopenhagen binnen enkele maanden van start gaat. Daarover is blijkbaar geen standpunt. Hoe is dat nu mogelijk? Ook het antwoord op de tweede vraag biedt voor ons geen soelaas. Het project van de Vlaamse Regering dreigt de leefbaarheid in Vlaanderen voort onder druk te zeggen.

Mijn laatste vraag is of dit regeerakkoord wel een perspectief biedt voor kwetsbare groepen in onze samenleving. Heeft dit regeerakkoord voldoende oog voor sociale problemen? We zijn heel erg blij dat armoedebestrijding een erg belangrijk onderdeel is van dit regeerakkoord. Dat is ook nodig. Als we kijken naar de cijfers, dan doet Vlaanderen het ook niet goed op dit vlak. De cijfers zijn al aangehaald: 11 percent van de Vlamingen bevindt zich onder de armoedegrens. Dit zijn harde cijfers, maar mijn vraag is nu: waar blijven de harde cijfers over de armoedeaanpak? Daarnet werd tijdens de discussie over de wachtlijsten gezegd dat de budgetten er komen, maar momenteel hebben we die niet. Nochtans zijn die bedragen de enige garantie dat armoede structureel kan worden aangepakt. In plaats daarvan krijgen we wel de Vlaamse kinderbijslag en de Vlaamse hospitalisatieverzekering, maatregelen die ongetwijfeld populair zullen zijn bij de mensen, maar of de armoede erdoor zal verminderen, dat is nog maar de vraag. Het grootste probleem daar is wellicht de financiering.

Deze ochtend werd er al naar verwezen: in een vorig leven heeft minister Muylers zich geen groot voorstander van deze maatregelen getoond. Er zijn echter nog andere mensen die vraagtekens zetten bij die voorstellen. Bea Cantillon, oud-senator van CD&V en toch een autoriteit op het vlak van sociaal beleid, is al evenmin enthousiast. Ik citeer even uit het interview in De Tijd. Ze zegt: “Ik zit inderdaad met de vraag of het echt opportuun is van een hogere kinderbijslag voor iedereen een prioriteit te maken. Er zijn andere, nijpender behoeften.” Over de hospitalisatieverzekering zegt ze: “In de gezondheidszorg is kostenbeheersing de grootste uitdaging. Een hospitalisatieverzekering zal daar weinig toe bijdragen.” Ze zit daarmee op één lijn met Jan Renders, de topman van het ACW. Ook hij vraagt zich luidop af of dat nu de prioriteit moet zijn voor de Vlaamse Regering. Het ABVV is zelfs nog scherper. Deze organisatie vindt die hospitalisatieverzekering geen slimme sociale politiek, die ten goede komt aan de mensen.

Samengevat gaat het in feite over vrij symbolische ingrepen, die veel geld opsorpen en daardoor de budgettaire ruimte verminderen voor structurele investeringen, bijvoorbeeld in de armoedebestrijding en het wegwerken van de wachtlijsten.

Minister Jo Vandeuren: Er zal ongetwijfeld nog veel kunnen worden gedebatteerd over de hospitalisatieverzekering en over de financiële ondersteuning van kinderen. Ik moet u echter wel zeggen dat ik, in een vorig leven, wel heb begrepen van mevrouw Cantillon dat de kinderbijslag een zeer effectief instrument is in de strijd tegen de armoede. Vanuit het oogpunt van de armoedebestrijding begrijp ik de bezwaren tegen de hospitalisatieverzekering niet erg goed. Als er iets is dat ik altijd heb moeten horen, is dat hospitalisatie een probleem is voor mensen die niet kunnen genieten van een groepsverzekering en geen aanvullende verzekering hebben. Nu kan dit op een ander beleidsniveau ook worden aangekaart en daar kan ook een discussie over worden gevoerd, maar ik denk dat veel mensen heel blij zullen zijn met een systeem waarbij er een solidaire dekking kan worden gegeven voor kosten in een ziekenhuis. Veel 65-plussers of mensen die, doordat ze een bepaalde aandoening hebben, moeilijk een betaalbare verzekering vinden, zullen er zeer enthousiast over zijn dat wij dat op Vlaams niveau op een goede manier kunnen invoeren.

De heer Filip Watteuw: Ik heb in het begin al heel duidelijk aangegeven dat mensen blij zullen zijn met die maatregel. Ik merk echter dat een aantal specialisten stellen dat dit misschien een maatregel kan zijn waarover mensen tevreden zijn, maar dat de vraag of dit goed zal zijn voor de armoedebestrijding, een andere zaak is. Ik heb het artikel in *De Tijd* en de argumentatie van mevrouw Cantillon bekeken. Ze vraagt zich af waar het budget is, hoeveel dat zal kosten en wie dit zal krijgen. In welke mate zal dit kunnen worden betaald door het budget? Dat zijn de bezwaren van mevrouw Cantillon. Ik denk dat u betere contacten hebt met haar dan ik. Ik zeg het: zij staat niet alleen. Het gaat over een aantal belangrijke mensen in dat speelveld, zoals de heer Renders en het ABVV.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik zou de minister willen vragen ook rekening te houden met het feit dat momenteel 60 procent van de Vlamingen een door de werkgever betaalde hospitalisatieverzekering heeft. Dit is een extralegaal voordeel. Is de Vlaamse Regering van plan dit in de plaats van de werkgever te betalen? In dat geval zou de Vlaamse Regering een transfer van Vlaams begrotingsgeld organiseren om de werkgevers te ondersteunen. Misschien is dit een verdoken optie om de loonkosten goedkoper te maken. In dat geval zou de Vlaamse Regering dat best meteen zeggen.

Mevrouw Cantillon heeft duidelijk gesteld dat tijdens een schaarste van de middelen keuzes moeten worden gemaakt. Indien de Vlaamse Regering een hospitalisatieverzekering voor alle Vlamingen wil afsluiten, zal ze ongelooflijk veel geld moeten uitgeven. Dit is geen armoedebestrijding. De Vlaamse Regering zou die middelen beter concentreren voor de mensen die het effectief nodig hebben. Mevrouw Cantillon heeft trouwens verklaard dat we de voorbije twintig of dertig jaar vooral in generalistische maatregelen hebben geïnvesteerd. Iedereen heeft subsidies gekregen om zijn huis te renoveren. Hierdoor is een enorm mattheuseffect gecreëerd. De belastinggelden gaan in belangrijke mate naar de middenklasse. Hierdoor verarmt de lagere sociale klasse.

De Vlaamse Regering moet op dit vlak een essentiële keuze maken. Het voorstel inzake een hospitalisatieverzekering houdt geen keuze voor de armen in. Het gaat hier om een generalistische maatregel. Hoe zit het met de hospitalisatieverzekering waarover 60 procent van de Vlamingen nu reeds beschikt? Zal de Vlaamse Regering die door de werkgever betaalde verzekering overnemen?

Minister Jo Vandeurzen: Ik vind het eigenaardig dat het verwijt een tweetal uren geleden luidde dat we te veel selectieve maatregelen nemen. Nu luidt het verwijt dat we te veel generalistische maatregelen nemen.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat is een keuze.

Minister Jo Vandeurzen: Eenmaal de meerjarenbegroting en een aantal trajecten zijn uitgetekend, zal iedereen kunnen zien dat er inzake het sociale beleid effectief keuzes worden gemaakt. Over de hospitalisatieverzekering zal nog overleg over de inpassing in de bevoegdheden, over de techniek en over de haalbaarheid moeten worden gepleegd. Aangezien het een verzekeringstechniek betreft, zal ook een premie moeten worden betaald. Het spreekt voor zich dat we bij de operationalisering ook rekening moeten houden met het feit dat een aantal mensen in het kader van hun arbeidsrelatie al over een hospitalisatieverzekering beschikken. Wanneer we nagaan hoe we dit kunnen operationaliseren, moeten deze punten allemaal aan bod komen. We willen niet verbergen dat het geen eenvoudige oefening is.

Tenzij hij een hoge premie betaalt, kan iemand die zeventig jaar oud is momenteel nergens nog een verzekering afsluiten. Er moet een systeem komen dat de referentie, de tweepersoonskamer, voor iedereen betaalbaar maakt. Dat dit geen sociale maatregel of geen armoedebestrijding zou zijn, begrijp ik niet goed.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat heb ik niet gezegd. Ik heb enkel gezegd dat we beter onze middelen zouden concentreren voor de mensen die het echt nodig hebben. Daar horen die

ouderen zeker bij. Mensen die zeventig jaar oud zijn, kunnen geen hospitalisatieverzekering meer afsluiten.

Ik wens de minister veel geluk bij de uitwerking van deze verzekering. Ik heb het geluk gehad de Vlaamse zorgverzekering te mogen uitbouwen. Dit lijkt me een nog veel complexer systeem. De minister zal met de werkgevers moeten onderhandelen over zaken die in het kader van federale cao's zijn afgesproken. Ik hoop in elk geval dat de Vlaamse Regering niet de bedoeling heeft een transfer van de belastingbetaler naar de werkgever te organiseren en de werkgever op deze manier bijkomende cadeaus te geven.

De heer Bart Van Malderen: De heer Watteeuw probeert het sociaal gehalte van dit regeerakkoord aan de hand van een enkele maatregel af te wegen. De keuze van het onderwerp is natuurlijk zijn eigen voorrecht. Hij gaat evenwel voorbij aan een hele reeks belangrijke passages die in het regeerakkoord zijn opgenomen. Ondanks de moeilijke tijden waarin we leven, zal duidelijk worden dat de Vlaamse Regering in een zeer goed sociaal beschermingsbeleid zal blijven investeren.

De heer Watteeuw vergeet, handig of niet, te verwijzen naar een decreet dat zal worden opgesteld en waarin een aantal basisrechten op het vlak van de sociale bescherming voor elke Vlaming zullen worden ingeschreven. Het Vlaams Parlement heeft tijdens de vorige legislatuur lang en hard moeten werken om de maximumfactuur in de thuiszorg in te voeren. Dat gaat ook om de door mevrouw Vogels aangehaalde zeventigjarigen. Dit is in het Woonzorgdecreet ingeschreven.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat decreet bestaat nog niet.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Vogels, dat is nominaal in het regeerakkoord opgenomen. Er zijn grote stappen voorwaarts gezet. Aangezien op veel andere fronten grote stappen voorwaarts zijn gezet, mag u op basis van een enkele maatregel geen proces voeren.

Er staat nominatief in het regeerakkoord dat we gaan naar een vorm van maximumfactuur in de residentiële ouderenzorgvoorzieningen. Probeert u dat toch niet te verzwijgen, hebt u toch ook oog voor zaken die wel degelijk werden gerealiseerd en die nominatief in het regeerakkoord staan.

Mevrouw Mieke Vogels: Heel kort. De voorbeelden die de heer Van Malderen geeft, zijn voorbeelden van selectieve maatregelen. De maximumfactuur: we passen bij voor degenen die niet kunnen betalen. Bij de hospitalisatieverzekering gaat het over een andere techniek. Wij denken dat er in de huidige budgettaire context absoluut onvoldoende middelen zijn om het manna over alle Vlamingen te verspreiden. Als deze regering zegt dat ze echt werk wil maken van een armoedebeleid, dan zal ze moeten durven kiezen. U hebt dat bij de jobkorting gedaan, onvoldoende want de gepensioneerde van 70 jaar krijgt nog altijd niets, maar het is een goede stap. Ik denk dat het ook voor de hospitalisatieverzekering moet en in de huisvesting. Als u echt een armoedebeleid wilt voeren in tijden van beperkte budgettaire ruimte, dan moet u keuzes durven maken.

De heer Matthias Diependaele: Ik geef u een kleine verduidelijking bij de hospitalisatieverzekering, want dat is natuurlijk een voorstel van de N-VA. Het is net de bedoeling van een verzekering om te voorkomen dat nog meer mensen in de armoede verzeild geraken. Het is immers niet enkel belangrijk om maatregelen te nemen om mensen uit de armoede te helpen, want als we ondertussen toelaten dat er instromen zijn in de armoede en er dus nog meer mensen in de armoede geraken, dan heeft dat niet veel nut. Daarvoor dient die hospitalisatieverzekering.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, onder tijdsdruk moet ik wat inkorten van u.

De voorzitter: Neen, neen, sorry, mijnheer Watteeuw, ik heb gedaan zoals bij alle anderen. Ik doe dat trouwens heel nauwgezet: vanaf het ogenblik dat iemand anders het woord vraagt, duw ik op de knop en wordt uw tijd stilgezet. U hebt uw tijd gekregen en u hebt nu nog twee

minuten over. Ik pas dit gewoon toe voor iedereen en ik discrimineer de oppositie niet ten opzichte van de meerderheid.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de voorzitter, dat heb ik ook niet willen suggereren. Ik geef gewoon aan dat ik een aantal zaken moet overslaan.

Ik kan alleen maar vaststellen dat als ik de drie vragen stel inzake de groene economie, de leefbaarheid en het perspectief voor kwetsbare groepen, ik niet volmondig kan zeggen dat de antwoorden positief zijn. Op een aantal vlakken gaat het regeerakkoord effectief de goede richting uit, maar er blijven nog heel wat blinde vlekken bestaan. We krijgen absoluut geen antwoord op de vragen die voor ecologen fundamenteel zijn.

Mijnheer de voorzitter, ik wil eindigen met een aantal bedenkingen bij één punt. Het regeerakkoord is één iets, de ploeg die het regeerakkoord moet uitvoeren, is een ander gegeven. We hebben het al uitgebreid gehad over de ministers die zich niet verkiesbaar stelden voor de Vlaamse verkiezingen en ik zal daar niet verder op ingaan, we kunnen die discussie blijven voeren, maar dat is niet de bedoeling. Wat mij wel opvalt, is dat we nu plots te maken krijgen met een Vlaamse Regering waar Werk, Economie, Begroting en Financiën in handen komen van twee oudgedienden van werkgeversorganisaties: een kleine werkgeversconferentie op zich. Of men het nu graag heeft of niet, dit zorgt ervoor dat dit regeerakkoord in een totaal ander daglicht komt te staan.

Maar er is nog erger. Op 8 juli, enkele dagen voor hij minister werd, hoorde ik de heer Muylers zeggen dat het geld nu moet gaan naar de bedrijven en veel minder naar de zieken, naar de bejaarden of naar de gezondheidszorg. Dat heeft hij letterlijk gezegd. Die keuzes moeten nu maar eens worden gemaakt volgens hem. Dat is een heel duidelijke uitspraak van een man die een van de belangrijkste ministers wordt van deze regering en die bovendien de bevoegdheden Begroting en Financiën heeft. Hij schudt met het hoofd van neen, maar wie dat wenst, kan dit zien op de website van Voka.

Minister-president Kris Peeters: Ik denk dat een aantal betogen allemaal in dezelfde richting gaan. Mensen hebben natuurlijk een achtergrond, ze komen van ergens, maar daar elke keer weer naar verwijzen, vind ik niet gepast. Ministers hebben de eed afgelegd, ze hebben het vertrouwen gekregen van de meerderheid van dit parlement en zullen zich houden aan het regeerakkoord. Wat er ook in het verleden van elk van de ministers is gebeurd en waar ze ook vandaan komen, is, denk ik, ook voor de oppositie, niet relevant. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Watteuw, ik wil zelfs nog iets verder gaan. Wat de heer Muylers de vorige weken, maanden en jaren heeft verklaard, dat heeft hij steeds gedaan in hoofde van directeur van Voka. Hij gaf steeds het standpunt van een organisatie. Er heeft zelfs nooit iemand aan de heer Muylers gevraagd of dat zijn persoonlijke standpunt was, hij was woordvoerder van zijn organisatie. Ik hoop dat we dit daarmee, want dit is al de derde of vierde maal, duidelijk gesteld hebben.

De heer Filip Watteuw: Ik vind dat in een regeerakkoord dat weinig harde cijfers bevat, wel zeer bepalend. De oproep om een warme samenleving te organiseren, klinkt opeens ongehoorwaardig. Wat ik vooral straf vind, is dat de N-VA het niet aandurft om naar de verkiezingen te trekken met iemand die dergelijke uitspraken doet. Ze durven het wel aan om hem op te vissen wanneer de burger geen uitspraak meer kan doen. *(Opmerkingen van de heer Bart De Wever. Rumor)*

Nu pas wordt duidelijk waar deze partij economisch voor staat, en vooral waar ze sociaal niet voor staat. Ik vraag me af wat die zieken, bejaarden en gehandicapten die voor u hebben gestemd, van die uitspraak zullen denken.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil hier formeel tegen protesteren. Ik heb daarstraks heel duidelijk de speerpunten geformuleerd waarmee wij als partij naar de verkiezingen zijn gegaan en

die wij nu ook in dit regeerakkoord vertaald zien. Als die niet sociaal zijn, dan begrijp ik er echt niets meer van. Dan heb ik de indruk dat een bepaald deel van de bevolking, en het zal dat deel zijn dat u vertegenwoordigt, het echt niet begrepen heeft.

De heer Filip Watteuw: Mijn conclusie is dat men blijkbaar minister wordt op uitnodiging. Verkiezingen zijn niet echt meer nodig. Het lijkt wel een service club. De Vlaamse Regering als een politieke Lions Club, eerder dan een regering verkozen door het volk. Onze steun krijgt deze regering in ieder geval niet. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, mijnheer de voorzitter, collega's, u zult wel weten dat ik het beleid dat u in uw regeringsverklaring hebt voorgesteld, niet toejuich. Eens te meer zijn de Franstaligen in de Rand, maar ook in Brussel, het voorwerp van een beleid dat hun niet genegen is. Ik had echt gehoopt dat de financiële en economische crisis die ons land en ons gewest hard treft, u ertoe zou hebben aangezet om het communautaire meer naar de achtergrond te schuiven. Deze voormiddag zeiden sommige sprekers dat het niet genoeg was, anderen zeiden dat het te veel was. Ik stel in elk geval vast dat het communautaire hoog op de agenda staat.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat dit regeerakkoord draait om het naast elkaar leggen van een aantal eisen van de verschillende coalitiepartners, waardoor je het zou kunnen vergelijken met een puzzel waarvan de stukken niet in elkaar passen. Ik zal mij dan ook toeleggen op enkele bepaalde aspecten van de regeerverklaring.

In eerste instantie wil ik het hebben over mobiliteit. Wat de investeringen in het openbaar vervoer betreft, wordt er vertrokken van de mobiliteitsvisie 2020 van De Lijn. Tijdens de vorige legislatuur werden aan toenmalig minister van Mobiliteit Kathleen Van Brempt een reeks vragen gesteld. De heer Sauwens zei in dat debat het volgende: "Op het ogenblik dat nieuwe investeringsprogramma's naar voren worden gebracht, moeten we ons ook afvragen wat de reële kosten zijn. Hoeveel kost het totale project? Het gaat me niet enkel om de investeringen, zoals de aankoop van voertuigen. Het gaat me ook om de exploitatie. Daar zal immers van afhangen welke dotatie Vlaanderen in de toekomst zal moeten betalen. We vinden op dit ogenblik dat Vlaanderen prioriteit moet geven aan een economische aanpak. We moeten ervoor zorgen dat jobs behouden blijven in onze agglomeraties en steden."

Een tweede tussenkomst kwam van onze voorzitter, de heer Peumans. Hij zei: "Er stoort mij iets aan dat plan. Die kritiek heb ik trouwens ook geuit in verband met het beroemde Spartacusplan in Limburg, waarvan de prioriteiten in het woon-werkverkeer niet tussen Hasselt en Maastricht liggen, maar wel tussen Noord-Limburg en Hasselt. De toenmalige minister van Openbare Werken en thans gouverneur van Limburg heeft een andere keuze gemaakt waarbij eerst de keuze werd gemaakt en dan pas het onderzoek werd gedaan, maar dat is een ander punt."

Dat is dus een hoop kritiek. Vandaag stel ik vast dat het voorstel van sp.a wordt bijgetreden door de N-VA. Betekent dit dat de vrees die hier op 22 april is verwoord, helemaal weg is?

Voor de zoveelste keer op rij is er sprake van het regionet Brabant-Brussel, terwijl we jaar na jaar moeten vaststellen dat het verkeer in Vlaams-Brabant en meer bepaald in de Rand vastloopt. Dit betekent dat het basisaanbod in deze regio onvoldoende is afgestemd op de behoeften van de pendelaars. Enkele weken geleden pakte staatssecretaris Etienne Schouppe uit met het project van de supertrucks. Ik herinner mij nog goed dat dit project tijdens de vorige legislatuur niet door iedereen op dezelfde wijze werd onthaald. Hierover geen woord in de regeringsverklaring.

Opmerkelijk is ook dat er slechts een paar lijntjes worden gewijd aan de luchthavens, meer bepaald aan die van Zaventem. In welke richting wil de regering een oplossing vinden voor de geluidshinder van deze luchthaven? Het is een heet hangijzer dat tijdens de vorige legisla-

tuur geen oplossing heeft gevonden. Wat met het project van de lowcostterminal die nog voor meer hinder zal zorgen? Geen woord hierover in het regeerakkoord.

En dan is er het sociaal beleid. Op dat vlak wordt er tegemoetgekomen aan de Vlaamsnationalistische vleugel: een Vlaamse hospitalisatieverzekering en een bijzonder stelsel van kinderbijslag. Maar de jobkorting die in de vorige legislatuur het licht zag, wordt sterk vermindert. Dat laatste vloeit niet voort uit een gebrek aan budgettaire middelen, maar is een duidelijke beleidskeuze. Het is vandaag een andere doelgroep die u wenst te bevoordelen, maar dat is niet de werkende Vlaming. Dit project is een eerste stap naar de ontbinding van de federale sociale zekerheid, die vooral is gebaseerd op solidariteit.

Deze maatregelen zullen eens te meer voor problemen zorgen wat de toepassing ervan in Brussel betreft. Zoals voor de zorgverzekering zal de Brusselse bevolking een keuze moeten maken op het vlak van taalaanhorigheid. Hierdoor wordt meer en meer een principe van subnationaliteit in het leven geroepen.

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb een vraagje. De zorgverzekering is wat ze is, en ik wil het evenmin hebben over de maatregelen die in het regeerakkoord staan. Hoe wilt u de zorgverzekering in Brussel toepassen? Moet die voor alle Brusselaars gelden? Als dat gebeurt, zult u hier op de tribune komen zeggen dat Vlaanderen Brussel annexeert. Antwoordt u eens duidelijk of wij Vlamingen nog een zorgverzekering mogen uitbouwen? Het is juist dat er in Brussel een probleem is. Men probeert een oplossing aan te bieden, maar die oplossing zint u niet. Wat is uw standpunt? Moeten we de hele Vlaamse zorgverzekering opdoeken en Brussel gewoon buiten beschouwing laten, of moeten we die zorgverzekering op heel Brussel toepassen? Maar in het laatste geval zult u zeggen dat we Brussel willen annexeren.

De heer Christian Van Eyken: Ik zeg dat er zich in Brussel een probleem stelt. En ik herhaal dat de voortdurende opsplitsing ertoe leidt dat men in Brussel een subnationaliteit creëert. Dat leidt ertoe dat inwoners van dezelfde stad, dezelfde gemeente, dezelfde wijk en zelfs dezelfde wooneenheid op verschillende wijze worden behandeld. Willen de Brusselaars dit? Wat doet men met de talrijke taalgemengde gezinnen? Wenst men met deze maatregel het aantal Nederlandstaligen op te drijven door Franstaligen aan te trekken met premies en geld?

De heer Joris Van Hauthem: Subnationaliteit was ook tijdens de jaren zeventig en tachtig een heikel thema, ook binnen de Vlaamse beweging. Mijnheer Van Eyken, u zegt dat de ene wel een zorgverzekering of hospitalisatieverzekering kan krijgen en de andere niet. Zit er subnationaliteit in het onderwijs? In Brussel hebben we twee onderwijssystemen.

De heer Christian Van Eyken: Iedereen gaat vandaag naar de school van zijn keuze. Dat is geen enkel probleem.

De heer Joris Van Hauthem: En wie financiert dat?

De heer Christian Van Eyken: De Vlaamse Gemeenschap financiert dat.

De heer Joris Van Hauthem: Inderdaad.

Mijnheer Van Eyken, u creëert nu een probleem waar er in feite geen is. Vlaanderen investeert in het Nederlandstalig onderwijs waar nog nauwelijks 30 percent Nederlandstaligen zitten. De Franse Gemeenschap investeert ook in het Franstalig onderwijs. Dat zijn twee afzonderlijke systemen volgens een eigen decreetgeving. Het verbaast me dat u daar niet over fulmineert. Ik weet wel dat minister Smet zegt dat het Vlaams onderwijs desnoods moet worden afgeschafte en dat er een Brussels onderwijs moet komen. Ik hoop dat de Vlaamse Regering dat niet volgt. Wat ik wil zeggen, is dat er zonder de term subnationaliteit te noemen, al twee systemen bestaan inzake onderwijs met een aparte regelgeving en een aparte financiering. Gaat u dat dan ook op helling zetten?

De voorzitter: Mijnheer Van Eyken, ik stel voor dat u uw betoog afsluit en dat het debat later in de bevoegde commissie wordt gevoerd.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister-president, uw regeerakkoord staat vol met affirmaties. De laatste zin van uw akkoord bevat echter een negatie. Daarin zegt u dat u zich ertoe verbindt het Minderhedenverdrag niet te ratificeren. Ik vind dat dit haaks staat op de rest van uw verklaring waarin u zegt dat u een open Vlaanderen wilt dat op de eerste rij staat in Europa. Hoe wilt u met zulke uitspraken uw internationaal imago en communicatiebeleid verbeteren?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, welzijn, gezin en gezondheid zijn materies waarvan CD&V al jarenlang beweert dat ze hen na aan het hart liggen. Dat blijkt ook naar aanleiding van de talrijke verkiezingsbeloftes. Ook de N-VA heeft steeds verkondigd dat welzijn en gezin belangrijk zijn en zelfs de sp.a had naar aanleiding van de verkiezingen aandacht voor het gezin.

Mijnheer de minister-president, ik heb uw regeerakkoord heel aandachtig gelezen. Het verheugt me dat er behoorlijk wat aandacht wordt besteed aan welzijn en gezin. Wat echter telt, zijn de concrete verwezenlijkingen en daarover heb ik een aantal vragen.

De Vlaamse kinderbijslag was de eerste prioriteit van de N-VA in de regeringsonderhandelingen. "We starten met een Vlaamse kinderbijslag met een kindpremie van 500 euro per jaar voor alle kinderen tot en met drie jaar", luidde een van de mooie blikvangers. Wat staat er nu concreet over de Vlaamse kinderbijslag in het regeerakkoord? Het regeerakkoord voorziet in een tegemoetkoming voor kinderen bij de geboorte en naar aanleiding van hun eerste en tweede levensjaar. Vanaf drie jaar zou het gaan om een verhoogde schooltoelage. Voor alle duidelijkheid: elke bijkomende toelage of premie voor gezinnen met kinderen kan op de steun van het Vlaams Belang rekenen. En waar onze partij steeds duidelijk stelt dat het origineel altijd beter is dan de kopie, kunnen wij nu tevreden zijn met de kopie. U weet immers zeer goed dat deze Vlaamse gezinsbijslag al jarenlang was ingeschreven in ons programma. Tijdens de voorbije jaren hebben we verschillende concrete voorstellen ingediend in de commissie Welzijn, die helaas steeds door de meerderheid werden weggestemd.

Maar we kunnen vandaag blij zijn met de kopie van het origineel. Want voor ons telt niet wie het initiatief neemt, enkel het resultaat is belangrijk. We weten allemaal heel goed dat de nood bij onze gezinnen zeer hoog is. De Gezinsbond berekende dat de federale kinderbijslag nauwelijks een kwart van de minimumkost van een eerste kind dekt. Onze fractie had dus, mijnheer de minister-president, zeer grote verwachtingen. Als we de tekst echter lezen, is het allemaal niet erg spectaculair of revolutionair, wel integendeel. U hebt de ambitie opgegeven om het gezinsbeleid over te hevelen naar Vlaanderen, wat nog wel een doelstelling was in uw vorige regeerakkoord. In de plaats daarvan komt u nu op de proppen met de Vlaamse kinderbijslag. Maar ook van een echte kinderbijslag is geen sprake, enkel van een premie en van een schooltoelage. Concrete bedragen worden er niet opgeplakt, net zomin als een concrete timing. Wanneer zullen deze premies en toelagen er komen? De ene keer lees ik 2010, de andere keer 2011. We zitten dan in volle verkiezingstijd voor het volgende federale parlement. Ik hoop dat niet hetzelfde zal gebeuren als met de jobkorting, die als verkiezingsstunt eenmalig uit de hoed wordt getoverd en onmiddellijk na de verkiezingen weer werd afgevoerd. Of wordt het nog verder doorgeschoven, zoals een van de onderhandelaars voorstelde? Hij verklaarde: "Er is gesproken over maatregelen, maar niet over bedragen. Trofeeën als een Vlaamse kinderbijslag zullen noodgedwongen uitgesteld moeten worden tot er geld voor is." Mijnheer de minister-president, u weze gewaarschuwd: de Vlamingen zullen niet dulden dat ze opnieuw met een kluitje in het riet worden gestuurd. Een of andere symbolische premie of toelage invoeren ergens op het einde van de legislatuur zal niet volstaan. De verwachtingen van de Vlaamse gezinnen zijn na de vele beloften groot. Ze willen initiatieven zien – decreetgevend werk – niet in 2012, niet in 2011, maar nu. Want met het decreetgevend werk, het leggen van de basis, kunt u nu al beginnen.

Het mag ook niet enkel gaan om een symbolische euro. Het moet gaan om een toelage die alvast een behoorlijk deel van de kost voor het hebben van kinderen dekt. Het mag ook niet enkel beperkt blijven tot kinderen tot 2,5 jaar. En op termijn hoop ik dat u toch wel wil werken aan een kinderbijslag die echt kostendekkend is.

De wachtlijsten in de gehandicaptenzorg zijn deze namiddag al een paar keer aan bod gekomen. Toch wil ik het kort nog even aanhalen. Over de wachtlijsten komt u in uw regeerakkoord niet verder dan: “De toenemende zorgvragen vragen een meerjarenprogrammatische. Er moet een adequaat aanbod zijn dat betaalbaar blijft”. Ik stel vast dat deze regering meer bescheidenheid aan de dag legt dan de vorige regering, die vijf jaar geleden nog beloofde dat tegen het einde van de legislatuur – vandaag dus – de noden effectief beantwoord zouden zijn. Die belofte werd niet gerealiseerd. Ik kan begrijpen dat u, gelet op de budgettaire en financiële situatie, iets bescheidener bent. Waarin nu wordt voorzien in het regeerakkoord is in elk geval absoluut onvoldoende. Er komen geen duidelijke engagementen, geen duidelijke plannen om de wachtlijsten weg te werken. Er komt ook geen resultaatverbintenis. We betreuren dat.

Ik lees wel dat de gehandicaptensector volgend jaar zou kunnen rekenen op extra middelen, terwijl andere sectoren zouden moeten besparen. Maar de aanvankelijke duidelijke aanpak van de wachtlijsten in de gehandicaptensector is zwaar afgezwakt in het uiteindelijke akkoord. In de eerste versie van het regeerakkoord was er aanvankelijk toch nog wel voorzien dat de snelheid van de uitbreidingspolitiek zou worden verdubbeld: van 22,5 miljoen extra per jaar naar 45 miljoen euro. Deze verdubbeling werd uiteindelijk geschrapt in de definitieve tekst van het akkoord.

Daarom heb ik uitgebreid gewezen op de duidelijke resolutie van eind maart, tijdens de laatste zitting van de vorige legislatuur. Een aantal duidelijke engagementen werden unaniem door alle fracties goedgekeurd. We waren toen al op de hoogte van de financiële en budgettaire problemen. Mijnheer de minister van Welzijn, ik hoop dat deze resolutie, die bijzonder belangrijk is, toch wordt uitgevoerd.

Tot slot, mijnheer de voorzitter, nog een woord over de maximumfactuur voor de zorg. Wij weten allemaal dat voor vele Vlamingen de bovengrens van de persoonlijke bijdrage in de zorg bereikt is. Er zijn dan ook dringende maatregelen nodig om een verdere stijging te vermijden en zelfs de bijdrage terug te schroeven. Het blijven garanderen van de toegankelijkheid van zorg is absoluut noodzakelijk. Het regeerakkoord belooft de invoering van een maximumfactuur in de thuiszorg. Ook het vorige regeerakkoord beloofde dit en beperkte dit niet tot de thuiszorg maar ging veel breder. Die maximumfactuur is er nooit gekomen. Helemaal op het einde van de legislatuur was er wel het Woonzorgdecreet, waarin het principe van de maximumfactuur in de thuiszorg werd vastgelegd, maar het werd nooit concreet uitgevoerd. Het is dan ook maar de vraag wat hiervan nu, in tijden van budgettaire krapte, zal worden gerealiseerd, waar er tijdens de vorige legislatuur, toen er nog wel geld was, niets is gebeurd.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn tijd is beperkt en ik heb me dan ook beperkt tot drie dossiers die werden aangekondigd als speerpunten in de regeringsverklaring. U weet dat ik de dossiers Welzijn en Gezin heel aandachtig opvolg. Ik zal dat ook deze legislatuur doen. Ik stel vast dat de regeringsverklaring op dit vlak weinig concreet en weinig enthousiasmerend is. Er zijn veel algemene principes maar er is geen concrete timing en er zijn geen concrete budgetten. Ik hoop dan ook, mijnheer de minister-president, dat u ons op het einde van de rit niet zult ontgoochelen. Wij kijken uit naar voorstellen om het gezin te ondersteunen en om voor alle noden die er in Welzijn zijn een antwoord te bieden. Als uw regering echt de bereidheid aan de dag wil leggen hierbij prioritair de nodige middelen vrij te maken, dan zeg ik u klaar en duidelijk, mijnheer de minister-president, dat u op onze fractie mag rekenen om dit mee goed te keuren. Maar het zijn uw regering en uw minister van Wel-

zijn die het initiatief moeten nemen in het belang van elke Vlaming en van alle Vlaamse gezinnen. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, ik wil het hebben over cultuur en haar ondergeschoven kinderen.

Mijn eerste zin drukt alvast mijn appreciatie uit: Groen! is ontgoocheld. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat cultuur niet meteen tot de prioriteiten van deze regering behoort. De inleidende tekst in het regeerakkoord is dan nog min of meer samenhangend. Deze samenhang missen we heel hard bij de bevoegdheidsverdeling. Dit beleidsdomein wordt over maar liefst vier ministers verdeeld. Ooit bestond er zoiets als beter bestuurlijk beleid, vandaag is het blijkbaar brak bestuurlijk beleid. Groen! blijft pleiten voor één minister van Cultuur en Media. Ook nu zal de minister van Cultuur ondervinden hoe moeilijk het is een culturele politiek uit te bouwen zonder dat die wordt gesteund door de audiovisuele media en de openbare omroep in het bijzonder. Televisie blijft het middel bij uitstek om mensen vertrouwd te maken met cultuur. Een sterke minister van Cultuur en Media zou een tegenwicht kunnen bieden in de kijkcijferoorlog en zou het alibi om kunst en cultuur stiefmoederlijk te behandelen ondergraven. Vindt Vlaanderen het normaal dat het enige culturele programma op Eén 'De Rode Loper' is?

Ook voor wat de inhoud betreft is Groen! ontgoocheld. De nieuwe minister van Cultuur heeft alvast één voordeel. Zij zal snel het onderdeel 'Cultuur' van de regeringsverklaring bestudeerd hebben. Die anderhalve pagina vertegenwoordigt ook anderhalf percent van de beleidstekst van deze regering. De meester herkent men in zijn beknoptheid, wordt gezegd.

Collega's, ik toon u deze woordwolk – 'woordwolk' is ook een nieuw woord dat we in deze legislatuur moeten lanceren. Dit is de woordwolk of 'tagcloud' van de regeringsverklaring. Er staan met groene fluostift twee woordjes aangeduid: 'cultuur' en 'culturele'. Dat is nog minder dan anderhalf percent van de tekst.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Caron, de meningen zijn blijkbaar verdeeld. Ik lees vandaag in Knack een bijdrage van Karl van den Broeck, die de sector zeer goed kent. Hij stelt dat, in tegenstelling met vroeger, dit Vlaams regeerakkoord een uitzonderlijk uitgebreid cultuurhoofdstuk bevat. Hij wijdt er eigenlijk een hele column aan.

De heer Bart Caron: Mevrouw de minister, ik heb gisteren, bij de voorbereiding van mijn tekst, de twee vorige regeerverklaringen erop nageslagen. Het gaat niet alleen om de lengte, maar toen was de tekst dubbel zo lang en ook inhoudelijk een stuk beter ingedeeld.

Meester Peeters, als ik het zo mag zeggen, heeft zich er wel snel van afgemaakt, alsof kunst en cultuur niets meer zijn dan frivoliteiten waarmee ernstige politici zich niet bezighouden. Bezieling straalt de tekst dan ook niet uit. Sorry, het is een onsamenhangend brouwsel waarin algemene opties en concrete dossiers door elkaar geklutst worden. Sorry, er is ook geen liefde voor kunsten, voor kunstenaars, voor theatermakers, voor auteurs of muzikanten. Die woorden staan niet eens in de tekst. Men leest er zelfs de voorkeuren van de onderhandelaars doorheen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sta toch te kijken van de snelheid, misschien de overhaasting, waarmee conclusies worden getrokken uit het regeerakkoord, zeker over het onderdeel cultuur, en over de selectiviteit waarmee de tekst van het regeerakkoord wordt gelezen.

Als ik het regeerakkoord lees, staat het kunstenbeleid erin opgesomd, het internationaal kunstenbeleid, de erfgoedsector, het lokaal cultuurbeleid, de sociaal-culturele sector. Allemaal met een bepaalde ambitie.

Het gaat wel over een regeerakkoord. Ik ben ervan overtuigd dat dit regeerakkoord alle elementen in zich draagt die het de minister zullen toelaten om een sterke beleidsnota neer te leggen de komende maanden. In samenspraak en in overleg met de sector.

Het regeerakkoord is een paar dagen oud. Te midden van alle straffe uitspraken die worden gedaan en te midden van een aantal wolven die al zitten te huilen in het bos, moeten we misschien even teruggrijpen naar een oude bekende uit onze schooltijd, Reinaert de vos. Reinaert de vos combineerde in zijn tijd al cultuur met natuur en zei, zoals we allen weten en ik denk dat dat nog altijd geldt, zeker als het regeerakkoord twee dagen oud is: ‘mate es tallen spele goet’. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer Caron, ik denk dat u heel blij moet zijn. U zegt dat het te veel versnipperd is, maar als een minister daarvoor bevoegd is en, zoals de vorige minister, nog voor veel meer beleidsdomeinen bevoegd is, heeft die minister minder tijd om zich bezig te houden met cultuur. U zou blij moeten zijn. Ik denk dat dit een goede situatie is.

Als ik lees wat hier allemaal instaat, zou u ook tevreden moeten zijn. Want zowel cultuur met kleine c als cultuur met grote C komt aan bod. Dat staat uitdrukkelijk vermeld. Wees maar zeker dat ook in het beleidsplan voor Media cultuur aan bod zal komen.

De heer Bart Caron: Collega's, ik ben ontgoocheld over wat voorligt, ook omwille van de erfenis van de vorige cultuurministers. Groen! en ikzelf hebben actief en constructief meegewerkt aan het recente cultuurbeleid en we willen daar ook op doorgaan. En dat samen met drie partijen die bijna heel de vorige legislatuur ook deel uitmaakten van de regering.

Lees eens de passages over sociaal-cultureel werk, mijnheer Delva, en de passages over het Kunstendecreet. Het zijn staaltjes van dubbelzinnige schriftuur. Men leest de waarheid tussen de regels, als men tenminste veel voorkennis heeft. Dat hoort niet. Daar krijgt men een C-attest voor, maar niet met de c van cultuur.

Laat me duidelijk zijn: het is niet allemaal kommer en kwel. Zo is er terecht veel aandacht voor cultureel erfgoed en we zijn blij dat cultuureducatie zoveel aandacht krijgt en dat er een meerjarenplan komt voor culturele infrastructuur. Ik ben benieuwd waar u de middelen vandaan zult halen.

Ik ben ook blij dat de Vlaamse Regering de ambitie heeft om te blijven investeren in een beter cultuur-, sport-, vrijetijds- en jeugdbeleid, waarbij maatschappelijk engagement, participatie, interculturaliteit en sociale cohesie centraal staan. Dat is prima, maar creativiteit had er ook nog bij gemogen, net als kwaliteit.

Natuurlijk zijn het verenigingsleven en het vrijwilligerswerk belangrijk. En uiteraard moeten participatiedrempels en kansengroepen aandacht krijgen, maar we missen o zo veel. Er is geen aandacht voor film, voor beeldende kunst en voor dans, en ook niet voor amateurkunsten. Over het gesproken en geschreven woord staat er geen letter.

Wordt het niet eens tijd dat we in Vlaanderen durven nadenken hoe we de mensen weer de liefde voor onze taal en literatuur kunnen bijbrengen? De meest gelezen auteur in Vlaanderen is Piet Huysentruyt.

De opbouw van het regeerakkoord zorgt er ook voor dat je plotsklaps stukjes over cultuur vindt in andere hoofdstukken, bijvoorbeeld in het hoofdstuk Interne staatsvorming, waar minister Bourgeois al naar verwees. Ik citeer: “De verschillende plannen die de lokale en provinciale besturen nu maken, cultuurbeleidsplan, jeugdbeleidsplan, sportbeleidsplan, verdwijnen en worden geïntegreerd in een meerjarenplan”. Wat krijgen we nu: een meerjarenplan! O ja, dan zal het gaan zoals met dit regeerakkoord: anderhalve pagina voor Cultuur en driekwart pagina voor Jeugd, en dat alles onder het mom van planlastvermindering. Toen ik in de vorige legislatuur voorzichtig opperde dat in kleinere gemeenten een vrijetijdsplan cultuur, jeugd en sport wel zinvol kon zijn, dan waren vele betrokkenen van sp.a en CD&V in

alle staten. Nu lees ik plots dat alle planning zomaar overboord wordt gegooid. Het tegengestelde van planning is willekeur.

Het mediabeleid dan. Eigenlijk vinden we het niet meer dan normaal dat er wordt geïnvesteerd in een sterke Vlaamse openbare omroep. We lezen ook dat diversiteit onverenigbaar is met ongebreidelde mediaconcentratie. Juist. We hebben nog slechts drie krantenuitgevers in Vlaanderen, en dat is heus niet te veel. Groen! stelt zich wel de vraag hoe de regering omgaat met steun aan de uitgevers die na het incasseren van het overheidsgeld, hun zogeheten kwaliteitskrant ontmannen door gereputeerde journalisten op de keien te zetten. Redenen te over om niet te lang te wachten met het onthullen van het door u aangekondigde ‘beleid ter bevordering van de kwaliteitsjournalistiek’.

Mevrouw de minister, er staan ook een paar merkwaardige passages in de tekst. Zo lezen we: “Digitale televisie moet echter voor iedereen betaalbaar blijven. De kostprijs die de gebruiker moet betalen voor de basisdienstverlening mag hoger worden.” Begrijpe wie begrijpen kan. Ik hoop niet dat u bedoelt dat het duurder wordt. Digitale televisie moet toegankelijk zijn voor iedereen, het volledig lineaire vrt-aanbod, inclusief alle +-initiatieven en rode knoppen. Dat moet voor iedereen gratis beschikbaar zijn, voor etherkijkers zowel als voor kabelkijkers. De regering maakt ook dat ze de publieke opdracht van de openbare omroep nauwkeurig en doordacht wil definiëren. Een nobel streven, maar we hadden hier toch wel graag wat meer gelezen in welke richting u dat wil gaan doen. U wilt Vlaanderen promoten als filmlocatie. Ook dat kunnen we alleen maar toejuichen.

Laat me kort iets zeggen over het hoofdstuk Jeugd. Ik lees het goede voorstel om een pact te sluiten met de jongeren. Ook de afspraak over het derde Jeugdbeleidsplan kan onze goedkeuring wegdragen. Maar verder is er maar weinig. Ook voor het deel Sport blijven we op onze honger zitten. Er is een zekere ambitie. In de inleiding staat dat men een grote ambitie heeft, maar daar lees ik verder niets over. Waar is de drive om grote sprongen vooruit te maken in het internationale sportlandschap? Waar is de wil om elke Vlaming levenslang te doen sporten? Of beperkt de ambitie zich tot het steunen van de kandidatuur voor het WK Voetbal in 2018?

Ik kom tot Onroerend Erfgoed. Hier kan ik heel kort over zijn: er staat haast niets in het regeerakkoord, tenzij dat er een nieuw decreet komt en dat de administratie Onroerend Erfgoed een zichtbare entiteit wordt. Zou dit laatste gebeuren? Dat moet ik nog zien. Het is een ontgoochelend mager stukje, hoop en al tien regels vage tekst. Elders in het regeerakkoord vind je het addergebroed van het onroerend erfgoed. Op pagina 48 lezen we dat de regeling in verband met de machtigingen door onroerend erfgoed bij vergunningsaanvragen worden herbekeken zodat sneller vergunningen kunnen worden uitgereikt. Lees en begrijp: al die vertraging omwille van de bescherming van een gebouw of landschap zijn we liever kwijt. Dat is pas een levensgrote bedreiging voor het erfgoed. We lezen ook achteraan: “We stellen een inventaris op van de koppelsubsidies en werken vervolgens de vereiste decretale wijzigingen uit om die koppelsubsidies af te schaffen.” Juist, restauraties worden met koppelsubsidies betaald. Als Vlaanderen de financiering niet overneemt – waar haalt u de middelen? – dan zijn de gevolgen voor het erfgoed niet te overzien. Kortom, voor u staat een ontgoochelde cultuurpoliticus. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, ik zal bijzonder kort zijn. We hebben aandachtig het hoofdstuk over de Vlaamse Rand gelezen. In feite verschilt dat niet zo gek veel van het hoofdstuk over de Vlaamse Rand van het vorige regeerakkoord. Terzijde wil ik wel opmerken dat er nu toch werk wordt gemaakt van het ontwikkelen van de site van de ULB en de VUB. Dat staat daar nominatim in. Dat is iets waarvoor mijn goede collega, de heer Luk Van Nieuwenhuysen, al vijftien jaar pleit. Het staat nu eindelijk in dat regeerakkoord. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

Dat is doelbewust, mijnheer Van Dijck? Dat doet me plezier. Mijnheer de voorzitter, in het kader van dat hoofdstuk wil ik toch even opmerken dat wij Vlaams-Brabanders geen minister hebben. Er is geen Vlaams-Brabants minister in deze regering. Is dat een probleem, mijnheer de minister-president? Ik hoor alle partijen zeggen dat er enigszins een regionale spreiding moet zijn en dat daar toch wat mee moet worden opgepast. De vorige keer hadden we al geen minister uit Halle-Vilvoorde, wel uit Leuven en dus uit Vlaams-Brabant, namelijk minister Vandembroucke, maar nu dus al evenmin uit Vlaams-Brabant, hoewel er een beleid voor de Rand is. Wel hebben we een minister uit Brussel, minister Smet. De heer Dewinter heeft er al op gewezen. Mijnheer Smet, ik zal niet alles herhalen wat hij heeft gezegd over uw uitspraken, maar uw uitbreiding van Brussel ligt me ook nog altijd op de maag. Mijnheer de voorzitter, ik citeer letterlijk uit een persmededeling van de N-VA van 23 januari 2009 over zijn uitspraken over de uitbreiding van Brussel: “Smet is rijp voor het gekkenhuis.”

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: U doet dat met betrekking tot uitspraken en achtergronden van de ministers voor ze de eed hebben afgelegd en voor ze deel uitmaakten van de Vlaamse Regering. Ik zal dat altijd blijven zeggen, want dat is de juiste invalshoek. Mijnheer de voorzitter, telkens als wordt verwezen naar uitspraken van voor de eedaflegging en de samenstelling van deze regering, zal ik tussenbeide komen. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, we mogen een aantal ministers dus niet met hun standpunten – want het gaat niet over uitspraken – confronteren.

Minister-president Kris Peeters: U kunt ze met die standpunten die ze vertolken nadat ze minister zijn geworden confronteren, maar niet daarvoor. Ik zal dat telkens zeggen.

De heer Joris Van Hauthem: Wij zullen dat ook blijven doen. U vindt het blijkbaar normaal dat u met iemand in de regering zit waarvan niet ik, maar uw coalitiepartner, de N-VA zegt dat hij rijp is voor het gekkenhuis. Ik heb dat niet gezegd, wel uw coalitiepartner. U springt daar dan nog voor in de bres. Mij niet gelaten, maar minister Smet moet nu eens weten ... Ik weet ook dat hij in de krant heeft verklaard dat wat hij toen heeft gezegd, maar om te lachen was. Hij was toen nog geen minister, maar wel minister in het Brusselse Gewest. We mogen u hier niet confronteren met het feit dat uw coalitiepartner, de N-VA, blijkbaar vindt dat u met een gek in uw coalitie zit. Het zijn mijn uitspraken niet. Ik heb het hier bij. Dat zei u, mijnheer Van Dijck. Dat zei u, mijnheer Demesmaeker.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, u moet wel toegeven dat dit vandaag al ter sprake is gekomen. De kracht schuilt natuurlijk in de herhaling, maar als we alle dingen gaan herhalen die hier al gezegd zijn ... U ging het bovendien kort houden. U hebt nog 1 minuut.

De heer Joris Van Hauthem: Ik zal niet alles herhalen, maar dat mag toch wel eens worden gezegd, zeker. *(Opmerkingen)*

Dat is duidelijk: alles wat voor de verkiezingen werd gezegd, moet na de verkiezingen niet meer worden gezegd.

Minister Bourgeois is bevoegd voor het beleid inzake de Vlaamse Rand. In feite vormt de inhoud van dit regeerakkoord een voortzetting van het vorige regeerakkoord. Ik vraag me echter af wat hij wil doen met die drie burgemeesters die niet zijn benoemd. Zal hij, zoals zijn partij op 11 december 2008 in een motie heeft gevraagd, de tuchtprocedure instellen? Zal hij die eindelijk ook instellen tegen de burgemeester van Sint-Genesius-Rode, die manifest de wet heeft overtreden? De bevoegdheden voor de Vlaamse Rand en voor het binnenlands bestuur zitten nu bij dezelfde minister. Op zich is dit in feite geen slechte zaak. Ik hoop dat hij ons antwoorden kan geven. Zal hij maatregelen treffen?

Er is in feite al veel gezegd over wat niet in het regeerakkoord staat. Blijkbaar is de Vlaamse Regering geen vragende partij. Volgens dit regeerakkoord is de Vlaamse Regering geen vragende partij meer om BHV te splitsen. Ik heb dit even met het vorige Vlaamse regeerakkoord

vergeleken. In 2004 is in het gedeelte van het regeerakkoord over de Vlaamse Rand geschreven dat BHV onverwijld en onmiddellijk zou worden gesplitst. Nu is dat er gewoon uit. Gedurende vijf jaar stond in het regeerakkoord te lezen dat de Vlaamse Regering alle in het kader van het coöperatief federalisme beschikbare middelen zou aanwenden om die splitsing te bereiken. Gedurende vijf jaar heeft de Vlaamse Regering deze middelen, zoals belangenconflicten en samenwerkingsakkoorden, nooit gebruikt. Nu is dit punt zelfs van de agenda verdwenen.

Als inwoner van Halle-Vilvoorde stel ik vast dat we geen minister hebben. Geen enkele minister is afkomstig uit Halle-Vilvoorde of uit Vlaams-Brabant. De N-VA slaagt er in het kader van de nieuwe strategie, die inhoudt dat ze niets doen, zelfs in geen vragende partij meer te zijn om BHV te splitsen. Dit is voor onze regio allicht de grootste ontgoocheling. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, over de BAM wil ik het hier niet meer hebben. Daar zullen we het op 23 juli om 14.00 uur over hebben. Iedereen is uitgenodigd om het debat ten gronde mee te komen voeren. Tijdens de beperkte tijd die me nog rest, wil ik twee onderwerpen aansnijden, met name de havens en het energiedossier.

Ik heb deze ochtend de minister van Havens gezocht. Ik heb die niet gevonden. Er is een minister van Mobiliteit en Openbare Werken. Er is geen minister van Havens meer. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Dat staat niet in haar titulatuur. Ze kan daarvoor bevoegd zijn. De vorige Vlaamse Regering beschikte over een eigen minister van Havens. Toen die minister-president mocht worden, vond hij die bevoegdheid zo belangrijk dat hij ze heeft meegenomen.

Ik ben in het regeerakkoord naar de term ‘Vlaanderen distributieland’ op zoek gegaan. Dat is immers een mooie premisse om ons in de wereld te situeren en om ons havenbeleid op te enten en op af te toetsen. Het woord ‘distributie’ komt in het regeerakkoord welgeteld achtmaal voor. Telkens gaat het om de energiedistributie. De term ‘Vlaanderen distributieland’ vind ik niet meer terug.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik wil al onmiddellijk een paar elementen van de vragen van de heer Penris uit de wereld helpen.

Op het ogenblik dat ik minister-president ben geworden, heb ik de bevoegdheid voor de havens met me meegenomen. In het licht van de homogene bevoegdheidspakketten vind ik het echter belangrijk dat de minister van Mobiliteit en Openbare Werken ook voor de havens bevoegd is. Dit is hieraan toegevoegd. Hierdoor is minister Crevits nu bevoegd voor de Vlaamse havens en voor alle andere elementen die met het beleid inzake mobiliteit en openbare werken te maken hebben.

Mijnheer Penris, vergis u niet, ‘Vlaanderen distributieland’ is steeds de slagzin van Groen! geweest. Wij hebben het altijd over logistiek en over slimme logistiek gehad. Zij hebben hier steeds ‘Vlaanderen distributieland’ van gemaakt. Vergis u niet in uw toelichting.

De heer Jan Penris: Zij hadden het heel moeilijk met de term distributieland, herinner ik mij. Het was de heer Daems die er af en toe tegen kon fulmineren.

Maar goed, dit gezegd zijnde, toen we deze morgen samen door dezelfde deur naar binnen kwamen – want af en toe nemen wij dezelfde deur, collega’s – toen fluisterde u me toe: “De havens zijn gered”. Ik heb alle elementen op dit moment om daar toch minstens aan te twijfelen. Want als ik uw havenbeleidluikje lees, zie ik wat mijn goede collega Freddy Van Gaever ‘veel goedbedoeld breigoed’ zou hebben genoemd.

Er staan een aantal mooie intenties in, maar ik wil die nog wel hardgemaakt zien worden. We gaan de Schelde verdiepen, mijnheer de minister, en we gaan dat wellicht daadkrachtig doen, maar dat stond er de vorige keer ook in en we hebben gezien wat ervan is gekomen. U hebt op Vlaams grondgebied een aantal drempels weggewerkt, maar aan de Nederlandse kant van de Schelde werd, zoals ik had voorspeld, nog geen millimeter weggebaggerd. Ik wil eens zien hoe u de Nederlanders zo ver zult krijgen dat ze dat alsnog toch doen.

U zult ook de IJzeren Rijn in exploitatie nemen, of toch de nodige schikkingen treffen om dat te faciliteren. U had dat de vorige keer ook al aangekondigd. Wel, van de IJzeren Rijn is er nog altijd geen millimeter gerealiseerd. Ik vraag me af welke daadkracht u bijkomend gaat vinden tijdens deze legislatuur om ook in dat dossier letterlijk en figuurlijk vooruitgang te boeken.

We hebben vanmorgen aan de heer De Wever beloofd dat we een constructieve oppositie zullen voeren. U kunt op onze steun rekenen als u het loodswezen wilt hervormen. En u zult die steun nodig hebben. U zult niet alleen politieke steun nodig hebben, maar vooral veel moed en doorzettingsvermogen. Dat wens ik u, Vlaanderen ten bate, in dit dossier alleszins toe.

Wat de sluzen betreft, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister van Havens, doet u ook weer mooie beloften. Elke haven haar eigen sluis: Zeebrugge de Visartsluis, Antwerpen een tweede ontsluiting op de Linkeroever – dank u wel – en zowaar in Gent misschien een bijkomende sluis in Terneuzen. Mijnheer de minister-president, op het einde van de rit van de vorige legislatuur hebben we daarvoor een speciale pps-constructie opgericht. Die pps-constructie wordt door zowel INR als Eurostat op dit moment in vraag gesteld. De instellingen laten minstens uitschijnen dat u met deze operatie iets debudgetteert dat niet gedebudgetteerd kan worden, net zoals u dat ook doet of probeert te doen met de BAM. U mag ons geen rad voor de ogen draaien, zeker de Vlaamse havengemeenschap niet, en u moet, voor wat dit betreft, zo snel mogelijk met een sluitend antwoord op de proppen komen.

Wat energie betreft, mijnheer Decaluwe, hebt u ons deze morgen een gebrek aan dossierkennis verweten. Er is bij mijn weten nog geen dossier. Dit is een nieuw verhaal dat wellicht op een aantal Atomascriptblaadjes genoteerd staat, maar wij hebben dit dossier nog niet kunnen inkijken. U spreekt over een mogelijke kapitaalstructuur van 500, 550 miljoen euro. Wel, mijnheer Decaluwe, als het uw bedoeling is om met dit bedrijf de grote internationale, en dan vooral de Franse, groepen, te kietelen, dan daag ik u uit om eens te zeggen wat bijvoorbeeld de omzet van die groep was de afgelopen jaren. En u moet niet in detail treden, maar een orde van grootte geven, ongeveer. Schat u eens. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Een veelvoud, maar wat is een veelvoud? Ik ken het dossier immers niet. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

2000? Het is 72 miljard euro, mijnheer Decaluwe! En dan gaan wij als kleine luisjes proberen om de pels van de grote internationale groep te kietelen. Ik heb er niets op tegen dat we ambitie hebben in Vlaanderen. Ik heb er niets op tegen dat we een energiebeleid ontwikkelen dat de kleine man ten goede komt. Maar dan moeten we dat ook effectief kunnen en dan zullen we verder moeten gaan dan weer dat ‘goedbedoelde breigoed’ van de groene energie, dan zullen we met de grote mensen moeten praten.

Ik sluit af met twee retorische vragen. Hoe willen jullie windenergie opwekken in de Noordzee, als de federale overheid bevoegd blijft voor het beleid op de hoge zee? Hoe willen jullie goedkope energie produceren, als de federale overheid bevoegd blijft inzake kernenergie? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, beste collega's, ik wil vooreerst iedereen danken voor zijn tussenkomst. Bepaalde tussenkomsten zal ik koesteren, andere zal

ik samen met de collega's verder aanpakken. Nog een aantal andere tussenkomsten zijn wat mij betreft meer bedoeld voor de galerij dan dat we er verder moeten op ingaan.

Ik wil iedereen danken voor wat hier vandaag zes uur of langer gezegd is. Dat belooft voor de volgende maanden en jaren. Een kritische kijk op het beleid siert dit parlement uitermate. Als dat altijd constructief is bedoeld, waar een aantal mensen van de oppositie ook uitdrukkelijk op gewezen hebben, kan dat alleen maar betekenen dat het beleid nog kan worden verbeterd. Ik wil de oppositie die heeft aangekondigd constructief oppositie te zullen voeren, daar nu reeds voor danken.

Mijnheer de voorzitter, beste collega's, ik wil ten eerste onderstrepen dat diegenen die zeggen dat het regeerakkoord niet ambitieus genoeg is en dat de lat niet hoog genoeg ligt, zich vergissen. Vlaanderen heeft nog nooit eerder voor zulke uitdagingen gestaan als vandaag. Er is terecht verwezen naar de economische situatie: een negatieve groei van min 3,8 percent, volgend jaar min 0,3 percent, de jaren die daarop volgen een lichte economische groei, en de werkloosheid zal in de komende periode groter zijn dan sinds lange tijd het geval is geweest. Wat het economische betreft, staan wij dus voor verschrikkelijk zware uitdagingen.

Hetzelfde geldt voor het ecologische. Wij kiezen resoluut voor die groene economie. Het is voor het eerst dat een Vlaamse Regering in het regeerakkoord zo duidelijk een wijziging van de Vlaamse economie, een wijziging van dat DNA, wil doorvoeren, en dat met heel duidelijke objectieven.

Ook wat betreft onze bevoegdheden en de manier waarop wij Vlaanderen willen uitbouwen ten opzichte van de andere overheden in dit land, is het regeerakkoord heel duidelijk.

Dit is een zeer ambitieus regeerakkoord. U hebt gelijk wanneer u zegt dat het ook moet worden uitgevoerd, maar het is typisch voor een regeerakkoord dat men bij de start, na de onderhandelingen met de coalitiepartners, zegt: 'Daar gaan we voor. Dit is het grote plan. Dit is de richting die we uit gaan.' Maar we hebben vijf jaar de tijd, en elke minister zal daar voor zijn of haar domein de komende weken en maanden hard aan werken, ontwerpen van decreet voorleggen aan dit parlement, beleidsbrieven bediscussiëren enzovoort.

De heer Dewinter en andere collega's hebben daarstraks gezegd dat we geen langetermijnvisie hebben. Het is voor het eerst, collega's, dat we zo duidelijk het Pact 2020 en Vlaanderen in Actie hebben opgenomen in een regeerakkoord. We hebben een kortetermijnaanpak voor de crisis, en we hebben Vlaanderen in Actie en het Pact 2020 als essentiële onderdelen van dit regeerakkoord.

We hebben dus een visie voor de korte termijn, en we weten waar we naartoe willen. U doet nogal lacherig over de 2020-deadline. Dat is inderdaad nog ver weg, maar dit regeerakkoord is de eerste invulling van het Pact 2020 en van Vlaanderen in Actie. De doelstellingen van de eerste vijf jaar staan daarin en worden nu stap voor stap geconcretiseerd.

We hebben ook ambities op het budgettaire vlak. De vorige regering en de toen bevoegde minister hebben hard gewerkt om ervoor te zorgen dat Vlaanderen op budgettair vlak niet ontspoot. Dat is de verdienste van de heer Dirk Van Mechelen en van vele andere collega's. Het is nu wel onze verdomde plicht om ervoor te zorgen dat in economisch moeilijke omstandigheden die begroting zo snel mogelijk wordt rechtgetrokken.

In een coalitie is het natuurlijk belangrijk dat de deelnemende partijen elkaar goed begrijpen. Ik wil niet dat in september grote discussies worden gevoerd over waar er grote besparingen moeten gebeuren. We hebben dat allemaal heel grondig besproken. Maar een begrotingsopmaak en een begrotingscontrole zijn taken van de regering en de bevoegde minister. Een regeerakkoord bevat geen begrotingen en meerjarenbegrotingen. Zo'n regeerakkoord moet ervoor zorgen dat er duidelijke politieke taal wordt gesproken waar iedereen zich goed aan moet houden.

De inspanningen zijn enorm. Ze zijn voor geen enkele Vlaamse Regering ooit zo zwaar geweest: we moeten op korte termijn, tegen 2011, een tekort van 0 euro boeken. Sommigen, zoals de heren Gatz en Vereeck, stellen dat een begrotingsevenwicht sneller moet worden gerealiseerd. Ze vinden dat dit in 2010 moet gebeuren. Vandaag zijn we in de helft van 2009. Weet u wel waarover u spreekt? Er moet 2 miljard euro worden bespaard. In de formateursnota staat dat we een evenwicht in 2010 betrachten. Ik heb hard gewerkt om dat evenwicht zo snel mogelijk te realiseren. Maar we zijn, zoals u, met nieuwe parameters geconfronteerd. Over de gehele legislatuur komt er 744 miljoen euro aan inspanningen bij omdat het Planbureau stelt dat de toestand voor 2010 nog slechter zal uitvallen dan we hadden verwacht.

De heer Vanvelthoven zei het al: we mogen niet overhaast te werk gaan en zwaar snijden waardoor negatieve effecten op de werkgelegenheid worden gegenereerd. Dat zou tot een contradictorisch beleid leiden. We hebben dus met zeer veel zorg onderzocht hoe we dat moeten aanpakken. De laatste cijfers van het federale Planbureau hebben ons gedwongen een bijkomende inspanning van 744 miljoen euro te leveren. In 2009 realiseren we een tekort van 1 miljard euro; in 2010 een tekort van 500 miljoen euro; vanaf 2011 een tekort van 0 euro.

Mevrouw Dillen en anderen verwezen er al naar: als we in 2010 en 2011 zwaar besparen, moeten we voorkomen dat we personen met een handicap moeten zeggen dat ze even moeten wachten vooraleer hun noden kunnen worden gelenigd, tot in 2011 of 2012. Hetzelfde geldt voor mensen die vrezen hun job te verliezen. Daarom zullen we ook in 2010 80 miljoen euro vrijmaken voor personen met een handicap, voor werkgelegenheid en voor kinderopvang. Zo willen we de economische motor ondersteunen en de mensen die het moeilijk hebben niet in de kou laten staan. Afgelopen maandag namen we een eerste beslissing: een bewarende maatregel waarbij de administratie werd meegedeeld dat we alles blokkeren. In 2009 realiseren we al een besparing van 200 miljoen euro.

Er is daarnet ook veel gesproken over de jobkorting. Natuurlijk is het niet leuk om te zeggen dat we die jobkorting terugnemen. Toen de Vlaamse Regering veel geld had, kon ze een deel teruggeven aan de bevolking. Ik stond toen achter die beslissing. Nu zitten we echter in een andere situatie. We moeten 2 miljard euro besparen. Dan is het toch logisch dat datgene waar we toen ruimte voor hadden, nu tot de essentie wordt herleid. Ik heb het dan over de mensen die met werkloosheid worden geconfronteerd, over de 600.000 Vlamingen die het moeilijk hebben. Op die manier hebben we een besparing gerealiseerd.

Tijdens de formatiegesprekken heb ik met heel wat mensen gesproken, zowel werknemers als werkgevers. Ik heb hun uitdrukkelijk gevraagd hoe zij die jobkorting zien en waar er volgens hen eventueel besparingen moeten worden doorgevoerd. Er was een kamerbreed akkoord tussen al die partners dat er in eerste instantie moet worden bespaard op de overheid. Er moet worden gestreefd naar efficiëntiewinsten. Zij hadden er begrip voor dat de jobkorting wordt teruggeplooid. Ik hoop dat we snel opnieuw in een situatie zitten waarbij de economie een nieuwe DNA krijgt en waarbij de budgettaire ruimte ons toelaat om die korting opnieuw te veralgemenen. De koopkracht is gelukkig voor heel wat mensen die werken geen probleem. De jobkorting wordt nu beperkt tot 600.000 Vlamingen die 125 euro per jaar krijgen. Dat was de eerste stap die in 2007 is gezet.

Er zijn ook voor 450 à 600 miljoen euro recurrente besparingen bij de Vlaamse overheid, inclusief de geconsolideerde entiteiten. Die besparingen kennen een groeipad. Er is een beperking van de subsidies in alle domeinen. Daarstraks was er sprake van het beleidsdomein Cultuur. De besparingen gelden echter voor alle domeinen.

Sommigen wijzen erop dat er ook eenmalige maatregelen worden genomen. Wanneer men op zo'n korte termijn zoveel moet besparen, dan is dat evident. Recurrente maatregelen kunnen groeien naarmate de jaren vorderen. Om die besparingen mogelijk te maken, moeten we nagaan of er kan worden gestart met eenmalige maatregelen die kunnen worden omgezet in recurrente maatregelen.

Men heeft het hier ook gehad over het aanleggen van buffers. In een dergelijke situatie is het erg moeilijk om buffers aan te leggen. Ik hoop dat iedereen dat begrijpt.

Mijnheer Gatz, wanneer wij door die twee moeilijke jaren geraken, dan komt er een nieuwe bijkomende beleidsruimte van 1,4 miljard euro vrij voor de rest van de legislatuur. Om voorzichtig te zijn, hebben we beslist om eerst twee jaar serieus te saneren en ervoor te zorgen dat iedereen efficiëntiewinsten realiseert. We gaan die 1,4 miljard euro nu nog niet verdelen. In 2011 zullen we zien waar we staan. We zetten in op 1 miljard; over de 400 miljoen euro die normaal gezien ook beschikbaar zullen zijn, zullen we pas in 2011 beslissen en niet vroeger.

Wij zullen ook voor 700 miljoen euro ontlenen. Wij hebben al geleend, bijvoorbeeld voor een aantal banken. We zullen nog bijkomende leningen aangaan. Ik beseft daarbij dat we de nodige aandacht moeten besteden aan onze rating die zeer goed is. Een van de grote verdiensten van deze regering is echter dat zij zeer snel een antwoordt biedt op de budgettaire situatie. Wij doen dit niet omdat het federale niveau ons dat oplegt. Wij doen dat omdat we ervan overtuigd zijn dat een herstel van het budgettaire evenwicht de beste garantie is voor de toekomst van Vlaanderen.

En vanaf 2011 zijn er geen tekorten en geen overschotten. Ik hoop dat dat heel duidelijk is. Wij leveren inspanningen op een heel korte termijn. Er werd terecht verwezen naar Brussel en Wallonië. En wait and see wat de federale overheid de volgende dagen en weken zal beslissen. We doen dit omdat we er zelf van overtuigd zijn dat het onze verdomde plicht is om zo snel mogelijk de budgettaire situatie van Vlaanderen in evenwicht te brengen.

Dames en heren, het is zeer belangrijk en terecht dat een aantal verduidelijkingen worden gevraagd. Tijdens het debat zijn al een aantal punten aan bod gekomen. Ik herhaal dat we hier in september tekst en uitleg zullen geven. We zullen in september een begrotingscontrole uitvoeren, we zullen de begroting van 2010 en de meerjarenbegroting opmaken. Maar sta me toe te zeggen dat dat een opdracht is van de Vlaamse Regering.

Bij de besprekingen is heel wat cijfermateriaal aan bod gekomen. Links en rechts halen die de kranten en weekbladen. Ik wil het werk ernstig aanpakken. Het is de Vlaamse Regering die de begroting zal opmaken. Ik kan u verzekeren dat er politiek tussen de coalitiepartners zeer grondig is gesproken. We weten dus zeer goed waaraan en waaraf. Ik ga ervan uit dat uw ongeduld om cijfermateriaal te krijgen in september wordt beloond, maar niet vroeger.

Mijnheer Dewinter, het masterplan is al aan bod gekomen. U zei dat er niet mocht worden bespaard op cultuur. Die vraag heb ik al beantwoord. Het is ook heel gemakkelijk om te zeggen dat de provincies moeten worden afgeschafte. De vergelijking met de tapijten was terecht. Als u uit een stapel tapijten het middelste wilt halen, is dat zeer moeilijk. We gaan op een verstandige wijze om met het niveau van de provincies. Ik verwijs naar wat we hebben gedaan met de provinciewegen. We zetten verdere stappen. Het aantal provincieleden wordt ook aangepakt. Ik denk dan aan het arrest. Op deze manier zijn we de juiste weg ingeslagen. Zo hebben we de nodige stappen gezet en de nodige maatregelen genomen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb heel veel over cultuur gehoord. De heer Van Der Taelen is daarmee begonnen. Ik heb hem al gezegd dat hij het regeerakkoord goed moet lezen. Hij heeft gelijk als hij verwijst naar de internationale dimensie. Jan Fabre, een van onze kunstenaars, heeft een tentoonstelling in Parijs en in New York gehouden. We hebben toonaangevende kunstenaars op tal van vlakken. We moeten ervoor zorgen dat Vlaanderen nog meer een topregio wordt dan nu het geval is. Er staat: “We voeren een internationaal kunstenebeleid dat onze artistieke creativiteit centraal stelt en Vlaamse kunstenaars kansen biedt en uitstraling geeft op de voor hen artistiek relevante buitenlandse podia”. Dat staat er heel duidelijk in. En ik denk, collega's, dat wat cultuur betreft, we zeker het verschil zullen maken. Ook hier zal de bevoegde minister er alles aan doen om dat realiseren. Daarvan ben ik overtuigd.

Er is het onderdeel over de staatshervorming. Dat is ook verschillende keren aan bod gekomen. Voor de enen zijn we te agressief en voor de anderen te zwak. Dat is typisch voor een

parlementair debat: alle elementen komen dan aan bod. Ik zeg u echter heel duidelijk dat ik nooit had verhoopt dat de copernicaanse omwenteling al zo ver zou zijn doorgedreven als vandaag. Deze aanpak, collega's, is, denk ik, de juiste. We zijn geen letter, komma of punt afgeweken van onze visie. We zijn resoluut voor sterke deelstaten, die met heel wat bevoegdheden een eigen beleid kunnen voeren. We zijn resoluut voor een sociale staatshervorming. Het is belangrijk dat we dat blijven herhalen.

Het doel is zonneklaar. U hebt ook wildenthousiast gesproken over de Octopusnota.

De heer Joris Van Hauthem: Het doel is helemaal niet zonneklaar.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb hier van u een citaat van 3 december 2008: "Uw mandaat is uw Vlaams regeerakkoord. Dat is uw mandaat. U hebt dat in het voorjaar vertaald in uw Octopusnota, waarvan ik u heb gezegd dat het een correcte vertaling was van het Vlaams regeerakkoord."

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik heb inderdaad gezegd dat wat in uw Octopusnota staat een correcte vertaling was van uw regeerakkoord. Maar dat is nog iets anders dan daar wildenthousiast over zijn.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Hauthem, ik herinner mij niet meer uw lichaamstaal op dat moment, maar het is mij bijgebleven dat u toen wildenthousiast was.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik ben gewoon een correcte mens, en ik heb gewoon gezegd dat de tekst waarmee u naar het Octopusoverleg bent geweest een correcte vertaling was van uw toenmalige regeerakkoord. Dat is alles. Ik heb daar niet wildenthousiast over gedaan.

Minister-president Kris Peeters: Dan wordt dit rechtgezet. U was gewoon enthousiast. (*Gelach*)

De heer Joris Van Hauthem: Alleen is het nu een bijlage.

Minister-president Kris Peeters: Het is een bijlage, maar het staat ook in de tekst. In de tekst staat wat ik u heb gezegd: wij streven, meer dan ooit tevoren, naar een sterke deelstaat en naar een sterk Vlaanderen. Wij verwijzen ook naar voorstellen van de vorige Vlaamse Regering. Er is ten eerste de Octopusnota waarin alles staat. U kent de Octopusnota even goed als ik. Ten tweede zijn er de voorstellen die werden geformuleerd naar aanleiding van de gemeenschapsdialoog. Die voorstellen zijn overgemaakt, ze zijn zelfs vertaald in het Frans.

De doelstelling is altijd hetzelfde. De vraag is nu wat het instrument is om daar te komen. Ik heb mijn nek uitgestoken voor de gemeenschapsdialoog. Wij hebben daar met heel wat collega's enthousiast aan gewerkt omdat wij daar echt in geloofd hebben. Wij zijn daar van een kale reis teruggekomen. Ik ben de eerste om dat te erkennen. Ik wil niet een tweede keer van een kale reis terugkomen.

Het is zeer belangrijk, mijnheer Van Hauthem, dat wij zeer goed weten waar wij naartoe gaan als wij opnieuw rond de tafel gaan zitten. Wij weten dat, maar ik wil absolute zekerheid dat de partner aan de andere kant van de tafel dat ook weet.

Ik wil niet opnieuw de discussie voeren over de garanties, enzovoort. Daarom staat in het regeerakkoord dat wij in het Overlegcomité niet de discussie zullen voeren, maar wel zullen nagaan wat de bereidheid is van de Franstaligen om tot een dialoog te komen en onder welke modaliteiten die dialoog zal verlopen. Zodra we daarmee klaar zijn, zullen wij dat agenderen op het Overlegcomité, en dan zullen we zien hoe de Franstaligen daarop reageren. Dat staat in dat regeerakkoord. Het instrument om te komen waarin we geloven is dus bij deze aangepast: wij gaan naar het Overlegcomité, wij gaan daar de bereidwilligheid, de methode, de manier waarop er verder wordt gewerkt samen met de Franstaligen bespreken, en dan zullen wij

kijken waar we staan. Dat is wat wij nu gaan doen. Het is zeer belangrijk dat wij dat nog even duidelijk maken.

De heer Joris Van Hauthem: En als dat niet lukt?

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, ik stel voor dat de minister-president eerst zijn antwoord geeft. U krijgt dan de mogelijkheid om nog meer vragen te stellen.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, er zijn ook heel wat vragen gesteld over dat energiebedrijf. De oppositiepartijen en ook de meerderheidspartijen vragen terecht hoe dat zal worden ingevuld. Het is zeer belangrijk dat we voor de eerste keer in de Vlaamse geschiedenis zo duidelijk de kaart trekken van de groene economie en van de alternatieve energie.

We hebben al een hele weg afgelegd. Nu gaan we met de oprichting van dat Vlaams energiebedrijf een stap verder. Natuurlijk is het de vraag wat daar allemaal zal in zitten. De al bestaande participaties rond hernieuwbare energie van PMV worden er allemaal in samengebracht en gebundeld. Het nieuwe energiebedrijf kan de hernieuwbare energie in Vlaanderen ook uitbouwen via het nemen van participaties in achtergestelde leningen; er kan worden geïnvesteerd en geparticipeerd in complexe REG-installaties; het energiebedrijf kan deelnemen aan internationale klimaatprojecten met het oog op het verwerven van Kyoto-uitstootrechten – om maar enkele voorbeelden te noemen.

Dat is allemaal mogelijk. Het is voorzien dat het energiebedrijf dit kan en moet doen. We zullen er ook de nodige middelen voor uittrekken om dat te realiseren.

Collega's, ik kan of moet nu natuurlijk niet ingaan op alle elementen die aan bod zijn gekomen. Ik denk dat ik de belangrijkste punten heb gehad. Ik kan natuurlijk voor veel domeinen tekst en uitleg geven. Als men vraagt wanneer men iets zal zien van het werkgelegenheidsbeleid, kan ik zeggen dat een werkgelegenheidsconferentie is aangekondigd. Mijnheer Vanvelthoven, het is juist dat we niet te lang moeten wachten. Vrijdag om 16 uur zitten we met de vakbonden van Opel rond de tafel. Het is heel belangrijk dat we ook dat zeer snel aanpakken. De crisis slaat hard om zich heen, bedrijven gaan failliet en mensen verliezen hun job. Mijnheer Vanvelthoven, het is terecht dat u zegt dat we niet te lang mogen wachten. Vrijdag heb ik samen met de ministers Muylers en Lieten het eerste contact. We zullen de volgende week met de sociale partners rond de tafel zitten om te kijken hoe snel we die werkgelegenheidsconferentie kunnen invullen en hoe we dat verder aanpakken.

Op deze manier werken we effectief uit wat in het Vlaams regeerakkoord staat. Dat geldt natuurlijk ook, mevrouw Dillen, voor het vernieuwd sociaal beleid. Maar ook hier moet decretaal werk worden geleverd. Er moet gekeken worden hoe we dat aanpakken, hoe we de hospitalisatieverzekering in de praktijk kunnen omzetten, evenals de nieuwe regeling voor de financiële ondersteuning van kinderen.

Sta me toe te zeggen dat dit een regeerakkoord is waar we heel duidelijke lijnen trekken, waar we heel duidelijke keuzes maken. We weten heel goed waar we naartoe willen, maar een regeerakkoord vereist natuurlijk nog heel wat werk en concretisering.

Deze Vlaamse Regering werkt als een team. De Vlaamse Regering is een collegiaal orgaan. We zijn met negen ministers die schouder aan schouder zullen werken. Ik hoop dat na vandaag niemand nog zal zeggen dat iemand, voor hij of zij minister werd, dit of dat heeft gezegd en verwijst naar haar of zijn achtergrond. Het zijn ministers die ervoor gaan om Vlaanderen op de kaart te zetten, om Vlaanderen sociaal te maken, om Vlaanderen ecologisch op de kaart te zetten en om Vlaanderen internationaal op de kaart te zetten. U hebt natuurlijk gelijk als u zegt dat het allemaal nog een beetje vaag is en u de budgetten en de concrete uitvoering moet hebben. U zult die krijgen, misschien zelfs sneller dan uzelf verwacht.

Ik ben ervan overtuigd dat deze Vlaamse Regering, met steun van de meerderheid, maar ook van de constructieve oppositie, waar ik nog eens naar wil verwijzen, echt het verschil kan maken. Ik dank u. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, het is niet mijn bedoeling om een lange repliek te houden en het debat nog eens over te doen. Ik stel alleen vast dat de meerderheid nu, bij het antwoord van de minister-president, enthousiaster applaudisseert dan bij de regeringsverklaring. Blijkbaar zijn er, wat dat betreft, duidelijke consignes gegeven. (*Opmerkingen*)

Mijnheer de minister-president, ik zit hier al relatief lang, sommigen zullen zeggen: veel te lang. Ik wil nog iets meegeven aan deze regering. Ik heb het de voorbije legislaturen te vaak meegemaakt dat de Vlaamse Regering alleen maar de reservebank was voor het serieuze werk, met name de federale regering. We hebben ministers-presidenten à la Dewael, Leterme en anderen zien komen en we hebben ze vooral zien gaan. De kapitein blijft op zijn schip. Ik geef het schot al maar voor de boeg. In 2011 en wie weet veel vroeger, komen er federale verkiezingen. Ik hoop dat u aan de verleiding zult kunnen weerstaan, samen met uw collega's Vlaamse ministers, om federaal premier of federaal minister te worden, dat u als kapitein op het schip van de Vlaamse Regering zult blijven en dat ons een zoveelste déjà vu zal worden bespaard. Ook daarover zal de tijd raad brengen.

Voor het overige is zo een regeringsverklaring iets als een nieuwjaarsbrief: veel grote plannen, veel goede intenties, veel beloftes. Maar zoals het Engelse spreekwoord zegt: "The proof of the pudding is in the eating". We zullen dus moeten afwachten wat het wordt. U hebt vijf jaar om te bewijzen dat de oppositie ongelijk heeft. We geven u wat dat betreft niet het voordeel van de twijfel want u hebt ons vandaag onvoldoende overtuigd van werkelijk ambitieuze plannen. We zullen binnen vijf jaar zien wat u ervan terecht hebt gebracht. Vandaag kan ik alleen maar zeggen dat onze fractie u het vertrouwen niet zal geven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, de repliek was bevroeger en beter dan het regeerakkoord zelf. Kris, het was zeker niet perfect, maar het was beter.

Ik zal het hele debat niet opnieuw overdoen. De vijf opmerkingen die ik u vanmorgen voor de voeten heb geworpen, blijven wat mij betreft overeind. Ik overtuig u vandaag niet en u overtuigt mij vandaag niet. We zullen elkaar de komende maanden tot vervelens toe met argumenten over allerlei onderwerpen om de oren slaan.

Op één punt zou ik nog willen doorgaan – en ik dacht dat u daar een opening over maakte tijdens uw repliek –, namelijk de presentatie van de meerjarenbegroting. Dat u de begroting voor 2010 in het parlement volgens de normale geplogenheden indient, met name dat we ze hier in november bespreken en in december stemmen, lijkt me nogal evident. Ik richt me ook tot de voorzitter. We zullen geen Septemberverklaring krijgen, want dat is geen verplichting in een jaar dat volgt op de verkiezingen, maar we gaan wel de beleidsnota's voor de komende vijf jaar bespreken. Elke minister zal binnenkort met zijn huiswerk naar hier komen. Het zou wel nuttig zijn om de begrotingscontrole voor 2009 daaraan te koppelen en die te vervroegen en ons de mogelijkheid te geven om dan op de grote lijnen van de meerjarenbegroting in te gaan. Ik dacht dat u daar een opening voor gemaakt hebt. Het zou ons interesseren om zo snel mogelijk die elementen met u te bespreken, namelijk de beleidsnota's, de meerjarenbegroting en de begrotingscontrole voor 2009. Als u dat kunt toezeggen, dan gaan we vandaag misschien nog een beetje goedgezind naar huis.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal de vraag van de heer Gatz bekijken binnen de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De beraadslaging is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het regeerakkoord houden.

■

AANWIJZING VAN GEMEENSCHAPSENATOREN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 14 juli 2009 deelt de griffier van de Senaat ons mee dat ingevolge de vernieuwing van het Vlaams Parlement en het ontslag van de heer Bart Martens als gemeenschapssenator zeven mandaten van gemeenschapssenator vacant zijn geworden, waarvan de CD&V-fractie, de Open Vld-fractie en de sp.a-fractie er elk twee moeten invullen en de Groen!-fractie één.

De CD&V-fractie, de Open Vld-fractie, de sp.a-fractie en de Groen!-fractie hebben mij een lijst gezonden met de namen van hun leden die zij aanwijzen tot gemeenschapssenator. Die lijsten zijn ondertekend door de meerderheid van de leden van de betrokken fracties.

De lijst met de voorgedragen kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de volgende Vlaamse volksvertegenwoordigers aangewezen tot gemeenschapssenator:

de heer John Crombez;

de heer Jean-Jacques De Gucht;

de heer Jan Durnez;

mevrouw Cindy Franssen;

mevrouw Fatma Pehlivan;

de heer Bart Tommelein;

de heer Luckas Van Der Taelen.

Ik zal de door de fracties ondertekende voordrachtlijsten aan de griffier van de Senaat betekenen. Proficiat. (*Applaus*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, ik wil toch even tussenbeide komen wat dit punt betreft. Het is u misschien ontgaan, maar onze fractie, LDD, heeft geen gemeenschapssenator. Volgens de proportionaliteit is dat wat onlogisch. We hebben meer parlementsleden dan Groen! Dat is niet de schuld van deze instelling, maar het gevolg van een regeling in de instelling aan de overzijde van de straat. Destijds, in 2007, werd onze gemeenschapssenator geweigerd omdat wij toen nog geen fractie hadden. We stelden voor die coëfficiënt van gemeenschapssenator te gebruiken voor een gecoöpteerd senator. Die regeling was in overeenstemming met de geest van de Grondwet en van de wet, maar is op een brutale manier weggestemd door de meerderheid van CD&V en Open Vld. Nochtans was mijn collega Johan Vande Lanotte, die niet tot onze partij behoort, het eens met onze interpretatie. Nu komen we weer niet in aanmerking voor de aanwijzing van een gemeenschapssenator, want we hebben er geen, dus we kunnen er ook geen invullen. Een mens zou van minder depressief worden. (*Gelach*)

Mijnheer de voorzitter, indien we de Senaat niet kunnen hervormen of afschaffen – en van dat laatste zijn we voorstanders – kunnen we misschien als borrelnootje eisen dat de aanwijzing van de gemeenschapssenatoren zou gebeuren volgens de criteria van het Vlaamse Parlement. Dan hoop ik dat, als het Vlaams Parlement zich daarover mag uitspreken, dit misschien op een meer rechtvaardige wijze kan gebeuren en dat de wil van de kiezer ook wordt doorgetrokken in de verhouding van de gemeenschapssenatoren.

De voorzitter: Ik neem akte van uw betoog.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 13 juli 2009 door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, in plenaire vergadering gehouden regeerverklaring
– 104 (2009) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Vereeck bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Vereeck tot besluit van de op 13 juli 2009 door de heer Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, in plenaire vergadering gehouden regeerverklaring.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, in het verleden was het zo dat de vijf resoluties van het Vlaams Parlement, die naar ik heb begrepen toch nog steeds geldig zijn, werden toegevoegd aan het regeerakkoord. Onze fractie vroeg zich af waarom dat deze keer niet is gebeurd. We moeten dat waarschijnlijk zien in het licht van de nieuwe communautaire strategie van de meerderheid. Toch zou ik willen voorstellen om die vijf resoluties als bijlage toe te voegen aan het regeerakkoord, en dat om twee redenen. In tegenstelling tot wat de heer De Wever daarstraks in zijn repliek zei, staan er in die vijf resoluties wel degelijk meer details, vooral op het vlak van de overdracht van de fiscale autonomie, maar ook op het vlak van de justitiële hervorming, en wat daarin eventueel de bevoegdheid van Vlaanderen kan zijn.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, u bent hier nieuw. Dat begrijp ik. U kunt het echter alleen hebben over het aan de agenda toevoegen van uw motie, niet over de inhoud ervan.

De heer Lode Vereeck: Dan is ze bij deze toegevoegd.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: We hebben daarstraks de discussie over de inhoud gevoerd. In de Octopusnota wordt uitdrukkelijk verwezen naar de vijf resoluties. Ook is de Octopusnota veel ruimer. De nota actualiseert eigenlijk de vijf resoluties, die deels, zij het niet altijd even goed, zijn uitgevoerd via het Lambermontakkoord. De discussie hebben we al gevoerd. De goedkeuring hiervan is de facto overbodig.

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Ik heb de motie ook met aandacht gelezen en alle stukken opgezocht. Volgens mij voegt ze werkelijk echt niets toe aan het regeerakkoord. Integendeel, men zou ze zelfs kunnen lezen als een afzwakking van het regeerakkoord. Er werd ook gezegd dat dit wordt gevraagd door sommige geledingen van mijn partij. Ik heb dat nagekeken: ook dat klopt niet. Of ze nu aan de agenda wordt toegevoegd of niet, ik zal er alleszins niet voor stemmen. Voor mij hoeft ze niet aan de agenda te worden toegevoegd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Jan Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer
– 105 (2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heb ik een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heer Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

Vraagt hierover iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heer Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Ik zal even een toelichting geven bij dit voorstel van decreet. Op 9 juli 2008 werd in het Vlaams Parlement het decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer goedgekeurd. Het decreet voorziet in de oprichting van een toezichtcommissie door het Vlaams Parlement. Het algemene uitvoeringsbesluit bij het decreet, dat de inwerkingtreding regelt, werd op 15 mei 2009 goedgekeurd door de Vlaamse Regering en op 14 juli 2009 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Het decreet past in het Vlaamse e-governmentbeleid. Bedoeling is het verkeer van gegevens binnen en tussen de Vlaamse administratie op elektronische wijze te verbeteren om de overlast voor de burgers tot een minimum te herleiden: eenmalige gegevensopvraging, authentieke gegevensbronnen, bescherming van de persoonlijke levenssfeer en kwalitatieve verbetering en digitalisering van formulieren.

Omdat er een lacune is met betrekking tot de bescherming van de privacy bij het uitwisselen van persoonsgegevens binnen en tussen de Vlaamse administratie, omdat er binnen de federale Privacycommissie geen sectoraal comité belast is om specifiek voor de Vlaamse administratie na te gaan of de vooropgestelde gegevensuitwisseling conform de beginselen van de privacywet is, wordt in het decreet voorzien in de oprichting van een specifieke toezichtcommissie die zal ressorteren onder het Vlaams Parlement.

Het decreet bepaalt dat drie leden van de toezichtcommissie, waaronder de voorzitter, en drie plaatsvervangers worden gerekruteerd onder de effectieve of plaatsvervangende leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Voor de aanstelling van deze leden zal eerstdaags een uitnodiging tot kandidaatstelling naar de Privacycommissie worden gestuurd.

Daarnaast zullen er nog drie andere leden en plaatsvervangers in de toezichtcommissie zeten: een jurist, een informaticus en een persoon die beroepservaring kan voorleggen in het beheer van persoonsgegevens. Zij dienen te worden aangesteld door het Vlaams Parlement.

De kandidaat-leden en kandidaat-plaatsvervangende leden moeten aan een aantal voorwaarden voldoen. Eén van deze voorwaarden luidt momenteel dat zij niet onder het hiërarchische gezag mogen staan van het Vlaams Parlement of van de Vlaamse Regering.

Het decreet voorziet in een voldoende aantal waarborgen voor een onafhankelijke, deskundige en kwalitatieve toezichtcommissie. Dit komt tot uiting in de wijze van aanstelling en in de

voorwaarden die in hoofde van de kandidaten zijn opgelegd. Dit mag er evenwel niet toe leiden dat het aanbod van geschikte kandidaten die in aanmerking komen voor een aanstelling, te beperkt wordt.

Dit voorstel van decreet stelt dan ook voor het aanbod van geschikte kandidaten te verruimen door de onverenigbaarheid ten aanzien van kandidaten die onder het hiërarchische gezag van de Vlaamse Regering staan, op te heffen.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2009, nr. 105/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

PROFIELEN EN SELECTIEPROCEDURE van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heb ik een voorstel tot aanvulling van de agenda gedaan met de profielen en de selectieprocedure van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

Vraagt hierover iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat de profielen en de selectieprocedure van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer na de stemming over het voorstel van decreet worden behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe, John Crombez en Kris Van Dijck houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie – 106 (2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze morgen heeft de heer Decaluwe bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heren Decaluwe, Crombez en Van Dijck houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, dit voorstel van decreet betreft in feite een technische amendering. De mensen die er tijdens de vorige legislatuur al bij waren, herinneren zich allicht dat we eind maart 2009 een nieuw decreet betreffende de radio-omroepen en televisie hebben goedgekeurd. Dit decreet betreft onder meer de omzetting van de televisie-richtlijnen. Er zijn toen enorm veel amendementen ingediend. De oppositie heeft het decreet uiteindelijk mee goedgekeurd. Het is unaniem goedgekeurd. In al onze ijverigheid met betrekking tot het indienen van amendementen hebben er in feite voor gezorgd dat de huidige regulator geen controle over de commerciële communicatie meer kan uitvoeren. Het is de bedoeling dit weggefallen artikel 239 nu in ere te herstellen. Het gaat hier dan ook om een technisch voorstel van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heren Decaluwe, Crombez en Van Dijk houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Zeer kort, want ik heb zopas bij de vraag tot spoedbehandeling de inhoud al verklapt, ik kan er niet veel meer aan toevoegen dan dat we artikel 239 voor een stuk opnieuw in werking willen laten treden. (*Gelach*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik zal het ook heel kort houden. Natuurlijk moeten we onzorgvuldige formuleringen in deze opgeven. Ik heb meegestemd en ik vind dat we erachter moeten staan, maar ik wil van de gelegenheid gebruik maken, ook omdat ik de nieuwe minister van Media hier zie zitten.

De instantie die moet toezien, is de ‘geliefde’ Vlaamse Regulator voor de Media (VRM), die is heel geliefd bij een aantal collega’s hier, de mensen uit de vorige legislatuur weten dat. Ik wil hier graag heel kort de aandacht op vestigen, want als ik zie dat men effectief teruggrijpt naar de bepalingen die gecoördineerd werden in maart 2005, dan houd ik even mijn hart vast voor de korte periode die eraan komt. En ik zou toch vragen dat de regering en zeker de minister daarop toeziet, want de VRM heeft zich de jongste tijd nogal goed beziggehouden met de nieuwe regelgeving, die toch wel een liberalisering was van het commerciële gedeelte.

Toch even voor de collega’s schetsen waar de VRM zich de laatste tijd mee bezighoudt. Er was een boete van 3750 euro voor een reclame, een promospot op een commerciële zender waarin Hans Otten de rol speelt van George Clooney – wij weten dat de enige echte hier zit. De VRM vond dat een boete waard van 3750 euro. Ze delen prijzen uit bij radio en televisie, zoals u wel weet: ook wel populair bij politici. Dat werd een boete van 1250 euro. Er waren waarschuwingen voor het vermelden van een kookfornuis in ‘Komen Eten’, u weet wel, het heel populaire programma. Een Opel Corsa die wordt weggegeven aan jongeren vermelden, is blijkbaar ook al sluikreclame en is er ook over voor de Vlaamse regulator.

Het zijn maar enkele puntjes waarmee ik dit toch wil aanstippen. En ik reken erop dat de kersverse minister van Media heel snel werk maakt van een evaluatie van de VRM en dat ze misschien eens uitlegt aan die regulator dat hij een vriend van de media moet zijn en geen ergerlijke politieagent die zich elke dag bezighoudt met het kijken naar televisie. Tot zover mijn tussenkomst.

De voorzitter: De heer Wiene heeft het woord.

De heer Wim Wiene: Mijnheer de voorzitter, ik merk dat er eigenlijk weinig wijzigt en dat de heer Verstrepen nog altijd zijn klassieke robbertjes uitvecht met de VRM.

Dit is inderdaad, zoals de heer Decaluwe zegt, een technische aanpassing van het decreet. In die zin stel ik me enkel de vraag in hoeverre we dit niet hadden kunnen vermijden als we wat meer tijd hadden genomen in de vorige legislatuur – ik had toen nog een andere hoedanigheid – om dit decreet te bespreken. Ik herinner me nog dat bij het begin in het advies van de Raad van State opmerkingen vooraf werden gemaakt, iets wat heel uitzonderlijk was en waarbij de Raad van State kenbaar maakte dat hij niet de tijd had gehad om het hele document grondig te lezen en waarin de raad stelde te vrezen dat er binnen de kortste keren een reparatiewetgeving nodig zou zijn. Collega Wim Van Dijck heeft de commissie daar destijds ook attent op gemaakt.

Idem dito toen er heel veel amendementen – ik meen dat het er meer dan 60 waren – werden ingediend: ook toen heeft de heer Wim Van Dijck er de aandacht op gevestigd dat het misschien nuttig zou zijn om even wat advies in te winnen bij de Raad van State. Dat is toen niet gebeurd. Als de meerderheid toen in de commissie op dit voorstel was ingegaan, dan zouden we vandaag natuurlijk één reparatiedecreet minder hebben gehad.

Zoals gezegd gaat het om een technische correctie en dus zal de Vlaams Belangfractie voor stemmen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2009, nr. 106/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Kris Van Dijck, mevrouw Kathleen Helsen en de heer Sven Gatz houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 107 (2009) – Nrs. 1 tot 8

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, deze morgen heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met het voorstel van decreet van de heer Van Dijck, mevrouw Helsen en de heer Gatz houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, paragraaf 1, 7°, 9° en 10°, van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Dit decreet is de meesten onder ons wel bekend. Het is goedgekeurd in de commissie op 13 december 2007. In het decreet wordt vastgelegd dat voor het Franstalige basisonderwijs in de zes faciliteitengemeenten de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de taalinspectie en de pedagogische inspectie.

Meteen na de goedkeuring hebben alle mogelijke Franstalige parlementen een belangenconflict ingediend. We zijn nu aan het derde belangenconflict toe. Het eerste belangenconflict is nog op dezelfde dag, 13 december 2007, ingediend door het parlement van de Franse Gemeenschap. De COCOF, de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, heeft dat gedaan op 16 juni 2007. Het Waalse parlement heeft dat gedaan op 14 januari 2009.

We zien dus, net zoals in de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde, dat al die parlementen keer op keer de procedure van het belangenconflict uitputten, om dan opnieuw een ander Franstalig parlement de zaak in gang te laten zetten, om er zo voor te zorgen dat dit hier niet kan worden goedgekeurd.

Nu is het een goede zaak geweest dat wij gebruik hebben gemaakt van het decreet van 1972 om dit decreet uit de caduciteit te halen en ervoor te zorgen dat het niet opnieuw moet worden ingediend. Dan zouden immers alle Franstalige parlementen – er zijn er overigens nog twee te gaan – opnieuw hetzelfde spelletje kunnen spelen.

We moeten nu als parlement kunnen zeggen dat het genoeg is geweest. Het decreet is nu weg uit de Senaat sinds 29 april 2009. Mijnheer de minister-president, het Overlegcomité heeft dertig dagen de tijd om zich daarover te buigen. We zijn nu juli. Ik stel vast dat het Overlegcomité daarover niet nog bijeen is geweest. De termijn is dus verstreken. Op 29 april is er een advies gestemd in de Senaat, vandaag is het vertrokken richting Overlegcomité. We zijn nu bijna midden juli, en het Overlegcomité is nog altijd niet samengekomen. Moeten wij nog wachten op al die organen die zeer bewust de termijnen laten overschrijden?

Wij moeten nu als parlement zeggen dat het afgelopen is. Het Overlegcomité heeft zijn kans gehad, de dertig dagen zijn voorbij. Bijgevolg hebben wij als parlement opnieuw de volle bevoegdheid. Als we dit vandaag niet goedkeuren, geven we ook nog aan het Brusselse parlement, en eventueel zelfs het parlement van de Duitstalige Gemeenschap, de kans om de zaak nog eens met twee keer 120 dagen op de lange baan te schuiven.

We moeten nu onze verantwoordelijkheid nemen, mijnheer de voorzitter. De termijnen die gelden voor het belangenconflict zijn uitgeput.

De indiener van het voorstel van decreet, Kris Van Dijck, heeft hier op 30 april ook de agendering gevraagd, hoewel het toen uit de Senaat weg was en het Overlegcomité zelfs nog niet de kans had gehad om bijeen te komen.

Hij heeft toen het volgende gezegd: “Mevrouw de voorzitter, we hebben hier nu de gelegenheid, en daarom deze hoogdringendheid. De kranten staan nu vol uitspraken van mensen die stellen dat het Vlaams Parlement eens op zijn strepen moet staan. Het Vlaams Parlement kan vandaag op zijn strepen staan. Ook kan de Vlaamse Gemeenschap zo aangeven dat het haar bedoeling is om ten volle haar bevoegdheden uit te oefenen in zaken die haar door de Grondwet zijn opgelegd. Het gaat met name over het onderwijs binnen de Vlaamse Gemeenschap, dat alleen onze bevoegdheid is. Daarom vraag ik met aandrang om, alvorens we met reces gaan, dit voorstel van decreet goed te keuren.”

Ik zou het niet beter kunnen zeggen. Het zijn de woorden die de heer Kris Van Dijck op 30 april heeft uitgesproken. Als parlement moeten we nu vaststellen dat de procedure van het derde belangenconflict is uitgeput en dat we bijgevolg nu moeten stemmen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Van Hauthem voor het letterlijke citaat van wat ik op 30 april heb gezegd. Ik zal niet ontkennen dat ik die woorden heb uitgesproken, en ik zou dat ook niet durven, want dat is ook mijn mening. Op 30 april vroeg ik daarover te stemmen, en we hebben toen geen meerderheid behaald. Dat zijn de feiten.

Ik kan meedelen dat we over dit voorstel van decreet afspraken hebben gemaakt. Ik denk dat ik in dat verband ook mag spreken in naam van de andere indieners, en als dat niet zo is, kunnen ze me straks tegenspreken. Het was de bedoeling om met dit voorstel van decreet duidelijkheid te verwerven over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om op te treden in de Franstalige scholen in Vlaanderen inzake het respect voor de taalwetten. In dat verband hebben we in 2007 een interpretatief decreet gemaakt dat de decreten niet wijzigt, maar wel interpreteert.

Onze strategie is erop gericht om een uitspraak ten gronde af te dwingen. Het gaat niet over een belangenconflict, maar wel degelijk over een bevoegdheidsconflict. Dienaangaande zijn in de meerderheid afspraken op het vlak van de strategie gemaakt. Ik aanvaard die aanpak. Die strategie komt erop neer dat wij op de eerstvolgende vergadering van het Overlegcomité de zaak op de agenda zullen plaatsen om zo de gepaste stappen vooruit te zetten om een einde te maken aan de voortdraaiende carrousels. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, een repliek kan niet. Het reglement schrijft voor dat u vijf minuten spreektijd hebt, en die hebt u ruim gekregen.

De heer Joris Van Hauthem: Ik dacht dat u de oppositie alle ruimte zou geven. Een repliek is misschien te pijnlijk.

De voorzitter: Ik ben voorzitter van het parlement, en probeer de voorzitter van alle volksvertegenwoordigers te zijn. Ik heb u overigens een aantal minuten langer laten spreken.

Ik stel voor dat we stemmen bij zitten en opstaan.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik vraag de hoofdelijke stemming.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
21 leden hebben ja geantwoord;
95 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Redenen voor onthouding?

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vind dit echt een gemiste kans. Ik heb van de uitleg van de heer Van Dijck niets begrepen. Het gaat over bevoegdheden en over het Overlegcomité. Dit parlement had nu eens zijn tanden kunnen tonen. Mijnheer Van Dijck, mijnheer De Wever, mijnheer de minister-president, als u het hebt over het maximaal invullen van de eigen bevoegdheden en van een assertief Vlaams beleid, dan hebt u hier nu al een eerste lakmoesproef gemist. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGEERAKKOORD

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het regeerakkoord.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
64 leden hebben ja geantwoord;
47 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
66 leden hebben ja geantwoord;
51 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het parlement het regeerakkoord aan. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mijnheer de minister-president, wij wensen u en uw regering veel doorzettingsvermogen, creativiteit, inzet en assertiviteit.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Jan Peumans houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer – 105 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
117 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

PROFIELEN EN SELECTIEPROCEDURE van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de profielen en de selectieprocedure van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

De bespreking is geopend.

Met het oog op de samenstelling van de toezichtcommissie vindt u op de banken een voorstel van algemene oproep tot kandidaatstelling voor deze leden-experten, samen met een beschrijving van de individuele gezochte profielen. In het voorstel wordt ook de verdere selectieprocedure beschreven: een externe selectiecommissie zal de kandidaten in een eerste fase beoordelen op basis van hun schriftelijke kandidatuur. De hierna overgebleven kandidaten dienen in een tweede fase hun kandidatuur mondeling toe te lichten, waarna de selectiecommissie het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement zal adviseren. Op basis van de adviezen van de ad-hocselectiecommissie zal het Uitgebreid Bureau dan een voorstel van benoeming formuleren aan de plenaire vergadering

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de profielen en de selectieprocedure van de leden-experten van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer eenparig zijn aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe, John Crombez en Kris Van Dijk houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie – 106 (2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
94 leden hebben ja geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VAKANTIEWENSEN

De voorzitter: Dames en heren, dit was meteen de laatste vergadering voor het reces. Ik hoop u eind september terug te zien met een flinke dosis werkkraft, enthousiasme en tal van constructieve ideeën, zodat we op een doortastende manier weer aan de slag kunnen gaan. Ik wil ook van de gelegenheid gebruik maken om het personeel van het Algemeen Secretariaat te bedanken voor hun dagelijkse inzet en ondersteuning.

De leden van de regering wacht de komende dagen en weken nog een zware opdracht. We kijken uiteraard met veel enthousiasme en met enig ongeduld uit naar hun beleidsnota's en eventueel de begrotingscontrole voor 2009 en de begroting voor 2010.

Ik wens u allen een deugddoende vakantie.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op maandag 28 september 2009 om 14.30 uur. Er is geen plenaire vergadering op woensdag 30 september 2009.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.49 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Sophie De Wit, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt: gezondheidsredenen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Johan Deckmyn, An Michiels, Ivan Sabbe

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Karim Van Overmeire, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits,

Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Joris Van Hauthem

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz,

Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

■